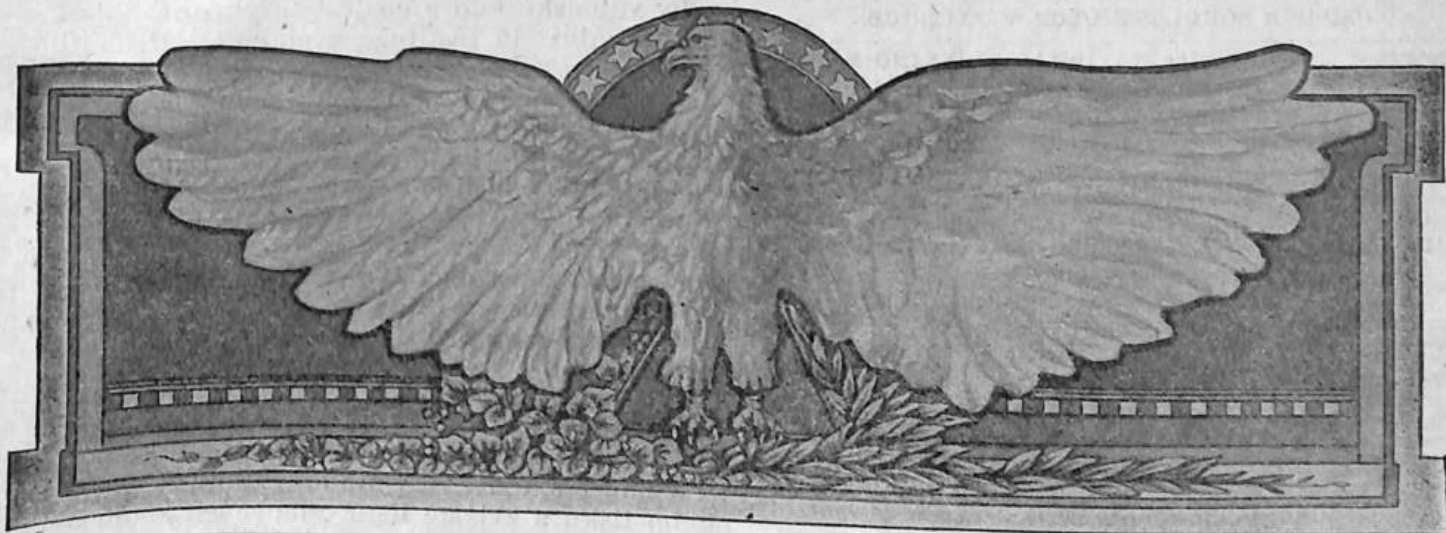


SOKOL AMERICKÝ



ROČNÍK XXXXI.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1919.

ČÍSLO 1.

V. B. Tůma:

OTCI FUEGNEROVI.

KDYŽ před léty jsme k životu se vzňali
bychom světem šli jen dle Tvých přímých rad,
již tehdy v základ heslo Tvé jsme dali:
"Stále v před—a nikdy—nikdy v zad!"

Tvůj Garibaldi byl nám vždycky zorem!
Tvůj Washington i Kościuszko spolem
šli nám mozkiem—a tak vzorem
chtěli jsme být Tvých Sokolských řad!

I Tvůj Kant, ač málo znám byl tehdy
se nám v mozku rodil—zvolna snad!
Malý kroužek lidí přece ale rostl
v nevelký, však utěšený sad!—

Pod praporem červeným, to barvou Tvoji
šli jsme hájit práva, Tvojich zásad zář!
Pod ním sešel se ve všedělnickém boji
Sokol—Social, dnes zvaný proletář!—

Žehnej nám jen otče v cestu světem
všude tam, kde známa Tvoje tvář!—
My pak jistě odkážeme dětem
svobodu—již dobyl Sokol—proletář!—

K rudé barvě Tvé jsme bílou dali,
bychom věrné city dokázali své.
Vždyť jsme Češi!—Původ svůj jsme vzali
v stejné hroudě—kolébce i Tvé!—

Tot' základ náš a Ty odpustiš otče,
"dělník", že i názvu "Sokola" si dal.
Vždyť bez "Zisku"—"Slávy" davy vedl
tam, kde málo kdo jen nauky Tvé znal.

Zda cíle jsme již došli,—ptáš se?
Ó né!—Óh né!—A dlouho ještě né!—
Vždyť otrok nad hrncem si hoví rýže
libaje důtky panstvem spletené!

Až bič padne—v brzku—velmi z tuha
otrockou na raba skleslou šij,
pak snad zvolá druh na svého druhu:
"Bratře pojd"—a puškou panstvo bij!"



SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ, JIČINSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednání V. V. Předplatné, jakož oznámky do listu přijímá jednání Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednání zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Po celou dobu pořadatelstva našeho za celých těch patnácte let snažili jsme se, abychom přivedli list náš na úroveň co nejvyšší, abychom přinášeli vše to co stanovy nám kladly za povinnost a tu vždy vodítkem nám byly pravdy poznání, svoboda slova, svoboda osobní i svoboda tisku, vedle demokratických zásad volných, pokrokových a čistě svobodomyslných! Navázali jsme styky po různých zkušenostech nabytých se Sokolstvem všude, kde mělo své junáky v té době pohnuté a strastiplné a to od samého počátku hrozné války i šli jsme cestou pevně vylíčenou k metám, jakž věc naše, zákony naše kázaly nám! A dnes, po vykonané práci zejména na let posledních a těch čtyrech letech války zvláště, těšíme se výsledkům docíleným. Netvrdíme, že bylo Sokolstvo, jež vykonalo nejvíce, neříkáme, že byli socialisté a docela netvrdíme, že byli věrci ti a nevěrci oni. Nikoliv, nám stačí vědomí poctivě vykonané povinnosti, na které podílel se každý český člověk, jemuž osud té staré matky tam doma nebyl lhostejným. Vděk náš u veliké míře nese se pak k zemi této, nové vlasti naší, již prezident jako mluvčí všech malých národů dokázal spolu s celým národem americkým, jak nezištně šlo se v boj za práva i malých národů a sebeurčení jejich i demokracii celého světa. Jedno těší nás, že v pravý čas uvedli jsme vždy jméno Sokol a poukázali na práci naši i soustavu Tyršovu všude tam, kde mohlo prospěti a tak se stalo, že nejen po tábo-

rech zajateckých v Srbsku, na Rusi, ve Francii, Italii, ale i v Africe a Australii poznaly záhy kruhy vojenské kdo a co jest to vlastně Sokol, jaká národní to instituce výchovná. Pronikli jsme slovem sokolským oděným v roucho jazyků anglického, jinde francouzského, ruského, srbského, italského, ano i pomocí esperanta aniž bychom byli kdy tušili jak vniknouti se dá při trochu dobré vůli i do kruhů odborných a když i Spojené Státy vešly do války i do táborů vojenských po celé zemi ba i do odboru válečného našeho sekretáře obč. Bakera. A mezi tím co zde a onde naše prostná se cvičila americkým vojskem vedením bratří našich, v armádách dobrovolců podávaly se ukázky sokolské výchovy pravidelně, při výcviku oddílů československých bratří již znali hodnotu toho Sokolství. Podařilo se nám za součinnosti mnohých bratří a nadšenců získati i mnohdy sloupce amerického tisku a zvláště listů odborných a tělesné výchově věnovaných i magazinů lékařského vědění, zejména v době, kdy tolik hovořilo se o připravenosti národa a také velcí odborníci a znalci jako Dr. MacKenzie a jiní zařadili ukázky ze sokolské práce do spisů svých, z nichž zejména dílo bohatě ilustrované: "Exercise in Education and Medicine" i o posledním sletu sokolském v Praze se zmiňuje a o organizaci naší píše velice pochvalně. Také na odvodních stanicích, kde naši první dobrovolníci hlásili se k armádě Strýčka Sama, když prezident náš byl zavolal, záhy se poznalo, kdo jest Sokol a my později pak při odvodu teprve jak náleží poznali, vidouce tu zálibu, to uspokojení i jiných odvodních lékařů, když o těch našich hoších psali do listin, že 85% z nich schopní jsou i prošli školou sokolského výcviku. I na všech frontách se ukázalo statečností a odvahou a individuálními schopnostmi pozorovacími co Sokol zmůže a nás jen těší a těšiti bude čím více bude zájmu o výchovu tělesnou, ty různé soustavy a sokolskou zvláště i v těch kruzích, kde teprve nyní po vojně se chápá co jsme chtěli, co jsme měli a co v budoucnu všech nás na dobro lidu svého a jeho silné ozdravení v podstatě účinnější práce docíliti doufáme . . . A aby dobré bylo tomu zdar!

Od delší již doby měli jsme s našimi v Čechách spojení a sice přes Švýcarsko. Tam dnes již zná se v kruzích sokolských, pokud i to Sokolstvo americké pracovalo, jak se činilo a co bylo nástrah, co všelikých intrik a překážek, necht' již jednalo se o sebevětší a důležitější počín sokolský, at' již bylo zde v české Americe aneb zahraničí vůbec. Rovněž zná se, kdo tvořil dobrovolnické šiky našeho vojska amerického, legii atd., jak se propagovalo a co dobrého bylo vykonáno po stránce politické i humanitní na samém počátku války až do doby vítězství, zdůrazňujeme — Sokolstvem vykonáno! Práci tu a jinou zbagatelisovati nepodaří se již žádným "bolševikům", ba ani českým, neboť i o nich co

třeba již se doma ví, jakž právě došlé nás zvěsti poslední dokazují. A bude jedna radost až i sám prezident nové československé republiky prof. Masaryk začne vyprávět, ano až sejde se v důvěrném kroužku i s naším starostou České Obce Sokolské br. Dr. Scheinerem. Pak nebude se povídati o "žádných dvou tisících aeroplánech, každý s desíti muži, vojáky dobrovolníky českými, již z Francie by do Čech vztétli a snesli se nad Prahou a na Letné stanuli, aby tvořili jádro nové československé revoluční armády", aneb ještě větší nesmysl o tom, že spisovatelka Koptová, jejíž práce jsme v rouše anglickém sami byli pořádali kdys, jest "sestrou našeho prezidenta Wilsona a otec jeho vynálezcem šicího stroje tak zvané Wilsonky" a p. Takovými a podobnými nesmysly mohou i vážné listy krmiti své čtenáře jednou, ano i dvakrát, ale stále pochybujeme, že sotva jednomu z nich se podaří, zejména pak, když i z vojny vrátivši se hoši naši již obětovali nejvíce, zkusili dost a poznali dost, začnou povídati a "biliti" i tam doma, to jest začnou trhati pavučiny mozků, kdys Římem a byrokracií zatemňovaných i poukážou i na mnohé co se dělo v té české Americe, jak se zde kutilo a jak jinde opravdu "kutilo". My jako američtí občané, jako spojenci spojenců jsme dnes v příměří s nepřítelem a u "zeleného stolu" co nevidět se mír projedná! Že věc naše česká a slovenská zvítězila příčiněním hlavně našich hochů na Ceru a Šabci, pak u Zborova a hlavně na Sibíři i příčiněním našeho Masaryka, všechny dojista těší nás, jako musíme si uvědomiti, že dle znění zákonů mezinárodních nyní třeba odkázati kruhy naše k práci pomocné pouze.

Bývaly doby, že jsme tak rádi stavěli tu svou svobodomyslnost na odiv a našim v Čechách kladli tak lecos z ní za vzor a dnes? Dar-mo mluvit, dnes zcela klidně sneseme — my Sokolové sneseme, aby k jednotě naší patřili lidé a chytráckové, již mají plná ústa svobodomyslnosti docela nové, jež dovoluje myslet si u věcech víry jak chceme a jedním dechem vychvalovati Řím a hierarchii, jež nám spolu s Rakušíky dali Bílou Horu a druhým přirovnati Havlička k vlastencům, již pročítajíce jeho epigramy, dovedou za každou cenu nějaký ten "národní job" si udržeti a parádující dnes mezi námi jako nevěrci, zítra pošlou dítky své do baptistické školy, místo školy veřejné, jakž na skutečné občany se sluší. Lidé ti mezinárodního nátěru, když třeba odívají se v naše československé barvy vítězného boje, aby hned v zápětí vyprávěli vám, že zásady i přesvědčení dají se pozměniti všude tam, kde se zpátečníky nutno jít a dostat z nich peníze, když jest k tomu a onomu účelu! My obávali se, že vlivem toho válečného běsnění, mohlo by se státi, že by taková a podobná svobodomyslnost zahnízditi se mohla i v té nové republice československé, posuzující dle mnohých zdejších "vzorků bez ce-

ny" a tu k naší radosti největší četli jsme minule z pera F. H. Krejčího, v českých listech, kde referovalo se i o shození mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze v památný den 8. listopadu, jak následuje: "Důležitý úkol týká se nás samotných, a to právě nejhlubších stránek naší bytosti. Jako jsme odčinili Bílou Horu politicky, musíme ji odčinit duchovně. Všecky stopy protireformace bude nutno zahladit a sčítovat se všemi přežitky středověku, které nás tak dlouho svíraly jen proto, že jsme žili v Rakousku, nejzpátečnějším státě evropském. Nějakého vnitřního převratu v naší bytosti nebude k tomu ani třeba; budeme směřovat prostě až do všech důsledků, kam tihlo celé naše probuzení. Jako národ husitský, svobodomyslný, tradicemi nesený, nemohli jsme se již z těchto příčin nikdy snést s duchem habsburské a křesťansko-sociální Vidně."

V Chicagu máme několik bohatých knihoven sokolských, jedna z největších s nesvázanými sešity Ottova Naučného Slovníku váli se kdes po sudech v koutě, jiná jest sice v pěkné skřini spolkové, ale knihy tak zaprášeny, že o vypůjčování tu nemůže býti ani řeči a ještě jiná ukazuje sice hrdě mnohé ty zlaté nápisy i krvavé literatury a detektivek za sklem na odiv, ale ani toto "literární zboží se spoustou překladů" různých Mayovek nezdá se, že jde na odbyt, tím méně zdravá, lidová, česká četba. Tu ubývá na lásce k české knize, dobré četbě, tam již přečteno bylo několikrát. Nedalo by se tak zaříditi, aby knihy ze sokolských knihoven se přebraly a umístily v jedné místnosti společné knihovny, kde skříně jsou i dosti místa, kde by čtenář si vybrati mohl a od ustanoveného knihovníka společného co dobré vypůjčiti mohl? Do takové knihovny i práce sokolské by se mohly zařaditi a jiné starší a památné k nahlédnutí vyložit. Snad stálo by za pokus.

Jest věru někdy podivné, jak rychle se svléká sokolská kajda, bratří, již náhodou jsou v tom či onom spolku podpůrném, tělese jiném aneb ústředí, Řádu a jednot. Míníme totiž, že pustí se se zřetele namnoze ty naše zájmy výchovné, ty naše zásady sokolské výchovy a naše práce vůbec a zájem spolku, jednoty aneb tělesa, v němž zrovna takový a podobný "bratr" zasedá třeba byl i jinak zájmům sokolským protichůdný jednoduše snese se bez námitek a snahy, aby spíše prospělo se věci naší. My jsme byli vždy toho náhledu, že každý bratr, každá sestra ať již se nalezá ve spolku i jiném tu pamětliví zůstávají co i mimo kruh sokolský vykonati by se dalo v zájmu myšlenky sokolské aby totiž každý člověk český a slovenský utužený sokolskou tělocvičnou ve svém těle i ctnostech, byl zároveň člověkem oduševnělým, tak aby vždy a všude podával každému důkaz o tom, žeť jest dokonalým člověkem a právě proto pro napro-

sto zdravý stav veškeré naší činnosti národní. Podobné stížnosti mají i bratři naši slovenští, čili ti, u nichž v zárodku potlačen byl vždy každý pokus vstoupiti símě v půdu Slováků doma, kde zlovůle maďarská asi, že znala cenu tělesné výchovy národní, nedopřála volně dýchat. Za to Slovák na svobodě žijící, vzdálen vlasti, ukázal smysl pro idee sokolské v Americe, kde má skoro všude vedle našich jednoty sokolské, národní a sdružené. Jako naši, tak i oni snažili se a v osvobozovacím hnutí obětovali co nejvíce. Sokolstvo vstává a sbírá síly své k novému životu volnému, k novému vzletu, šiky se hotoví a nastalé mezery odchodem junáků "na poli slávy" odpočívajících se vyplňují, jménem demokracie, osvěty a svobody na lepší budoucna... A tolik, když víme, nemůžeme jinak, nežli všude a vždy i v každém počínu svém býti v prvé řadě — Sokoly.

Mnohá ta poklesnutí a vysílení v životě člověka jsou z většiny i s mnohými poruchami vůbec zaviněna člověkem samým, a to následkem nevědomosti, neopatrnosti aneb oběma. Přepřacování, bez náležité nápravy některého ústrojí, ať již jest mozek aneb oko, ústrojí zaživací aneb svaly, bývá zhusta příčinou ochablosti, vysílení a únavy. Všecky orgány čili ústrojí tělesné nemohou pracovati na plno jednou a touže dobou. Mysle pokleslost má velice silné vlivy na činnost těla a fysická čili svalová únava působí neméně i na mozek a jeho činnost. A tu náležitá zásoba čistého vzduchu najmě kyslíku neméně padá na váhu. V přeplněných, špatně ventilovaných místnostech špatně se dýchá a v tělocvičnách nečistých, vlhkých a nevětraných cvičení samo stává se spíše zlem, nežli dobrem ve výchově mládeže pak zvláště. Totéž platí o škole, rozvrhu vyučovacím a přemožení čili přepřacování mysle žáků. Jestli dovede učitel mysle svěřenců svých osvěžiti pohybem a činností tělocvičnou, dle rozvrhu dle toho uspořádaného, pak výsledky jeho budou lepší, nežli nějakého toho copáře, učitele, jenž myslí, že jinak ani již se učit nemůže nežli jak bývalo před lety. A co platí tu o učiteli ve škole, to ještě měrou vyšší platí o cvičiteli sokolském, jenž nevyhnutelně měl by znáti fyziologické účinky těch kterých výkonů jednotlivých skupin svalových i na orgány vnitřní, jako srdce, plíce i ledviny, vedle všeho toho co působiti může náhlou únavu a přepínání sil vůbec.

Zemřel, dne 6. t. m. veliký Američan, silný muž, dobrý vlastenec, vojin udatný a občan cti-hodný, jako dobrý manžel i otec Theodore Roosevelt, jehož břitké pero kritiky a slovo varovné vždy nacházelo sluchu na místech nejvyšších a snahy jeho jako bývalého presidenta i politického činitele strany republikánské i pokrokovců uznání i v kruzích zahraničních, zejména pak našich spojenců v této době válečné. Ze Roosevelt byl velikým ctitelem české historie a

udatných šiků tábořských vedením našeho vůdce a mistra válčení s hradbou vozovou, prvými to voznicemi válečnými, dokázal nám, když jsme s ním v důvěrném kroužku rozmlouvali v místním Auditoriu, kde byl tehdy hostem. Objevil tu znalost a náležité ocenění plánů válečných slepého vůdce, před jehož vojsky třásla se celá Evropa. Ti, kdož z našich tehdy byli přítomni, divili se, jak Roosevelt znal, "že světlym okamžikem našeho národního života v Čechách i všude kde Češi jsou, jest šestý červenec, památka Husova. Chrabrému vystoupení velikého Husa přiřítal pak hrdinný zápas našich otců proti tyranií Říma i povídal nám, že jen tomu máme co děkovati je-li národ náš podnes mezi živými, je-li podnes národem schopným rozkvětu a hodným budoucnosti svobodného státu i rovnocennosti s jinými kulturními národy!" Theodore Roosevelt ostatně při každé příležitosti osvědčil se naším přítelem i české věci a co pro nás nejzajímavějšího, že znal i ty naše Sokoly. Poslali jsme mu své doby všechny naše pomůcky a knížečky o myšlence sokolské i ukázky z prací našeho Tyrše a podivili jsme se, když (a bylo v době, kdy mluvilo se o připravenosti národa) — soustavě naší vzdal hold opravdový. Napsal nám, děkuje za zaslané knížečky: "Poznal jsem cenu tělesné výchovy ve svém mládí a přiřítám utužení své jak po stránce tělesné, tak i mysle právě dostatečnému a soustavnému pohybu v přírodě, jemuž jsem se byl věnoval, když jsem byl hochem as desítiletým. Pěstoval jsem hlavně hry a později i lehčí atletiku a v roce čtrnáctém již vystihl jsem blahodárné výsledky takového těla procvičování. Čítal jsem o Vašich Sokolech a jich zájezdech zejména do Francie, kde měřili síly své s gymnasty celého světa, ano v Londýně i střetli se s athlety americkými. Tehdy byly naše sportovní rubriky různých magazinů plné chvály utužení, vycvičenosti a obratnosti Vašich Sokolů a mně zajímala nejvíce vyobrazení jejich "volných cvičení", to jest cvičení hromadných, jakž popsal zejména i londýnský měsíčník "Physical Education". Pak již jsem obrazy z téhož občasného festivalu viděl ve Vašich knížečkách, které jsem právě obdržel i děkuji Vám za ně srdečně. Oprávněnost tělesné výchovy ve smyslu národním Sokolové zdají se, že pochopili dříve nás, kde ještě takové připravenosti národa a povinnému vyučování tělocvičnicku na školách, ústavách vzdělávacích a kolejiích nechce se rozuměti i spokojujeme se namnoze pěstováním hrubé atletiky, nežli skutečným utužením všech jedinců a tím celého národa. Ještě jednou děkuji za zaslané i prosím, aby Jste vzal za vděk práci mou, již posílám Vám ve zvláštní obálce....." Jest kniha skvostně vázaná "The Winning of the West" s vlastnoručním podpisem autora. Dávno jsme již přečetli, za to ale tím častěji si připomínáme ten osobitý ráz vlastního díla, ten mnohý projev ryzého charakteru, jenž prozrazuje se silným slovem, odvahou na jedné straně a na druhé upřímnou snahou poučení. Nebyl ještě

tak stár Roosevelt a v době přítomné, kdy jednati se bude záhy o podmínkách míru po vítězství spojenců v mnohém ještě mohl poraditi, mnohé vykonati. V srdcích národa amerického a lidu postavil si pomník nehynoucí a okolnost, že všichni synové jeho byli na vojně a vyznamenali se, ba jeden z nich zemřel smrtí hrdiny ve Francii, jako letec statečný, bude vždy na lesku přidávati jménu celé rodiny vzpomínané všemi těmi, kdož "v tom také byli při samém začátku tam na druhé straně!" Sám Roosevelt měl smrt lehkou jako silný byl celý plodný jeho život....

Když listujete v "Památníku bývalé Národní Jednoty Sokolské", pak na jedné stránce, kde píše se z těch začátků Sokolství a jednotlivých jednot našich v české Americe najdete i historii o vzniku Tělocvičné Jednoty Podpůrné Budivoj v Detroit, Mich. A hned na samém počátku vyličení činnosti sokolské nalezá se podobenka jednoho z nejlepších bratrů, Sokolů opravdových, borce, jenž již od útlého mládí svého šel tou školou tělocvičnou, aby přivedl to k činovníctví vůdčímu nejen jednoty své, ale všech kruhů sokolských, jež tak rády v dobách prvotních dávaly se se zalíbením na ty vlastní průkopníky věci naší, když zjevovali se na průkaz utužení na závodních, na sletech prvých a v těch našich Sokolnách, kde s námahou, za to ale s tím větším porozuměním se pracovalo vývinem těla k rozvoji mysle volné a všeho pokrokového vůbec. Kdo jest tím jedním z nejlepších? Bratr Franta Liška, přítel náš osobní a horlivý čtenář těch našich úvah i celé té řady zvěsti ze všech končin světa a kruhů sokolských i armád našich. Odešel od nás na vždy, však památka na jeho práci tu zůstane, tím spíše by zůstati měla, protože do chvíle poslední byl v tom Sokolství, zajímal se o každý počín náš a třeba nemohl již přímo, tož nepřímou bral účast na všem tom co dobré bylo a ku prospěchu vésti mělo celku našeho. Dokonal dílo své a jako pravý borec hleděl smrti své klidně v tvář, český Detroit ztratil v něm rádce a pracovníka, jednota sokolská bratra upřímného a celek náš sílu starší, jakýchž jest již jen po řídku, my pak bratra, čtenáře opravdového. Pozůstalým platí naše soustrast a bratřím v Detroit ujištění, že chápeme ztrátu, jež je postihla.

Není tomu dávno co svobodomyšlný list, jeden z nejlepších a nejsvědomitěji vedených "Truth Seeker", jakž vychází v New Yorku byl jednoduše poštovními úřady z pošty vyloučen a tak stalo se několikrát. Příčina vlastní nebyla udána, my však rozpoznali náramně brzy. "Truth Seeker" opovážil se totiž své doby napsati pár silných slov redakčních, že na pole válečné ku pomoci patří pouze Americký Červený Kříž a žádné jiné, zejména církevní a náboženské organizace, jako a hlavně Y. M. C. A., vedle rytířů Kolumbových, katolíků, Salvation Army a p. O jednotě Křesťanských mladíků

pak zvláště se psalo, že po táborech vojenských jen na našich hoších vydělávají, za nocleh jim v budovách počítají "nekřesťanský" peníze, kdežto tam na druhé straně za frontou počítali vždy vyšší ceny za tabák, čokoládu a jiné drobnosti vojsku našemu, tedy Američanům, o jiných ani nemluvě, a to jednou tak vysoké ceny, nežli mělo být. Nyní vracející se vojáci, ano i vyšší důstojníci zprávy ty potvrzují, ba i mnohá jiná obvinění na organizaci tu vznášejí, pokud vlastní správy se týče. Bude se prý vyšetřovati. Dejme tomu, ale nás tak napadá, proč i my, když tehdy jsme "Truth Seeker" citovali a doložili i dopisy našich z Francie byli hanobeni některými našimi lidmi, již ve svém ramenářství jdou tak daleko, že vrcholí v pravém terrorismu a někdy i udavačství! Že na Sibiři byli "Strýčkové z Ameriky", jako dobří jednotlivci, to po zásluze spolu s našimi vojáky československými rádi jsme konstatovali, tu však jest jisto, že Sibiř a Francie jsou trochu moc od sebe vzdáleny. To-li o těchto věřících a křesťanech, kdežto na druhé straně vypadá moc podivně, když hlava naší veliké republiky, náš president, jenž v zájmu demokracie do Evropy zavítal, nechá se svěsti diplomacií nejčernější hierarchie, představitelem živlů nejzpátečnějších papežem Benediktem k návštěvě jeho dvoru ve Vatikáně. Demokracie zástupce svobodného státu, představitel a nejvyšší hlava země Washingtona, Franklina, Jeffersona, Paina, Lincolna a jiných volných myslitelů jde aby za nedemokratické a hloupé pompy kněžské přijat byl ve slavné audienci. Ký div, že katolíci a naši Benediktini jsou samou radostí celí—posedlí.



Pomocná akce.

Plzeňský Sokol v Chicagu navrhuje našemu novému Výkonnému Výboru Sokolské Obce v Americe a to vzhledem na došlé žádosti Československého Pomocného Výboru a také Č. N. S., aby se v zájmu souladu jednoduše práce pomocná odevzdala Sokolstvu, kam bez tak již dávno náležela. Souhlasíme úplně, jako na divno jest nám, že mohlo se mluvíti někde v New Yorku o tom, jakoby Pomocný Výbor náš chtěl ovládnouti pole a práce jeho, že může se bagatelisovati, co zatím Cleveland tu činnost blahodárnou a humanní, jakž jevila se po celá čtyry leta války prý nezná, to jest nezná ji as jen několik lidí patrně, protože Pomocný Výbor byl vlastně vždy odborem Č. N. S. a teprve nyní, když jest po akci politické, znovu silnější zahájil činnost. Činovníci jeho jsou sami Sokolové a Sokolice, již spolu se zástupci všech jednot, spolků a Řádů, zejména ženských jednot podpůrných činí vlastní jádro jeho — zdravé jádro, neboť organizace ta jest nyní ve spojení s českými kruhy tam doma, to jest vůdci "Českého Srdce" a "Českým Červeným Křížem", prvního jest předsedou br. dr. Jos. Scheiner a druhého br. Dr. Masák, kdežto v A-

merice navázány jsou styky, k vůli jakékoli akci větší i s Americkým Červeným Křížem. Pracovalo se pilně, klidně a poctivě celá čtyry leta války ve smyslu charteru vydaného státem Illinois v srpnu 1914 a o mravní i hmotné pomoci, vedle velikých obnosů odevzdaných Č. N. S., jež šly do tisíců a obnosů v počátcích na Č. N. S. přepsaných, vědělo se zejména v Srbsku mezi zajatci, pak dobrovolníky, ve Francii u legionářů, Italii a na Rusi, jakož i znalo se co vykonáno bylo rozesílanou četbou a různými dary jako prádla, obuvi, šatů a j. do všech možných táborů, kde naši byli. Bylo z tohoto Pomocného Výboru Česko-Slovanského, kde vznikla myšlenka vyslání pomocných družin lékařských a ošetřovatelských hned na začátku války do Srbska, na Černou Horu a konečně do Rumunska, také zde odporučilo se Americkému Červenému Kříži, aby vyslána byla výprava našim vedením na Sibiř. My vůli měli—že se zkartilo není naší vinou a přičiněním senátora Johnsona, jenž o pomoc vojenskou i humanitní na Rusi Čechoslovákům velice se zajímá, to náhlé zaražení a odvolání našich sil lékařských i dobrovolnic na Sibiř se vyšetřuje a my slibujeme si zajímavé výsledky...

Z tohoto Pomocného Výboru v Chicagu, když jinde ještě nevěděli co vlastně dělat, tedy z organizace v předvečer války založené vyšlo později spojením se s Národní Radou a Československou Tiskovou Kanceláří nynější České Národní Sdružení. Nám nikterak nejde tu o nějakou prioritu, ani nás nenapadne, ale jde tu o konstatování pravdy, že Pomocný Výbor konal na se vzaté povinnosti humanitní svědomitě a činnosti jeho veškerí po celá ta čtyři leta pracovali úplně zadarmo a jak pracovali dokazují jejich výkazy finanční, jež podávány jsou veřejnosti pravidelně jednou čtvrtletně i zjevují jak veliký byl ten obrat peněžní z dáreků tu a tam po celé české Americe získaných. Bylo na podnět tohoto Pomocného Výboru, že Americký Červený Kříž uznal minule potřebu zaslati různý materiál, obuv, šaty, prádlo a jiné na frontu soluňskou pro šest set našich dobrovolců a opět znovu a z těchže kruhů upozorněn poslal vše co třeba našim ve Vladivostoku, jako spodní prádlo, obuv, čapky, věci pletené a p. Sami jsme byli při vlastním výběru těchto zásob koncem září ve Washingtoně, kdy jednalo se i o výběr sil lékařských, odborných a ošetřovatelských, jakž v čísle minulém jsme ukázali. A zajímavé, že vše to dělo se za naprostého schválení prvního našeho presidenta a vrchního velitele naší československé armády prof. Masaryka, jenž tou dobou dlel ještě v hlavním sídle naší vlády. Činnosti tohoto Pomocného Výboru a přičiněním jeho členů sokolských nescházelo našim junákům, ať již na té či oné frontě na ničem a kdo požádal, dostalo se mu po náležitém vyšetření dostatečné pomoci i podpory, mimo darů tabáku, cigaret, pochutin a podobné, nemluvě ani o velikém daru hrdinům od Zborova atd. A protože nemohlo se posílati ničeho do vlasti zejména

když i Amerika vešla do války, navázalo se spojení se Švýcarsy a hlavně Paříží, kde podporovali se vdovy, sirotky a válkou trpěvší i pozůstalí po našich legionářích, vesměs bratři sokolských. Také v Římě měli jsme své důvěrníky, Sokoly a na frontě srbské, nemluvě ani o Rusku z počátku a konečně ve Vladivostoku. *Tak a podobně se politická akce vydatně podpořila akcí pomocnou a na tisíce vděčných hochů našich, jinž i korespondence umožněna, časopisy zasílány byly do nemocnic a všude tam, kde bylo třeba, psalo nám do Ameriky dokazující že četba našich listů vedla je k poznání cest k nastoupení a četba listů našeho k projevům síly sokolské, práci sokolské a cvičení dnes v táborech zajateckých a zítra již v ležení vojenských dobrovolců československé armády v Paříži, Soluni, na Rusi, později v Cognacu, v Římě, neb ve Vladivostoku.* Psali nám o technické pomůcky čtli ten list náš přímo hltavě, když došel je v tisících výtiscích a toto spojení navázalo se Pomocným Výborem všude, kde jen trochu bylo lze a censura dovolila, nemluvě ani o tom, že naši z amerického vojska byli ve Francii i na Rusi vždy za v čas upozornění, kde najíti mohou bratry, junáky naše nejlepší! Korespondence Česko-Slovanského Pomocného Výboru ze všech koutů světa spolu s dopisy s námi pracujícím členstvem Besedy Frič uveřejňovány byly po celá ta leta války ve všech téměř listech česko-amerických a tak mnohý příbuzný, přítel a bratr na vzájem se našli v těch kterých armádách i v těch kterých oblastech různých zemí, neboť pracovalo se u našich dobrovolců v Africe, Australii zrovna tak, jako u bratří v legii v Maroku atd.

Netřeba ti dále a vypočítávati co dobrého konáno bylo, co beden a zásilek různých posláno bylo jen z Chicaga a z New Yorku do Srbska i na různé strany světa pro ubohé válkou trpící, stačí jen uvést, že dělo se pouze a jediné z dobrovolných darů zejména ženských jednot, spolků mnohých a řádů a mnohých příznivců a filantropů již znali, že děje se vše jménem humanity a vytušili hned od samého počátku, že třeba osvobozený, lid krmený jen frází a všelikými sliby v nejširším toho slova smyslu sotva se nakrmí, sotva slovem naplní žaludky své a trpící spíše podléhá pak vlivům rozvrtných žvlů.

Tolik však chápalo se i ve staré vlasti, kde Sokolstvo prvé vzalo otěže záchrany do rukou svých i založilo, tajně usilujíc o vše co bylo na osvobození vlasti, organizaci národní tak zvané "České Srdce". Sokolská Obec byla vládou rozpuštěna, též i Svaz Sokolstva Slovanského a tu muselo se něco najít s názvem docela nevinným, co by nadchávalo nejen k práci národní, ale v řadách sokolských udrželo pojitko, jež jménem humanity nomahalo, pečovalo a staralo se o trpící, sirotky, vdovy a pozůstalé, vedle všeho toho co náleželo k dobrému zásobování měst notravínami, surovinami a materiálem k náležitému rozvinutí sil průmyslových i obchodních, vzhledem na to, jakž utváří se po válce v no-

vém a osvobozeném státu republikánském na prosté demokracie. Sokolstvo ihned na začátku války propůjčilo Sokolny své jako lazarety i zřizovalo všude kde toho potřeba kázala vedením bratří svých, lékařů, nemocnice, kliniky, čajovny podél trati pro zraněné a choré a ústavy pro slepce, invalidy i zmrzačené z vojny se vrátivší. Starší bratři mezi tím spolu se sestrami někdy až nadlidsky pracujícími pečovali o mládež, její výchovu a dorost sokolský i činili tak na vzdor zákazům vládním a tu již všude bylo patrné, že i Řím poznenáhlu ve všem ztrácel půdu pod nohama. Netrvalo dlouho, pochopily i dělnické tělocvičné jednoty, že Sokolstvo opravdu jest demokratickým, že zachráněné jeho fondy prostřednictvím "Českého Srdce" mnoho vykonati mohou i vykupováním německých posic, statků a závodů a nežli došlo ke konci hrozné této války byla otázka potravinová, dodávky a zásob i běhu peněžního u nás v českých zemích velice dobře rozluštěna a půda pro náležité rozvinutí sil osvobozovacích připravena v základě nejdůležitějším. Jaký tudíž div, že dnes republika československá vedením prvního svého presidenta jiným za vzor se klade, že ten náš Masaryk tak mnohé po vzoru americkém zavádí a vlastní organizaci volného státu upevňuje, snaže se, aby i na venek kulturně a silou svou vynikal. A mezi tím co naše vojsko československé, po většině bratří naší, Sokolové a junáci vcházejí do bran stověžaté, československé Prahy naší, již i Český Červ. Kříž se organizuje a buduje na troskách organizace, jež až dosud byla v rukou rakušáckých a všeliké nepoctivé šlechty proněmecké i germánské vůbec. Tedy i tím směrem najednou jest postaráno i o ty šiky našich dobrovolců, vojáků, o něž na úseku a v boji ve Francii pečovali museli žel, průběhem boje lékaři a ošetřovatelé francouzští a američtí! Kdo chceš, rozuměj a protože my vždy byli pro věc dobrou, šlechtěnou a poctivou, těšíme se, že i Sokolstvo americké najde konečně cestu aby ujalo se činnosti, jež s pořadem jeho nejúžeji spojena jest, činností humanitní, činností pomocné i pro ty tam doma ve staré vlasti, jako podporou všech institucí podobných i v zemi této, jakž všech nás občanů amerických jest povinností! Bratři v Pomocném Výboru milerádi odevzdají dílo započaté Sokolské Obci naší v Americe, milerádi sčítují s národem, ba podají výkazy finanční toho druhu, jakž sotva jiná organizace, placeného vedení, bude kdy s to. Jest jen na Sokolstvu našem, když již na počátku války zameškalo jednu chvíli vhodnou, aby vzhledem na zářný příklad bratří a sester svých v Čechách, na Morávě a ve Slezsku uchopilo se příležitosti a v okamžité bezradnosti, stálém kolísání, nápodobání jiných a hledání nových úkolů všelikých organizací, jednoduše si řeklo: K nové práci, k novým úkolům, byli jsme tu my přes půl století, jsme tu dnes spojení ve všech třech bývalých táborech a budeme zde ještě tehdy, až jiní budou mít tu veli-

kou louži od staré vlasti nás dělicí za zády.... Pak aspoň by bylo dílo naše v rukou našich, čistě svobodomyslných.



Úkoly Sokolstva.

Po hrozné válce světové, po znamenitém zasažení do boje i naší nové vlasti, Spojených Států amerických a velikém vítězství zbraní spojenců, jichž spojenci byli, nejen i ti naši tam doma, ale i všude na všech frontách, v zahraničí a zejména i v té české Americe, kdy osvobození lidu československého uvolnilo křídla i nejmilejším kulturním nadějším a republika česká vešla v život přičiněním svého vůdce prof. Masaryka a jeho mnohých spolupracovníků, bude nutno, abychom se poohlédli i po nových úkolech našeho Sokolství. Nových úkolech? Sotva nových zrovna, neboť pořad náš vytýčen byl našimi zakladateli tou měrou, že ještě na hodně dlouho stačí ve staré vlasti a zde přispěje jistě k sebezachování větve naší československé ještě na delší dobu a za té tak zvané poválečné rekonstrukce dojistá jen hlásiti se bude právem po uznání kruhů vychovatelských a odborných, jako soustava tělocvičná lepší jiných již proto, že jde u nás i o myslí volných výchovu, vedle těla otužování čili že u nás jde se výchovou jedince k výchově národa a jeho charakterů...

Poslednější vždy jsme zdůrazňovali a vcházejíce v nový rok i za nových požadavků nové doby, vzpomínáme jen tak mimochodem všeho toho čeho za poslední strastná čtyry leta stali jsme se svědky, co viděli jsme přetvářky a lícoměrnictví žvlů, jež mezi nás se draly na jedné straně a my na druhé straně jménem "národní kázně" povolovali, v zájmu celku povolovati museli, majíce po ruce pokyny a rady přímo od našich harcovníků z Čech, našich vynikajících činovníků sokolských, s nimiž byli jsme ve stálém styku přes Švýcarsy, když již z ubohé Srbie jsme se navrátili. Tam vedle pomocné akce působilo se na rady hochů našich, aby v táborech zajatců učinilo se co nejvíce k rozbití Rakouska, založil se spolek a v tom pátralo se po legitimacích sokolských. Bratři takto nalezení a bylo jich množství značné, spolehajíce na vzájemnost slovanskou, pracovali, hovořili a nabádali, až měli jsme prvé roty dobrovolců "četníků" a později již ve vojště pravidelném srbském své důstojníky i hochy dobré, již všichni zůstali i na místě, když tyf na tisíce jich zdolal a strašný tah Albanií druhé po stech ničil hladem a zimou...

Tak se v tom Sokolství pracovalo za hranicemi, kdežto doma bez jakýchkoli zvláštních pokynů připravovala se půda osvobození národa, první legionáři promluvili jménem Čech a Slovenska ve Francii, pak již na Rusi, v Italii, ano i v Maroku, Australii a jinde a to "naše národní vojsko sokolské" opíralo se o veliké rezervy, jež i vedle vůdců statečných tvořila česká

žena, ve vlasti. Všude se vynikalo i dokonalou vzdělaností zevní při vystupování veškerém, jakž Tyrš byl učil nás Sokoly i ukázalo se, že k tomu mocný podnět dáti lze právě v našich kruzích a našich tělocvičnách. Výchova sokolská se osvědčila i prošla ohněm zkušebním — válka naučila nás v Čechách, na Moravě i ve Slezku spojovati šiky sokolské s oněmi pokrokovými studentstva a konečně i s volnými řadami dělnických jednot a dnes tyto šiky konají služby "českého vojáka", české milice, abychom tak děli. I na tomto poli cokoli se v nové republice, nejspokradanější v celé Evropě, koná a podstupuje, děje se způsobem čestným a ku cti celého národa československého. Čili docílilo se pojednou, že tak zvaná intelligence jde rukou v ruce s věcí sokolskou a se zájmy dělníka.

Tato okolnost na výchovu národa nezůstane dojista bez náležitých vlivů v budoucnu a mezi tím co demokracie procházejí bude vrstvu za vrstvou, vykrystalisuje se hlavně to, o čem psal nám právě veliký činovník sokolský z Čech, poukazuje na věštbu posledního valného sjezdu České Obce Sokolské, kde již se chápalo, že něco jest "ve vzduchu", že třeba se připravit k obraně národa: "Trvatí musíme na tom, že základním a hlavním úkolem Sokolstva zůstane do budoucna fysická výchova, mravní vzdělání, zúšlechťení, k zdokonalení práce této, ona má to co na cvičišti nabyto, uvéstí v souladný, ušlechtilý zjev proniknutý vědomím pravého určení člověka, jeho důstojnosti a hodnoty. Mravní vzdělání má tudíž jíti ruku v ruce s výchovou tělesnou a musí se dítí na jejím podkladu, neboť to co by pomohla nám nyní dosažená svoboda, volnost národa i všechna duševní mravnost a vzdělání, kdyby synům jeho nedostávalo se zdatnosti a zdravosti tělesné, z níž teprve pravá mravnost prýstí má a statečnost i charakter se zjevuje, když dovedlo se čeliti pohromám nejvyšším . . ."

A vidíte v těchto slovech velikého činovníka sokolského, vůdce a nadšeného pracovníka, o němž ve zprávách z Čech téměř denně čteme jest nejlépe vyznačena cesta, čili všechny ty příští úkoly naše i v zemi této. A chceme-li se opravdu po sokolsku bráti v před, bude naší povinností, abychom uplatnili se všude tam, kde ve šťastné hodině lidstva jedná se dnes o nějakou tu Ligu národů a zítra o náležitě připravení a posilu i stav zdravotní lidstva vůbec. Sokolstvo v Čechách chce, aby československý stát byl státem veskrze demokratickým a tím již jest řečeno, že bude státem kulturním, za to nám ručí již i sám ten postup Sokolstva i veškeren duch národa, výše jeho lidového vzdělání i tradice dějin a obrození. Dalo-li v loni české spisovatelstvo podnět k nové politice bezohledné a semknutí šiků pokrokových, jimž dnes se vděčí za všecken úspěch tam doma, pak i zde v nové vlasti musí býti vše to co sluje demokratismem vůdčích duchů kulturních býti předzvěstí našich

úkolů, pokud se týče vybudování a posilu i celé naší společnosti. Tu nestačí pouhé mluvení, ale činy skutečné, tu nesmí býti frází jen, ale i díla na odstranění všeho polovičatého, všeho neupřímného a lživlasteneckého . . .

V řadách našich musí býti očista úplná! Sjezd, který měl k této očistě mnohým přičiniti nezdařil se v ohledu tom naprosto. Neposkytl nám vodítka vůbec, jak a co činiti v nedaleké budoucnosti, kdy nové formy národního života se vyskytnou, nové úkoly a svobodomyšlnost opravdová postaví se vedle opravdové demokracie národnosti, již pojem již i tím názvem československý se značně rozšířil. Zvali jsme se dosud Čechy, ale celý svět dnes zná nás a ty naše tam doma jako Čechoslováky a stát čili nová republika zove se též i úředně československou a jestli tomu tak, pak jest tu přece zcela zjevné, že na příště ani zde v té Americe nesmí býti mezi námi nějakého dělení, rozlišování a třídění mezi Čechem a Slovákem čili jednoduše nebude a nesmí být nějakých neshod a sporů o tom co český a co slovenský jest Sokol, čili jednoty ty, pokrokové ovšem a národní musí pracovati společně! Nějakých zvláštních škatulek tvořiti nemůžeme my, ani bratři Slováci. Tu ale pouhý pokyn nestačí, takové pochopení musí vyrůst, pokud spojitosti se týče a jednoho příslušenství z tajuplných hlubin národního ducha a vzájemného styku. A tvorba kulturní, tedy výchova a výchova sokolská bude dojista oním tmelem, jenž vytvoří pevné myslí volných společenství. Že šlo se v boji za osamostatněním vlastní starých za jedno? Dejme tomu, nehleď ani k roztržtění, jež dnes tak zítra jinak se zvalo. Nám však záleží na Sokolstvu prozatím v této úvaze a my budeme muset první jíti příkladem. Pisemnictví nás před šedesáti lety rozdělilo a pisemnictví, postup vzdělávatelný a postup toho našeho sokolského tužení musí nás opět svést k sobě, aniž by si ta či ona strana zadala. Co tu bude muset být poučování, co soustředění sil sokolských, aby to, co kdes schází se vyrovnalo, nedobré odstranilo a zejména všeliké chytráctví kořistící ze všeho co se dá, vyplenilo. Na základě poznání nových stavů a zájmů světových musíme i my pracovati k pevnějším svazkům mezi Čechem a Slovákem, abychom tím spíše soutěžili se vším tím co nová doba přinese i zemi této, jež nežistně šla v boj za sebeurčení národů a demokracii světa, mezi tím co doma ta demokracie zatím vypadala všelijak, co svoboda tisku se přistříhovala a osobní svoboda prohibičními choutkami i z nejvyšších míst stolce presidentského se kalila — hodně kalila i v té době co president spojencům za své návštěvy v Evropě vyprávěl o velikých ideálech osvobození lidstva veškerého. I tu budeme muset nasaditi páky svého upřímného úsilí, abychom hodni byli nejsvětějších institucí veliké republiky a vždy na místě, kde ústavě země této se na lesku i jinak ubírá. Sami-li nestačíme, s jinými vejdemo ve spojení, kdykoli dojde ku

protestům a po těch k činům u volebního osudu, nejsilnější to zbrani občanské.

Co dá se vykonati všecko po stránce výchovné technicky, o tom nebudeme šířiti slov. Stačí poznámka, že musíme vyléztí konečně ze své skořápky a pověditi i jiným jak prospěšná jest sokolská výchova, na kolik dokázalo se při posledních odvodech našich dobrovolců i přičiněti se za náležitě informace i amerických kruhů, aby soustava naše pronikla trochu dále za ten náš československý kroužek, ba aby vlivy její možno-li dostaly se nejen do škol veřejných, ale po případě všude tam, kde tělesné výchově věnuje se nějaká ta péče vůbec u míře zvýšené.



AMERICKÁ LIGA ČESKÝCH VOLNÝCH MYSLITELŮ.

Vyňato z orgánu Č. S. P. S. — pojednání br. Dr. Vojana.

Cíl je dosažen, stará vlast dosáhla samostatnosti, a my zde musíme se nyní zase vrátiti ke své liše českoamerické a vzhopiti se k činům. Naše drahá Jednota Č. S. P. S. je především jednota podpůrná a za druhé—dle stanov i dle ducha všech posledních sjezdů—jednota svobodomyšlná, ba dokonce přední bašta českoamerické svobodomyšlnosti. Co třeba činiti pro Jednotu po stránce podpůrného jejího cíle, praví výmluvně bratr Bernreiter. Co třeba učiniti po stránce svobodomyšlnosti, o tom pojednává tato stat'.

I.

Po celé Americe to vše touhou po obrození české svobodomyšlnosti. Jsme tím povinni své minulosti. Vše, co zde konali Vojta Náprstek, Karel Jonáš, Ladimír Klácel, Zdrůbek, Šnajdr, Bittner atd., nesmí býti uzavřenou kapitolou minulosti. Musíme navázati znovu na dílo těchto průkopníků a naplniti českoamerické svobodářství novým ruchem, novým pokrokem myšlenkovým. Jako katolíci mají svůj Svaz českých katolíků, který nyní, když odpadá péče o českou samostatnost, vrátil se opět k zdvojnásobené práci pro české katolické školství, publicistiku atd., stejně musíme my utvořiti si těleso, které by stálo v čele naší péči o financování svobodomyšlných škol, vydávání svobodomyšlných spisů, pořádání přednášek, hájení pokrokových myšlenek v oboru veřejného života atd.

Svobodomyšlnost čili Volná Myšlenka v české Americe těšila se u ostatních táborů dosud mnohem menšímu respektu než zaslouhovala jenom proto, že nebylo žádné svobodomyšlné organizace. V každé osadě pracovalo se na vlastní pěst a tudíž s chudými prostředky. Všechno úsilí podniti větší obětavost našich stoupenců pro účely Volné Myšlenky se ztroskotávalo, tak že se konečně již věřilo, že nejsme žádné oběti vůbec schopni. Pět'ák na osobu zdál se nám hrozným "břemenem".

A tu najednou přišlo hnutí pro českou samostatnost. Sta a tisíce dolarů se scházely, bazary vynášely desítky tisíc, celkové sumy rostly do milionů dolarů. Najednou nám, jimž před osmi lety byl milion centů pro Matci Školskou vrcholem napětí, zjevilo se, že dovedeme sebrati milion dolarů, — jen když chceme k tomu opatřiti potřebnou organizaci.

Toto zjevení možnosti oběti nebylo jen české, bylo americké vůbec. V chicagských Daily News dne 10. prosince Malcolm McDowell ve článku o budoucnosti církví po válce napsal: "Sacrifice has become a habit; the giving up of things for the great cause is a matter of course; it is an ordinary part of the day's routine." Obět' stala se zvykem, přispívání pro velkou věc stalo se věcí zcela všední, pravidelnou součástí denního života.

Volná Myšlenka jest jistě takovou "velkou věcí", "the great cause". Musí jí býti pro každého věrného Čecha, nemá-li se hanbiti, že odpadl daleko od stromu, na němž zkvetly postavy Mistra Jana Husa, Jeronýma Pražského, Aug. Smetany a všech ostatních, kteří nelitovali ani svého života, jen aby pevně stáli v přesvědčení svém, jež znamenalo pokrok svobody lidské myšlenky na cestě k úplné Volné Myšlence.

Jednota Č. S. P. S. musí vynaložiti všechny síly své, aby dopomohla českoamerické svobodomyšlnosti k rozkvětu a aby ji zachránila od živoření a úpadku, neboť jinak podkopávala by základní pilíře svých stanov a tím svého práva na existenci. V Hlavních Stanovách na str. 3. se praví, že účelem Jednoty jest pečovati o povznesení spolurodáků v duševním ohledu, pěstovati svobodu ducha čili Volnou Myšlenku mezi členy, pečovati o vzdělání poučenými přednáškami, zakládáním a vydržováním škol a jiných vzdělávacích ústavů, knihoven atd., a na str. 50. se ukládá Orgánu, že má obsahovati poučné a vědecké články smyslu a směru svobodomyšlného, a redaktor že musí býti obhájcem svobodomyšlného názoru světového. To vše má smysl jen potud, pokud svobodomyšlnost zde v české Americe je živá a kvetoucí, — kdyby měla zkomíratí, byla by tato ustanovení Hlavních stanov prázdnotou literou.

Naše svobodomyšlné školství musí vypsati na jasnou výši. Musí se vypsati "národní daň svobodomyšlná" a z ní opatřiti prostředky pro české svobodomyšlné školy a knihy. Jak toto naše školství i při své chudobě neslo vzácné výsledky, o tom svědčí český dopis br. Kosteláka z řádu Petr Cooper čís. 102, jehož anglický článek naleznete v dnešní "English section". Br. Kostelák píše: "Píši to sám jako Američan zde zrozený z českých rodičů, protože jsem se naučil milovati tu zem za mořem téměř jakoby se tam byl zrodil. Tak působila na nás české školáky Svobodomyšlná škola v hořejší části města New Yorku v letech 80-tých."

II.

Kdo se má chopiti práce?

Z českoamerických hlasů nejnovějších vysvítá, že se ustaluje přesvědčení, že k zahájení této svobodomyšlné akce jest nejlépe povolána Jednota Č. S. P. S. s Českou Obcí Sokolskou v Americe.

V Chicagu br. Dr. Rudiš-Jičínský v prosinecovém "Sokole Americkém" píše: "Pouhým stěžováním, pouhým psaním, že ta naše svobodomyšlnost celkem poklesá, nedokáže se zholat ničeho, a jestli nemůžeme my Sokolové pochopiti, co naší svatou jest povinností, na vzdor doby přetěžké, pak jsou tu ještě Řády Č. S. P. S., nejsvobodomyšlnější a nejstarší organizace, jež měly by uchopiti se s námi iniciativy a závčas do věci zasáhnout, čili zbavit nás konečně polovičatosti, přetvářky a všelikého chytráctví, vypočítaného na prospěch "černých pánů". U nás mělo by se věděti, že Sokolství jest nejen myšlenkou pokrokovou, nýbrž ono samo se říditi má zásadami pokrokovými a volnými. Co jiného jest Tyršovo: "Věčný ruch, věčná nespokojenost," nežli výzva k Sokolstvu, aby neztrnulo na formách, aby nestanulo, nýbrž aby stále snažilo se výchovu národa Tyršem vybudovanou zdokonalovati, neuzavíraje se proudům volným, proudům novým a osvětlným. Ramenářství mu nesluší rozhodně, projev přímý a poetivý, jako pravda poznaná, jsou a mají mu býti vodítkem v jakémkoli počinu! My tolik si slibovali od minulého sjezdu i pokud se týče prohloubení té naší svobodomyšlnosti a zdůraznění, že k vůli práci národní, české a společné přece ještě nezapomeneme a nesmíme zapomenouti svých zásad a svého přesvědčení, té své svobodomyšlnosti, již po více jak padesáte let jsme se honosili. A tak, když nemůže naše ústředí prozatím se rozhoupati, když

i to prohlášení zásad svobodomyšlných Sokolstva našeho nedoznává úplného pochopení, když zásady bývalé nyní s námi spojené jednoty D. A. S. jsou ještě mnohemu z nás proti srsti, bude dobře, když ti činovníci naši, již zároveň jsou bratry v Č. S. P. S., a jinde, postarají se, aby ihned navázány byly styky vzájemné všech svobodomyšlných organizací českých vůbec, všech předních pracovníků svobodomyšlných v té české Americe i těch, již se k práci přihlásí a cestou písemnou a jednoduchou, po případě i za pomoci některých našich časopisů, orgánů čistě svobodomyšlných, jmenovali se delegáti ku společné poradě. Za každou větší organizaci stačili by delegáti dva, za druhé vrstvy, tisk a podobně mohl by být vždy delegát jeden, a ti sešli by se co nejdříve, aby porozprávěli o tom, co v zájmu naší svobodomyšlnosti se státi má, na dobro škol našich vykonati může, i postup společný všech organizací pokrokových a volných, zejména i očista i posila naší propagandy, po stránce vzdělávací a podobné. To jest, aby přistoupilo se jednoduše k pevné organizaci živlu svobodomyšlného jako jednoho celku. Že několik pokusů předešlých se nepodařilo? Nevadí, tentokrát nesmí zůstatí právě jen a jen při pokusu, ale musí se konečně nahlédnouti, že již jest nevyhnutelně třeba, aby se čelilo různým choutkám zpátečnickým, jež pomalu, ale za to tím jistěji do všech kruhů života našeho se zažívají jako rakovina neupřímnosti, ziskuchtivosti, samolibosti a osobních krámů, jež pod rouškou tak zvané "národní kázně", jdou někdy tak daleko, že přímo zhnusí se takové a podobné navlékání si otrockých řetízků na sokolský spár a zlatých kroužků do zubů jindy ostrých třeba, ale za to potivých. Nahlédnětež jen tak trochu do toho našeho žití volných lidí českých, poohlédnětež se po nejbližším svém okolí a zžasnete nad tím vším, co dnes jest možné, co dovede vše červ ješitnosti a čirého zpátečnictví u nás podvrtati, aniž bychom my — my Sokolové, junáci pokrokoví, lidé volní prý — hnuli prstem! A proto nestačíme-li sami na tu očistu, pozvemež si i druhé bratry a sestry z druhých organizací svobodomyšlných, zejména i Svazu, Stráže, Obcí atd. i začneme u vlastních prahů nahoře až dolů k tomu lidu našemu, jenž pomalu již zvykl si na pohodlnou nečinnost i lhostejnost, pokud se týče roztahování všelikých církvíček i panáček."

V Cedar Rapids br. Hájek napsal (ve "Svornosti"): "Poslední čas ze všech stran ozývají se hlasy, aby svobodomyšlní lidé opět zahájili činnost. Po orgánu Č. S. P. S. volá tak i orgán Č. S. B. P. J. Není pochybnosti, že i u nás po Novém roce svobodomyšlné družstvo zahájí svoji činnost. Ono je jediné, které posledních 8—10 let vyvíjelo nějakou činnost, ale upoutalo na sebe skoro více pozornosti mezi Amerikány nežli mezi námi. Naši spoluobčané věří v organizaci a mají před ní úctu, — naši někteří lidé myslí, že Svatoplukovy pruhy nemají být ve svazku, nýbrž každý extra. Družstvo zahájí činnost. Dostane se mu větší opory? Přihlásí se bratři obou těchto Jednot výslovně svobodomyšlných, k součinnosti a přihlásí se ve větším počtu Z. Č. B. J.? Přilnou k organizované, ale dosud malé, obci zdejší členkyně J. Č. D. nebo S. P. J.? Dají se členové družstva samotného do skutečné práce? Úředníci a řečník, pokud víme, nepozbyli nic z bývalého svého nadšení a své důvěry neochvějně v konečné vítězství pravdy, avšak byly různé okolnosti, které měly za následek, že hnutí se zastavilo. Především soustředěna byla všechna snaha na osamostatnění staré vlasti. Družstvo na nějaký čas upustilo od schůzí a přednášek, aby se členové mohli věnovati cele počínám o dosažení svobody politické, která spadá do rámce našeho programu vždycky, neboť politická svoboda, sama jsouc osvojením ducha podmíněna, tvoří zase podmínku nezbytnou pro náležité rozpětí ducha a svobodu přesvědčení a svobodu národohospodářskou. Tedy dílem činy pro politické osvobození staré vlasti byly příčinou, že svobodomyšlné hnutí ustalo

a dílem šlo také o práci, kterou diktovala povinnost občanská a láska k vlasti nové. Rušnost doby nezasáhla pouze svobodomyšlné družstvo, nýbrž i Těl. Jed. Tyrš a ochotníky, ba měrou značnou i bratrské spolky podpůrné. Naši bratři Sokolové utrpěli asi nejvíce a pochybujeme, že veřejnost splatí Jednotě, co činovníkům její dluží za jejich práci.

Vzmužme se, přátelé volné myšlenky! Necht' vedoucí našich Jednot svobodomyšlných se přidají osobně a členstvo k tomu mají — hlavní úřadovny i velkořády — necht' Sokolové se rozpomenou toho, co mají ve svém štítu. Od té doby, co se zapomíná stránky svobodomyšlné, nic nenabyli, ale ztratili — necht' stoupenci pustí se do agitace — domluví se mezi sebou a usnesou na upřímné skutečné práci, — důstojné jako dosud, ale na širších základech, aby organizace svobodomyšlného lidu rostla a mohutněla a vlivu i úcty nabyla. Jen čin je síly syn, jen čin, jen čin!"

Naproti tomu naprosto nepraktickým je návrh, vyslovený v redakčním článku newyorského "Hlasu Lidu" dne 11. prosince: "Z rozhovoru s mnohými předáky našeho hnutí poznali jsme, že každý cítí, že se musí něco státi, a že musí organizace vytknouti si nové cíle, že musí se o nových úkolech uvažovati, že se musí jaksi zavést nová methoda. Naše budoucí organizace musí býti politickou organizací, ne ve smyslu zdejší politiky nebo v pravém slova smyslu politikou, ale musí vyjadřovati jaksi vůli jedné skupiny Čechů amerických, skupiny svobodomyšlné. Víme a jsme přesvědčeni ze všech známek, že katolická organizace co nejdříve půjde svojí vlastní cestou, bude se snažiti podporovati své cíle a své idee, my zde pak Č. N. S. bychom byli osamotněni, kdybychom se přímo neprohlásili za sdružení svobodomyšlné. Není také jinak možno. Katolíci utvořili si organizaci vlastní, jest tudíž přirozeným, když Č. N. S. bude svobodomyšlný živel zde zastupovati a zaň mluviti. Zapíráti si tato fakta, nechávati vše plynouti bez určitého plánu a programu, bylo by hříchem na naší organizaci, již jsme věnovali tolik píle a úsilí, za níž jsme tolik bojovali a pro níž jsme tolik vykonali.

Pohlížíme na věci asi takto:

České Národní Sdružení, vykonavši hlavní svůj úkol, — osvobození českých zemí — bude nyní míti dva hlavní úkoly:

- a) kulturní v této zemi, čímž myslíme hlavně podporu českého svobodomyšlného školství, podporu našich Podpůrných spolků, svobodomyšlnou činnost a obeznamování americké veřejnosti s našimi snahami a naším národem.
- b) pomocný, jehož činnost bude se týkati starých vlastí, který bude pečovati a vše, co pod tento obor spadá a který by také měl míti na zřeteli hospodářské styky mezi starou vlastí a Amerikou.

Dosud jsme převážnou většinou hlavně sbírali peníze na politickou akci, dnes budeme více činnými prakticky.

Máme na mysli, že česká Amerika by se dělila ve dva správní obvody, úplně samostatné, na východní se sídlem v New Yorku a na západní se sídlem v Chicagu. Nynější centralisace vzhledem na obrovské rozměry geografické se neosvědčila a byla také příčinou, že organizace naše nebyla provedena úplně, dokonale. Pod tyto hlavní obvody, jež zodpovědný by byly ústředí ve Washingtoně, spadaly by všechny nynější krajské výbory v dotčených oblastech a organizace by měla ve dvou těchto bodech stále organizatory, kteří by po obvodu svém stále cestovali, přednášeli, a pomáhali v organizaci místním činitelům. Tyto obvody by se snáze dorozuměly a bylo by lze také zhabiti se té nechtuté antagonie místního patriotizmu, který na věci visí stále jako olověná přítěž."

Na tomto náhledu setrval "Hlas Lidu" i v neděli 15. ledna. Základní chyba spočívá v tom, že se tu přehlíží úplně situace mimo New York. Snad v New Yorku v Čes. Nár.

Sdružení jsou sami svobodáři, možná, — ale není tomu tak v Chicagu a jinde. V Chicagu na příklad anglickým tajemníkem ústředny je prof. Zmrhal, baptista, mezi horlivými pracovníky jest rev. Dr. Vaněk, presbyterián, a pod. Dále jsou tu četní pracovníci, kteří se nehlásí k Volné Myšlence, třeba nebyli u církví, — jak lze takové těleso obratem ruky přeměnit v baštu Volné Myšlenky? Jak mohli by ti, kdo nejsou stoupenci Volné Myšlenky, pečovat o svobodomyslné školství?

České Národní Sdružení může zcela klidně existovati dále, jestliže si vytkne přesné pole své působnosti. Do toho by z čísla 1) náleželo seznamování americké veřejnosti s kulturními snahami českého národa (čili pokračování činnosti, zahájené roku 1910 Českoamerickou Tiskovou Kanceláří) a z čísla 2) snad též něco, ačkoli právě pro to nejdůležitější, hospodářské styky se starou vlastí, tvoří se právě v Chicagu zcela samostatná instituce, jak jsem se dočetl v denních listech.

Nejsprávnějším bylo by rozhodně, kdyby Nár. Hl. Řád Č. S. P. S. požádal Českou Obec Sokolskou v Americe za jmenování tří delegátů, sám by též vyslal tři, těch šest delegátů by se sešlo a vypracovalo by přesný plán svobodomyslné akce českoamerické.

Dejme tomu, že by se utvořila nějaká „Americká Liga českých Volných Myslitelů“ (jméno bude záhodno zvoliti tak, aby jeho překlad v angličtině zněl dobře po americku, jelikož bude cílem Ligy vystupovati často před americkou veřejností v úloze mluvčího). Jaká by byla její ústava, tomu nechci předbíhati. To by mohli právě co nejlépe vypracovati oni delegáti. Hlavní věcí jest, nalézt na jedné straně formu úplně demokratickou a americkou, zároveň však takovou, aby Liga mohla před americkou veřejností poctivě vždy prohlásiti: „**My mluvíme jménem tolika a tolika tisíc amerických volných myslitelů českého původu.**“ Až dosud to příslušenství bývalo jen ve vzduchu. Když jsem byl za českou svobodomyslnou Ameriku roku 1910 na mezinárodním sjezdu bruselském, stokrát jsem slyšel od zástupců z Francie, Španělska, Německa atd. otázku: „**Kolik je vás volných myslitelů českých v Americe?**“ To „**kolik**“ platí ve veřejnosti velmi mnoho.

Naučili jsme se nyní dělati všemožné „drives“. První věcí té ligy byl by „**členský nápor**“. Nedlouhá, rozumně pádná výzva k české Americe, aby každý, kdo souhlasí se svobodomyslným názorem světovým, stal se členem Ligy a dobrovolně, jako činil v těchto dnech pro Červený kříž a před tím mnohokrát pro jiné instituce, poslal místnímu pokladníkovi do toho a toho dne členský příspěvek na rok 1918 v obnosu 1 dolaru. Za to dostane legitimaci a my budeme věděti: To je náš člověk. Když pošle příspěvky za několik členů rodiny, budeme věděti, že je to našinec, který chce míti celou svou domácnost svobodomyslnou. Spolky se vyzvou, aby zasílaly dary do fondu Volné Myšlenky, také od jednotlivců se dary s radostí přijmou. Aby takovýto nápor byl výsledný, musejí ovšem za Ligu státí taková velká tělesa, jako jest Jednota Č. S. P. S. a Sokolská Obec. Jmenuji jenom příkladem tato dvě tělesa, nechci tím nijak uraziti jiná svobodomyslná tělesa. K oné první organizační práci stačí uvedená dvě tělesa jako největší docela. **Zde jde o rychlý čin, o uvedení akce v pohyb.** Až bude Liga založena, mohou se i jiná tělesa prohlásiti, že úplně souhlasí s akcí, a jejich jména budou pak stejně dána na výzvu členskou, ba čím více těch velkých těles bude, tím lépe, protože tím větší váhu bude pak míti ona výzva.

Jen neodkládati s činem!

III.

Vedle školství bude úkolem Ligy hlavně vzorná, reprensační literatura. Ne pouhé chudé brožurky, nýbrž spi-

sky, ve kterých bude co nejpřístupněji česky a v některých i anglicky se všech stránek osvětlován náš svobodomyslný názor světový, — **zkrátka to, čeho potřebujeme ve svých domácnostech jako soli.**

Oteu a matkám v rodinách často nezbyvá tolik času, aby mohli jasně a podrobně své děti poučovati o přírodě v pravém pokrokovém duchu, — a knih příručných není . . . Jak potom má se ta svobodomyslnost šířiti? Poklesá-li církevnictví, nařikají-li kněží, že mň a mň lidí chodí do kostela, znamená to pouze, že roste pohodlná lhostejnost, ale neznámá to rozmach Volné Myšlenky. A o ten rozmach nám jde, pouhá lhostejnost nám nemůže stačiti.

Musíme míti takové knihy, jež bychem prostě mohli vložit každému do ruky, když na nás přijde s námitkami proti Volné Myšlence. A je těch námitek spousty a jak bezcených!

V poslední době na příklad několikrát jsem zase četl, že svobodomyslnost je ryze negativní čili záporná, že prý lidem bere víru a nic jim nedává. Jak dobře bude míti spisek o tomto předmětu!

Vždyť co je víra? Manželka zesnulého Hubbarda dobre jednou napsala, že „věřím“ je slovo tak přežilé, že dnes již jenom v církvích se s ním smí přicházeti. Jste-li zavoláni k soudu a položí-li vám soudce nějakou otázku, hned je zle, zahájíte-li svou odpověď slovem „I believe.“ Soudce vás ihned zakřikne, že do toho mu nic není, co věříte, — on chce věděti, co víte. „I know“, tot' jediné, co dnes platí. A když student je při zkoušce, také jenom to rozhoduje, co ví, a nikoli čemu by byl ochoten věřiti.

Jaký je vůbec zápor v odložení víry? Věřící všechno jen věří, a tak víra není vůbec nic kladného, protože, chtě-li, mohu věřiti v nejnemyslnější, naprosto neexistující věci, a to přece není žádný klad. Jestliže naproti tomu jako Volný Myslitel připouštím jen to, co až dosud byla věda s to, aby mi dokázala, a nechám-li ostatní budoucnosti, není v tom žádný zápor, nýbrž naopak nejpevnější založený klad. Jak možno prohlašovati za něco pozitivního boha, jež si jenom ve Spojených Státech přes 170 církví jinak představuje? Co je kladného v takové spoustě věř?

Dle úředního výkazu (viz The Daily News Year Book 1918, str. 200—203) ve Spojených Státech roku 1916 byly tyto denominace s vedle uvedeným počtem církví (jmény jednotlivých církví nechci unavovati ani čtenáře, ani sazeče, jen příkladmo uvádím jména 15 církví baptistických: 1. Baptist North, 2. Baptist South, 3. Baptist Colored, 4. Six-Principle, 5. Seventh-Day, 6. Free, 7. Freewill, 8. General, 9. Separate, 10. United, 11. Baptist Church of Christ, 12. Primitive, 13. Primitive Colored, 14. Old Two-Seed-in-the-Spirit Predestinarian, 15. Church of God and Saints of Christ, — to snad postačí?)



DO ANTIGA, WIS.

Všem bratřím a sestrám připomínám, že každý první pátek v měsíci se odbývá měsíční schůze, aby druhý den neřikali, že nevěděli, že je schůze a zároveň připomínám bratřím, aby se časem podívali do stvrzenkové knížky nejsou-li pozadu, s poplatkami a jestli jsou, aby zapravili, tak dokážou, že stojí za sokolskou věcí a má být každý hrdý na to, že se může Sokolem nazývat. Jeden rok přešel od založení naší T. J. s dobrým prospěchem, začez volám všem bratřím a sestrám třikrát na zdar!

Jan Halama, tajemník.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

Dr. Jan Masák:

LÉKAŘI A ZDRAVOTNICTVÍ V SOKOLSTVU.

“—před jinými jsme povoláni zachovávatí národ svůj při té jarosti všestranné, která nedá národům odumřít, při té síle stálé a svěží, při té zdravoti tělesné, duševní a mravní, která nížádné zkáze vzniknouti nedá...”

Touto větou vyjádřil dr. M. Tyrš podstatu myšlenky sokolské. V cíli i prostředcích shoduje se s tím, oč usilují v novější době sociologové, národohospodáři, vychovatelé i hygienikové: zastaviti úpadek lidského plemene a zachrániti jeho budoucnost. A tak se stal vzmach jednotlivce k neobyčejnému vypěstování síly jak duševní tak tělesné heslem mladších pokolení. Leč zjevy úpadku tělesného — a ten je velmi často v nejužším vztahu s úpadkem mravním i duševním — může správně chápati a sledovati jen ten, kdo zná nejen přirozené, ale i chorobné stavy lidského těla — lékař. On také snáze nalezne cesty a prostředky obranné.

Pohříchu nedbala věda lékařská tohoto úkolu se stejným porozuměním, jako to činily filosofie a vychovatelství.

Možno si to vysvětliti jen tím, že zatím co filosofie dávno byla uvedena v soustavu vědeckou, bylo lékařství až příliš závislo na náboženských názorech té které doby. Vždyť nejrozšířenější náboženské vyznání v kulturních státech bylo proniknuto přesvědčením, že “tělo je nástroj d'áblův, ježž nutno potlačovati”. Bylo tudíž třeba nejdříve zdolati tuto nezdorovou a nelidskou zásadu, aby mohla věda lékařská v plné síle a volnosti růsti a se vyvíjeti.

Tělesná výchova je přímým popřením tohoto mravního bludu.

Vychovatelství i filosofie vykonaly svůj úkol, daly tělesné výchově myšlenkový základ, základ tak pevný, že nic již nemůže její postup a rozvoj ohroziti. Jen prostředky její mohou býti pozměněny. A tyto změny vnikají do ní především vlivem názorů lékařských. Je to pochopitelné i přirozené. Bezprostřední a nejzřejmější účinek tělocviku na člověka je *zdravotní*; působit' at' v těle zdravém at' chorém na poměry anatomické a pochody fyziologické. V chorém nebo nemoci zesláblém těle může rušiti nebo odstraniti účinky a následky choroby — tu pak má význam léčební; naopak v těle jinak zdravém může síly zveličovati a rozvíjeti a tu má význam zdravotnický. S hlediska lékařského je tento jeho význam nejceněnější a nejvyšší, neboť odpovídá dnešnímu mínění, že prvním a nejdůležitějším cílem vědy lékařské a má býti ochrana před vznikem choroby; a jedním z nejlepších prostředků k tomu je tělesná výchova. Tak o tom soudil i dr. M. Tyrš, neboť ve svých “Základech tělocviku” praví:

“...k stanovišti ze všech nejvyššímu a ostatní v sobě zahrnujícímu, jímž je dietická a pedagogická důležitost tělesných cvičení, působení jejich ve *zdraví*, ve krásný a souměrný vývoj těla lidského a ve vycho-

vávání povah mužných, vytrvalých, neoblomných — vyspěl toliko skrovný počet národů...”

Přihlížíme-li tudíž k této cenné tělesné výchově, měla by věda lékařská znáti podrobně její podmínky, prostředky i účinky. Ona však nedovede přesně stanoviti poměr svůj k tělocviku, ačkoliv je obecně uznáván za prospěšný nejen pro zdraví, ale i pro kulturu lidskou. Jen několik málo jmen a ještě méně prací vědeckých (Socke, Montaigne, Lagrange, Schmidt, Demeny) nevyčerpává ani z hruba bohatého, ale nezpracovaného materiálu. Výsledky novějšího bádání jsou jen zlomky a náběhy k velikému dílu budoucnosti. A nikterak neodpovídají potřebě, jež sama vzrůstá zájmem a součinností nejširších vrstev lidových na tomto poli. Jen orthopedie — tedy tělocvik léčební jest vědecky zpracován. Ale tak jako hygiena vůbec má pro budoucnost lidstva větší cenu než léčebná část medicíny, tak i spolkový a školní tělocvik je pro zdraví lidské daleko užitečnější než léčební.

Na štěstí praxe tělocvičná zejména u nás nedala se odstrašiti lhostejností a někdy i nepřítelny vědy a vyvíjela se sama zdravě a správně. Jsou-li její výsledky tak velkolepé, je to štěstí, ovšem že jediná z vědeckých method — zkušenost — vedla k takovému úspěchu. A přece tak jako každé dílo lidské nedosáhla ani tělesná výchova tímto znamenitým stupněm svého vrcholu a vývoj její není ukončen; máť i ona své vady a nedostatky, jež prameni nepochybně z toho, že její tvůrčí síle schází kontrola vědecká, jež byla by schopna odkrýti nejen přednosti, ale i vady dosavadních method tělocvičných.

I laikovi je již známo, že cvikem mění se:

1. podoba a rozměry některých orgánů,
 2. jejich výkonnost,
 3. vzdornost celého těla proti vlivům škodlivým.
- Tím je také určen zájem několika nauk lékařských na výchově tělesné a to:

anatomie (ad. 1.), fyziologie (ad 2.) a hygieny (ad 3.).

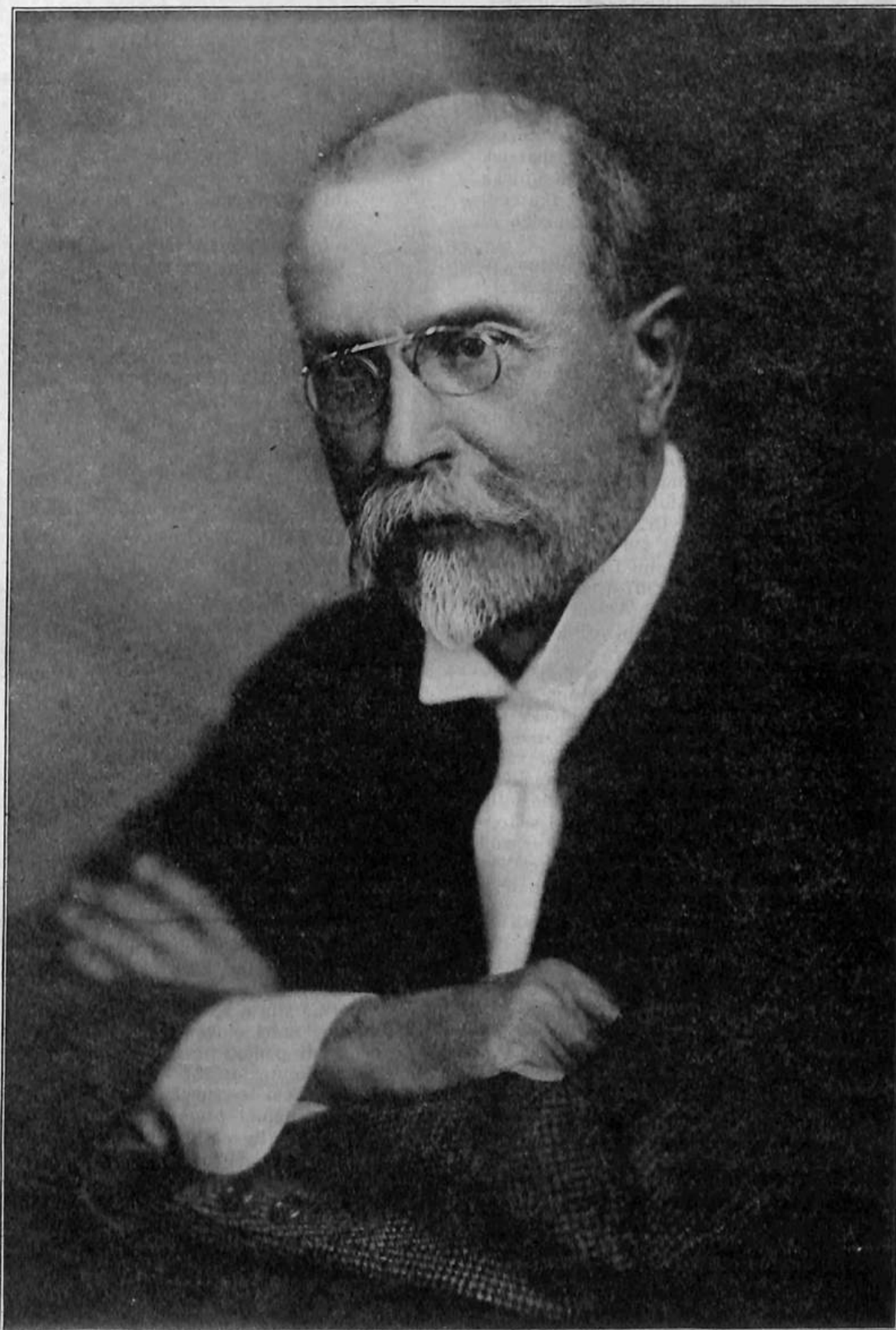
Případá jim veliký úkol odhaliti ono biologické tajemství, jež činí z člověka soustavně a účelně cvičícího muže, zdravého a silného, jenž je nejen bližší svému vlastnímu štěstí, ale který je i platnou jednotkou pro národ a celou společnost lidskou.

A tak anatom zjistí vědecky, na které orgány přímo a na které nepřímo působí tělocvik, jaké změny co do podoby a velikosti v nich vyvolává, fyziolog dokáže, jak tělocvikem výkonnost orgánů se zvyšuje a rozšiřuje, a hygienik konečně prozkoumá podmínky, které činí tělocvik prospěšným pro rozvoj sil životních, pro vzdornost organismu a pro zušlechťení celé lidské společnosti.

Avšak i ostatní medicína nalezne při výchově tělesné své úkoly, ježto tělocvik spolkový nejen předpokládá zdravého jedince, ale vyžaduje někdy i pomoci lékařské.

Třeba by vědecká žeň v tomto směru byla u nás zatím příliš chudá (mimo překlady a články dr. Špetla, v Časopise českých lékařů nemáme vědeckých prací, kdežto v Americe naši již mnohé publikovali), přece účast lékařů na rozvoji Sokolstva byla značnou.

Prvým uvědomělým stoupencem dnešní tělesné výchovy byl prof. Dr. J. Ev. Purkyně, který již r. 1817 znal snahy Pestalozziho, a od té doby byl po celý svůj bohatý a plodný život pěstitelem tělocviku (jak o tom vydává svědectví Ervin Špindler a Hynek Pal-la). Také v Sokole (Pražském), zejména při názvosloví a zavádění nových cviků měl účast.



Prvý prezident československé republiky, prof. T. G. Masaryk ve Washingtoně, D. C., 15. listopadu 1918.

Hned v prvních začátcích Sokola Pražského je patrný zájem mediků o tělocvik. Jméno Dr. Krupička, Musil, Felter, Křížek, Fuka, Haering, Maydl, Mrázek, Engel, Frankenger, Jedlička, Schwarz, Altman, Grégr, jsou toho zřejmým dokladem. I venkovští lékaři jsou oddanými stoupenci Sokola — Dr. Šir, Šil, Bach, Kejzlar, Vocloň a jiní. Z uvedených mnozí později dosáhli význačnějšího místa ve vědeckém světě (prof. Maydl, Frankenger, Šir i v životě veřejném (Dr. Engel, Dr. Grégr, Jedlička), dvěma pak účast v Sokole určila životní povolání: Dr. Krupička stal se učitelem tělocviku a dr. Schwarz užil zkušeností a znalostí tělocviku k založení orthopedického ústavu.

Podivuhodnou věrnost praporu sokolskému osvědčil muž světové slávy, bohužel, tak záhy zemřelý prof. Maydl, jenž ještě na několik roků před smrtí na vrcholu své činnosti vědecké i učitelské rád si zacyčil v Sokole Pražském.

Dr. Fetter a prof. Maydl byli členy redakce "Sokola", Dr. Ed. Grégr, vynikající politik český, byl spoluzakladatelem Sokola Pražského a byl dlouhá léta platným organizačním jeho činovníkem.

V novější době lékaři, členové jednot sokolských, spolupůsobili i v organizaci i literatuře sokolské. V Americe byli hlavně: Dr. K. Štulík, Dr. J. Rudiš-Jičinský, redaktoři "Sokola", pak Dr. Nový, Hrdlička, Kučera, Novák, Fisher, Neuman a j. Od r. 1909 vycházela při Věstníku Sokolském Zdravotní Hlídka, redigovaná doc. Dr. D. Panýrkem a od r. 1907 ustavil se stálý Zdravotní odbor při Č. O. S., jehož úkolem bylo nejen slovem, ale radou a pomocí přispívat k rozvoji myšlenky sokolské i pomáhati za války.

Jest radostným pro nás vědomím, že v době, kdy životní praxi ve výchově tělesné překonáváme vědeckou teorií, právě Slovan — prof. dr. Bechtěrev poprvé vědeckému světu otevírá toto nové, nepoznané a pomíjené pole činnosti — připravuje nyní po válce se Sokolstvem veškerým k tomu cíli sjezd slovanských lékařů. Kéž jeho snaha nalezne u nás i ve světě tolik opravdovosti, tolik lásky a obětavosti, jaké byli schopni tisícové před námi a tisícové dnešní, hlásící se pod prapor sokolský. Stane-li se tak, vyroste za krátkou dobu literatura vědecká o tomto předmětu bohatě a významně.



Uplynul rok plný jarých nadějí a uskutečnění tužeb našich, o nichž jsme na počátku války sotva se jen tušili odvažili. Československá republika stala se skutekem a Sokolstvo přispělo k dílu tomu měrou značnou, kdežto v nové vlasti konalo povinnosti své občanské s obětmi na krvi i statcích svědomitě a poctivě. Demokracie celého světa jest na postupu, utužení jedinců a s tím utužení národa jest úkol náš a tu jen opravdová práce nás zachrání a Sokolstvo zvelebí.

Chicago, Ill., 2. ledna 1918.

KONKURS PRO CVIČITELE.

T. J. S. Chicago přijme schopného cvičitele pro cvičení žactva a členstva obého pohlaví.

Uchazeč je žádán, by zdělil svoje podmínky, jakož i místo, kde v přítomné neb poslední době působil.

Příhlášky bud'těž zaslány nejdéle do 28. ledna 1919 na adresu: Franta Vorel, 2553 S. Trumbull Ave., Chicago, Ill. — Sbor vyhrazuje si právo kteroukoliv neb všechny nabídky zamítnouti.

Slavomír Kratochvíl:

RUDÁ A BILÁ.

DNES celý svět
Zná český vznět
A uznal českou slávu!

Z Atlantiku
K Pacifiku
Razili jsme ji dráhu.

Od vítězství ku vítězství
Náš prapor nás vždy ved,
Kde boj byl nejstrašlivější
Sokol jej k nebi zved!

Kde česká krev se potoky
Za spásu vlasti lila,
Tam vlajka vždy nás vedla v před:
Rudá — a bílá.

Za vlasti zdar
A vrahů zmaz
Jsme se vždy pod ni bili;

Ve Francii
A v Rusii,
Či v slunné Italii.

A teď ji vzhůru k obloze
Vznášíme v slunce zář,
Necht' celý svět zří vítězný
Do vlasti návrat náš!

At' miliony lidu zná,
Barvy v nichž česká síla:
Krev, prolitá za Svobodu —
Rudá — a bílá.



LISTÁRNA REDAKCE.

Dopisovatelé, spolupracovníci a písmáci sokolští: Všem Vám díky bratrské za součinnost a upřímné snahy prospěti věci naší výchovné.

Jos. K. New York: Díky za slova uznání a povzbuzení. To druhé jsme již obstarali.

Dr. D. G. Chicago: Souhlasíme naprosto, uznávajíc, že placená síla a zjednaná nemá rozhodně nikdy zasedati ve výkonné moci jakéhokoliv tělesa, aniž má práva přijímat peněz, peněžních poukazek vydávati a jiné obnosy kontrolovati. K tomu cíli vždy má býti zvolen pokladník a ten musí mít postačitelnou záruku podle velikosti tělesa samotného. Bankovní poukazy nadepsané pouze "By cash", čili čeky toho druhu nesmí vydati nikdo z výkonné moci tělesa, ba ani pokladník a tím méně tajemník. Viz parlamentární řád o spolcích dobročinných.

Štěpánek: Poslali jsme na místo určené a jsme jen rádi, že na popud Tvůj prospělo se sokolské věci i v těch kruzích. Ono pojednání najdeš i s ilustracemi z posledního sletu v Praze na str. 98 zmíněné knihy a přesvědčíš se, že o účincích tělocviku na tělo lidské a jeho orgány může rozhodovati pouze lékař, odborník. To druhé bylo by fušerstvím a la Svoboda.

Sestra B. Wis.: Nehodí se. Mimo to všechny příspěvky, jež se píšou pro náš list nemohou se uveřejňovati ještě jinde, třeba bylo současně.

English Corner for Boys and Girls, Young and Old

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

EXERCISE IN THE SCIENCE OF KEEPING WELL.*)

The fact that numerous works on preventive medicine, hygiene, exercise, physical culture, gymnastics, athletics, etc., are already in existence proves the importance of these and similar subjects, and the proper development of the body and the mind seems to be universally recognized as the main necessity for the building up of better and healthier human beings, so that with better and stronger individuals a stronger society and nation may be formed. The busy practitioner has often neglected the consideration of exercise in its relation to life, and as a subject belonging to preventive medicine, because in the medical school he was never taught the real value of systematic work in this direction, and, from the physiological standpoint, never could adequately study the utility of exercise, because almost all the reliable works treating of it were based either on military needs or the requirements of special organizations having in view special methods and systems of instruction.

For thirty years I have been engaged regularly in gymnastics and athletics, and have studied the features of the different systems as thoroughly as possible, both theoretically and also in the open field or in the actual work in the gymnasium, while since 1896 I have tried by the Roentgen method to obtain information in regard to the action and possible results of systematic muscular movements upon the tissues. Our knowledge of both the normal and pathological anatomy of human beings has heretofore depended almost entirely on post mortem findings, and these were certainly not completely satisfactory, since the different stages of development and the functional activity of the organs, as well as the primary causes of disease and the pathology of the various lesions resulting, should be studied step by step during life. The Roentgen method assisted us in pediatrics especially in this respect, and this being the case, we will at once understand why, for instance, a skiagraph of the chest of a little boy, ten years of age and of delicate organization, showed some deformity and depression, near the apices of the lungs, in the vertebrae, clavicles, and ribs on both sides. The lessons in deep breathing and the proper course of movements (free exercise) prescribed gave us the most satisfactory results in about a year, and the skiagraph taken at that time showed the conditions nearly normal. This was a study of a case from the medical standpoint, where the course pursued perhaps removed the field of possible infection, but the opportunities for constant study of children in health and in their development presented in a modern gymnasium, are of still greater importance, viewed from the standpoint of the future, as regards the physical welfare of the nation.

This is especially true if we take into consideration the real effects and direct influences of certain prescribed movements of certain muscles or groups of

muscles employed in accordance with impulses received through the nerves from certain centres in the brain. On x ray examination of contracted muscles one will not only observe the changes in shape and development, but the shadow given will be much darker on account of the greater accumulation of blood and the different chemical changes which take place in an active muscle. The fibres of the muscle are shorter and its structure thicker as the result of the exercise and the whole becomes of better quality. This condensation of the tissue causes a temporary deflection of the needle of the galvanometer in opposition to the original current, and we may study the beneficial influence of systematic exercise performed for longer or shorter specified periods with the current of action or the negative variations of the muscle current and the x ray shadows in comparison. The different tissues of the body being made up of different elements, we can anticipate what the radiability of a given tissue, such as fat, muscle, or bone, should be normally, according as we know of what elements it is composed, in proportion to the development, age, and individual characteristics of the subject examined.

These examinations, made regularly for years with all the usual examinations, measurements, and weighing, with a study of the personal history of each pupil, have proved the advantage derivable from systematic gymnastics in accordance with the law of Nature which provides that, within certain limits, parts of the human frame increase in strength, aptitude, and size in proportion to the use made of them. In gymnastics this law is brought to bear successively on every part, including the nerves and the brain tissue where the controlling centres are located, and finally on the whole system in combined action. If the exertion be not carried so far as to induce excessive fatigue, says Schmidt, all other parts of the body—even the internal organs—sympathize with the improving condition of that which is mainly exerted. The circulation, excited from time to time by the exercise, acquires fresh vigor, and the blood being driven with unwonted force into all parts of the system, every function is carried on with increased activity; an improvement in the general health becomes soon manifest, and the mind, if simultaneously cultivated with judgment, increases in power of co-ordination and reasoning ability. We do not consider here medical gymnastics alone, but would like to promote the interests of all the people and especially the children in educating not only their minds but bodies also, for it must be remembered that in young children even the bony structure yields to the pressure exercised from within. Thus, with the aid of proper gymnastics, the child can develop into a strong, healthy, broad chested man or good woman.

Gymnastic games are so old as to be prehistoric; they are alluded to in the second and twenty-third books of the *Iliad*. Before the time of Hippocrates gymnastic exercises had been adopted in Greece as part of the course of treatment intended to counteract increasing indolence. You find them with the Lacedaemonians and see the best proofs of the harmonious results upon the body in the many beautiful statues of Athens. The Romans also adopted the system, and in subsequent ages of knightly prowess we may observe many deeds of gallantry and fortitude due to good training. Later, from the fifteenth to the seventeenth century, the science of gymnastics, according

*) "New York Medical Journal" and "Mind and Body."

to Rabelais, Montaigne, and Locke, was forgotten in the education of the children of Europe, being replaced by military drill and speedily neglected in merely civil life. It is only in the year 1770 that gymnasiums for systematic training and the preservation of health were opened by Rousseau, and in 1806 by Basedow and Salzmann in Germany. In accordance with the rules for the promotion of the "usefulness of the movements of the body for health and proper development, especially on the playground," as laid down by the celebrated pedagogue Comenius (1592-1671), Guts Muths worked in 1793, and he had many medical advisers and friends. Jahn followed in 1811 in the same line, and rendered the science so popular that it speedily attracted the attention of the youth in Germany. Sweden soon imitated Germany, or rather Prussia, and since then gymnastics have formed a prominent feature in the educational curriculum in nearly all parts of Europe. Phillips worked in France, Aldershot in England, and Veith, Pestalozzi, Simon, Du Toit, Lenz, Jaeger, Spiesz, and others proved to medical men what physical training might do in health and in certain diseases. Tyrš the great esthetic and student of the history of nations, with the help of the physiologist Purkyně, gave the world a new system of training of national character, but with the warning that gymnastic exercises must be practised systematically and with many precautions, without onesidedness and always with moderation and due regard to the strength of the individual. The whole medical or other benefit in muscular development may be counteracted by excess; the muscles may be overtrained. The dangers of such evils from athletics especially, have perhaps been exaggerated, but no doubt the heart in some cases has suffered when the athlete has overdone his "specialty", not having previously had a well regulated course of systematic gymnastics.

Tyrš said: "Not every one for himself, as an individual, not even in the different organizations, but with the common support and endeavor we intend to undertake the task of cultivation and training, and not only for our own benefit, but for the health, happiness and success of our nation and all our people." This national idea, once introduced, has done wonders with Jahn's disciples in his "Turnerkunst" in Prussia, and the gymnasiums of the German turners at home and in this country are in some respects good illustrations of it. Likewise the excellent achievements of American athletes in our public schools, colleges, and universities, where systematic gymnastics are taught. But the many contests, public exhibitions, and expositions of the actual results of exercise in the science of keeping well by gymnastic associations of international character held lately in Europe (Paris, London, Turin, etc.), and the two great olympic game events, gave the Bohemian gymnasts ("Sokols-Falcons") the first place, and their system with voluntary subordination to the cause, and also on account of its physiological foundation and its development of nerve power, which the French call entrainement, was praised more than any other. Their active work is divided according to the value of the different exercises and the execution of these as regards general strength, localized strength, agility, elegance, swiftness, endurance and readiness together, with the effects upon the lungs, heart, circulation of the blood, secretion, excretion, and nutrition, nervous system,

and finally, the muscles of the individual. Strict observation of personal hygiene and hygiene in general are also insisted upon. The Slavic brethren of the "Sokols" of the Balkan peninsula furnished the best proofs of their ability and fortitude during the recent war with Turkey, showing the results of proper and systematic training of all the youth, all the people.

"All the history of all creation and especially of mankind represents an eternal struggle for the being and continuance of existence and in this struggle anything not fit to live and objectionable to the whole has to succumb and perish, leaving only the trails and prints of fossils in the individual strata of rocks, or in the letters of books, known to us as history." We know that this is the case, we know what are the preventive measures in tuberculosis and other infectious diseases, we know that a stronger constitution of a patient can fight better any disease, and that there is reason for ever increasing emphasis to be placed upon the importance of attacking any disease, deformity, or infection in the early years of life. Give us, therefore, better and more sensible education for our children; let them have more opportunity for play, recreation in general, games in the open air, and also open air instruction, and remember what good may be accomplished with systematic exercise and gymnastics in all our schools. It is not within the province of this paper to speak of prophylactic measures and regulations in the training of our children in detail, but I should like to say to the profession at large what I believe may be done for the weak child in addition to all the other measures for its proper development, especially the child of predisposition, inherited or acquired. Systematic training, gymnastics, calisthenics, including steps and dances for little girls, and some athletics in the open air may strengthen the physique and mentality of the children in schools, when these are well regulated and graded according to the age, intelligence and strength of the pupil, and conducted under adequate medical supervision. The people's strength is the greatest asset of a nation, and Westbrook has well said, "In America we are optimistically inclined to believe that the time has come when demand will be made for trained specialists, who shall devote their whole time and energy to the various phases of public health protection." And proper exercise will be among the first subjects considered, educators believing that this subject has a rational and vital place in the educational system.

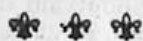
BIBLIOGRAPHY:

Comenius: Didaktika, 1620 MacLaren: Training in Theory and Practice, and Physical Education, 1868. Jahn: Turnerkunst, 1811. Dr. M. Tyrš: Základové Tělocviku, 1862, Náš úkol, směr a cíl, 1865. Dr. Scheiner: History of Gymnastics, 1907. Dr. Schmidt: Foundations of Physiology of Gymnastics, 1897. Dr. Krogh: Physiology and Hygiene in Mind and Body. Dr. Rudiš-Jičínský: Physiology and Hygiene in Gymnastics, in Sokol Americký, 1904, 1918.



Z T. J. S. NEWARK, N. J.

Žádáme tímto všechny jednoty, jež mají naše dluhopisy, by nám je zaslaly, jelikož je chceme vyplatiti. Na zdar! Za Těl: Jed. Sokol v Newarku, N. J., Arnošt Julius Podlucky, taj., 123—19th Ave., Irvington, N. J.



DOPISY.



Ve Francii, 11. listopadu 1918.

Myslim, že dnešní den jest jedním z největších v světové historii. Nemyslite rovněž tak? Minulé noci a dnešního rána kolovaly zde různé pověsti o příměří, a toto jest nyní skutečností. Sotva mohu si uvědomiti, co ono vlastně všechno znamená. Vim, co znamená pro hochy zde, ale nemohu si ani představit, co znamená pro matky doma. Vzpomínáme na miliony šťastných matek — a též ty mnohé zarmoucené. —

Byli jsme právě vystřídáni na frontě po tom posledním velkém útoku a ubytovali jsme se v pěkně malé vesnici. Jaká útulná a na pohled bezpečná vesnička to byla! Nikdo si ale nemůže představit, jaká pekelná díra se z ní stala, když jsme tam vtáhli. Němec řekl osvobozenému civilnímu obyvatelstvu, že na vesnici onu střilet nebude, ale poslední den, téměř před podepsáním příměří, proklatec zrušil slovo — a střílel do ní!

Jsem rád, že jsem z toho všeho — každý jest rád — a doufám, že to nezačne znovu. Jsem též rád, že jsem prodělal celou kampaň a vyvázl zdráv. Nevyměnil bych tu 18 nebo 20měsíční zkušenost za million dollarů — všichni hoši praví totéž. A nyní jest to pouze otázka času a budeme opět doma. Všichni vzpomínáme na matku, na jídla — jak neskonale dobrými budeme — a konečně, ne však méně — na milenky.

Minulou noc brodili jsme se ledovým blátem, dnes jsme pod dobrou střešou a ohně plápolají. Každá kamna (též vany na prádlo a kotle) jsou naložena do prasknutí. Jaké to změny! Jednu noc v holé díře, vykopané ve stráni kopce, druhou třeba v posteli s péry a matrací v nějakém starém domě.

Dnešního večera téměř každý škvaří nad ohněm "cooties"—vešky, až cítiti jest zápach z přismáhnutých košil. Rozkaz však již šel pro nové uniformy, zbavíme se tedy vši, blech, atd. co nejdříve. Nemůžete si představit, jak se na to těšíme.

Dnešního odpoledne se splnila moje ctižádost, psáti radostné noviny. Měli jste viděti to veselí kolem, když jsem psal "waffenstillstand", "l'armistice", atd. Celé naše radiové oddělení bylo velice populární a každý chtěl věděti poslední zprávy. Jsme vzhůru až do půlnoci, abychom dostali francouzské úřední zprávy. Celá naše družina jest opět pohromadě; se Zemanem jsem byl stále a Bittner též přišel.

Právě jsem udělal novou "deliciozo" čili pochoutku a zde jest předpis: Předně musíte někde "splašit" nějaký cukr (dostal jsem ho z roztrženého pytle na cestě), ten s trochou vody přivedete do varu a nadrobíte do toho chleba. Chutná to znamenitě, když nic jiného sladkého není. Až přijdeme domů, pochutnáme si na něčem lepším.

Dockendorf, Německo, 4. prosince. — Jsme na cestě ke Koblenci. Dnes večer sedíme v pěkně vyhráté a osvětlené světnici purkmistra. Starý pán právě přinesl láhev "šnapu" a počastoval nás. Obyvatelstvo chová se vůči nám skutečně laskavě. Ve vesnicích zde mají dosti bílé mouky, čerstvého masa i řepového cukru. Mají sice plodiny a výrobky své odváděti vládě, ale naučili se všechno pěkně kamoflovati. Ku příkladu, když jsme přišli do stodoly tohoto statku, našli jsme polovymlácenou pšenici. Jisté procento odvedli vládě a teď mohou mlátit znovu.

Když chtějí čerstvé vepřové řeknou, že jim prase "pošlo". Nu, aby Němci trpěli hlad, když si mohou šikovně pomoci! — Pivo zde prodávají za 25 feniků (5c) sklenici.

Wimbach, Německo, 11. prosince. — Veselé Vánoce a šťastný Nový rok všem přeje Váš George Mach.

Jarnarc-Charante, Francie.

Vánoce jsou zde a tak na všechny vás tam vzpomínáme a čekáme toužebně den odjezdu do těch našich vlastí vykonat poslední tažení a účtování s těmi, jež svět poznal v celé jejich nahotě, s tou rotou loupežníků a vrahů. A jak jsou rafinováni. Oficiři němečti spí s vojáky společně a nosí stejný šat jako vojáci a plat jen dvakrát tak velký jako voják. Ted' jsou pojednou reformy. Ale nás nezklamou! Český voják není ruský hloupý, aby sedl na lůžku demokratismu dle jména! Bít a bít, až do konce. A pak český člověk ví, že těch vnějších nepřátel v českém národě není tak mnoho, aby nebyli známi, a aby měli sílu zmařit ovoce námahy naší. To se nestane. Rakousko jest pryč a němečti Rakušáci nepůjdou, tak chtějí nechtěj musí poslouchat nás a jíti s námi a býti hodni.

Měli jsme našeho tatička u nás ve Francii. Nu, to víte, každému vyhověti jest těžko. A řici vám všechno nemohu a nechci jen proto, že dnes ovládá ta povídačka mozky naše a zítra zase jiná. Není již dosti zaměstnanosti, militerky, tak se filosofuje a to jde dle schopnosti každého jednotlivce. Jsem rád, že jsem šel, a tak v čas. Neb mám radost z mé práce u naší rotě (máme 172 mužů).

Mám většinou ve cviku hochy od 17 do 20 let. Byli u Verdunu v říjnu 1918. V jakém ubohém stavu přišli, bylo k pláči. Tak bych si byl přál mít as 500 fr. pro ně. Nu, ted' tváře jejich jsou již smavé, červenají. Připravili jsme jim bratrský domov v naší armádě. Tu uplatňuji to naše Sokolství—bratrství.

Zřídili jsme ze železného žerdi hrazdu, ale je trochu tenká, tak cvičíme volně a hodně zpíváme. Neb zpěvem to všude vyhráváme. V Paříži o slavnosti pádu Bastily naši hoši byli všude obklopaní a luecni ku zpěvu. Pítí a jídla prý měli dost. Chystám se, až přijedu zpět k vám, že vás tam ty naše písničky naučím, jak je učím zde. Hlas mám zvonový, říkají, že zpívám jak silný gramofon. Ve škole jsem dostal vždy pochvalu na povely. A to pro to hrdlo. Při zkoušce na povýšení, byv vyvolán, hned šeptal poručík Křupka do ucha hlasitě, Ciambellimu, že mám hlas, že mohu prapor (bat'ák) komandovat. Mně jako když sekne, zrovna, ne. Takto člověk i z nemilých chvil si musí začtvěřit, pak je to ucházející. Ale vojna je vojna. Jak to bude jen možno, na hřebík s ní! Nemyslete, že jest to k nevydržení, ale to vědomí, že jest život bezúčelný, ta vojančina! V našem případě zrovna ne, ale vojákem přece nechci po vždy být. Pro mne jsou to šťastné chvíle, být milován a míti rád ty, kteří jsou budoucností našeho národa. Přeji vám všem zdar ve vaší práci, která není ni dost málo méněcenná naší.

Se sokolským Na zdar!

Jan Tesař.

Lyons, Ill., 5. prosince 1918.

Již myslel jsem, že mě bude psát smutnou zprávu o rozejití se jednoty naší, neb nebylo nám možno po 3 měsíce ani schůzi odbývat pro nedostatky členstva. Odnikud žádná pomoc, žádná naděje! Cvičení členstva i dítek je úplně zastavené. Proto rozhodlo se těch několik bratří venku před sborovou místností vždy čekajících a vyčkávajících, zda-li ještě některý se ráci

ukázat, aby byli obesláni všichni bratři, k jednotě náležející na sobotu, 30. list., aby odhlasovali, zda-li jednota má nadále pokračovat neb být rozpuštěna. A s potěšením mohu psát, že 14 bratrů se dostavilo, kteří ještě tu českou sokolskou hrdost mají, že jednotě naši v obci Lyonsu zahynout nenechají. Schůze odbývala se u br. Horálka ml., poněvač místnost v které jednota naše schůze odbývá, byla pronajatá na zábavu. Takové zábavy v Obecní síni, kde schůze konáme se v nynější době vyskytují skorem každou sobotu. Jiný den schůze nemůže být pořádaná, poněvač jsme zde rozptýlení a žádný by se pak nedostavil. Proto rozhodlo se oněch 14 bratrů ve schůzi přítomných, aby byl upsán každým bratrem ve schůzi se nalézajícím nějaký obnos do 6 měsíců splatný a byl připojen ku stavebnímu fondu, v němž se nalézá \$241.48, což se také stalo. Celkem upsáno \$416. Na \$50 se upsali bratři: Frank Krátký, Fr. Horálek st., Jan Hlávka, V. Jakeš, K. Šustr, Jan Bugner. \$25. Fr. Horálek ml., V. Musil, Fr. Stejskal; \$10 Fr. Černý, K. Ciner, Ant. Renš, Tom. Buřič; \$1 Fr. Fast. Snad na druhý rok budeme pod vlastním krovem. Ať třeba maličké, jen když to můžem zvat své, odkud nás nemůže nikdo vyhnat, neb říkat, že se tam koná zábava. Též v této schůzi byli provedeny volby činovníků na příští rok, již až na bratra starostu, který se přesídlil do Chicaga, zůstali v stejných rukou. Za starostu zvolen byl br. Karel Šustr. Na zdar!

Fr. Černý.

Ve Francii, 10. prosince.

Psal jsem minule, aby Jste již žádný tabák a ničeho jiného neposílali, prvý z většiny jsme nedostali, protože se vykouřilo "po úřadovnách" aneb různými "také vojáky", však mě rozumíte, kdežto jiné balíčky jsou dlouho na cestě a nyní již by nás nestihly, když na cestě jsme domů. Domů — jaké sladké, hřejivé to slůvko — jak se všichni těšíme. Minule jsme se měli opět překrásně, když dlel mezi námi vrchní velitel našich vojsk a otec naší revoluce, prvý prezident československé republiky prof. Masaryk. Celé Darney, celé to město v horách vogeských, jakoby kouzlem proměnilo se v slavnostní střed našich tužeb, našich snah. Všude na ozdobu byly květy, místo bláta najednou samá zahrádka a ráno o osmé již jsme vyrazili s 21. plukem na prostranství před baráky kam dorazili i hoši z městečka od třetího praporu. Za nedlouho byl tu i pluk 22., jenž urazil cestu trochu delší a pak již přibylí vysloužilci z roku 1870 i mnozí legionáři naší a hodnostáři vojska francouzského, důstojníci, úředníci a městská rada. Vše to na počest našeho presidenta. K deváté hodině oznamuje se, že auta jedou a v nedaleké chvíli již dorazila. Jeden povel a šiky naše jsou v pozoru i přechází vhodným obratem v půlkruh. Hudba hraje "Kde domov můj" a slovenskou "Nad Tatrou se blýská" i francouzskou hymnu a tu již náš vojevůdce jest mezi námi, sleduje každý pohyb náš, každý ten úsměv svých vojinů, před jejichž prapory smeká a s obnaženou hlavou stojí tu u velikém pohnutí. Píseň "Kdož jste boží bojovníci" rozlehá se kol, vojsko pje se zanícením a zvuky chorálu jdou tam k těm horám a pak dále k těm horám Šumavy a Krkonoš, až do té zlaté naší Prahy, tak aspoň se nám zdá a tu již zdraví nás otec naší revoluce našim: "Na zdar hoši!" To sokolské slůvko působí čarovně a hromové "Na zdar!" vojáků, bratrů a Sokolů opravdových nese se starci našemu vstříc. Kdo že vám to tam pořáde cpe o Sokolstvu, jakoby nebylo konalo všechny povinnosti na se vzaté, kdo opovazuje se čistý štít sokolský šiků spoje-

ných káletí v té české Americe jenom proto, že nedají se jen tak snadno zneužiti k osobním choutkám dobře placených "vlastenců", aneb domahají se zastoupení všude tam, kde oběť své na statcích i krvi vždy dali první, když šlo o tu drahou naši máti vlast' a svobodu všech národů. Vystihli jsme ihned, že náš president, jenž vypadal svěží a dosti čilý, nebyl v té Americe nadarmo, že postřehl co třeba a právě ten pozdrav jeho sokolský svého vojska dokazoval nejlépe, jak si práce sokolské váží i dovede rozlišovati co jest upřímné, co založeno skutečně na vyšším ideálu a co pouhé "hmotaření". Podle toho vyzněla i jeho řeč, v níž nabádal nás k vytrvalosti a zdůraznil, že ještě v mnohém z nás, ač Rakousko zmizelo, jest ještě mnoho rakouského, kantorského a šosáckého a to za nové demokracie nové naší republiky musí z nás ven. Pokud jsem mohl zachytit řekl nám i co nás ještě doma čeká práce a tu za tu lásku lidu svého, že musíme se držeti silně a lásku k lidu si udržeti zejména v drobné organizační práci, jež musí býti nezištná a upřímná, jako u vojska našeho byla na frontách všech a ve Francii zvláště. Hlučná pochvala byla mu odměnou, když řeč svou skončil, my z Ameriky poznali že si ten náš veliký vůdce veze do Čech poznatky asi všeliké... V sobotu vydal se na cestu domů a nám slíbil, že za několik dnů pojedeme za ním, třeba rozkazy z Paříže se denně měnily a lecos vyskytlo o čem prozatím se nepíše, to až tam z domova. Veliké naše defilé se zdařilo, president náš prohlédl si tábor 21. pluku, potřásl si pravici s mnohým junákem a sborem důstojníků i hostů a tak zakončil velepamátný okamžik našeho vojska na půdě sesterské republiky veliké Francie a my — my hotovili se na cestu, na kterou po leta jsme se těšili, na cestu do vlasti svobodné. Pozdrav vám i slib, že budu hojně psáti a věřte, že mám toho dosti, co kruhy naše sokolské jistě bude zajímati. Na zdar!

F. Bureš.

O valné hromadě Sokola Slávského, konané dne 22. prosince 1918, zvolení následující činovníci: Frant. Wolf, starosta; Karel Rabiňák, náměstkem; Václ. Černý, náčelníkem; Frant. Wolf, ml., účetním; Alois Váňa, pokl. a M. Brichta jednatelem.

Při valné hromadě bylo vzpomenuo též podniků dobročinných a povoleny následující obnosy: Pomocnému Výboru Československému \$50; Útulně a Sirotčinci \$15; Matici Vyššího Vzdělání \$5. — Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

Padua, Italie, 10. prosince 1918.

Nežli ještě odjedeme do svobodné vlasti, do naší demokratické republiky musíme se s Vámi rozloučiti, s těmi, již o nás pečující, starali se všemožně, abychom to co bylo na nás ještě rakouské v říjnu 1914 setřeli a měli se k odboji a z bývalých zajatců srbských, dobrovolců stávali se českými — vojáky. Vzpomínám té mnohé práce a pomoci bratře drahý ve Skoplji, těch novin, českých, slovenských i jiných, kněh, těch pomůcek a konečně i založení našeho spolku se svolením srbské vlády, navázání styků se Švýcary a našimi v Paříži. Jak tenkrát ještě mnohý váhal, jak Jsi nás přesvědčoval — bylo o vánocích — a sám nejlepším byl příkladem sokolským. To vše táhlo myslí mou, když jsme, dne 8. prosince stáli v šiku na náměstí, abychom složili přísahu československé republice a přijali své prapory. Nastoupilo se k desáté hodině a tu již se oznamovalo, že dojede i sám král italský. Řadili jsme se od deváté hodiny k nástupu a šlo rázně, opravdu po sokolsku, ač některé pluky musely konati cestu ze

vzdálenějších městeček, kde ležely posádkou. Seřadili jsme se v půlkruh před tribunou a s nasazenými bodáky tvořili hradbu, o které věru mohlo se říci, že z většiny byla těl sokolských utužených. Však již velitel sboru generál Picioni přijímá raport jednotlivých velitelů pluků a náš diplomatický zástupce Dr. Lev Borský v průvodu kap. Šeba dojat krásným obrazem síly a nadšení vojska československého zdraví nás i mluví i jménem našeho prvního presidenta republiky československé, který při nejlepší vůli nemohl se dostavit. Toho jsme litovali, neboť zde vítězná vojska po boji dostávala prapory své a po důkazech oddanosti přistoupila teprve k přísaze. Toho vzpomenu i řečník



Br. Frant, Liška, Detroit, Mich.

a my těšili se, že vydobili jsme si uznání i slibovali jsme, že po návratu do vlasti všechny naše služby i na dále, zasvěceny budou velikému dílu. Po řeči našeho zástupce ozvala se naše hymna národní z hrdel více jak dvaceti tisíců českých lidí, našich vojáků. V tom zavzněly fanfáry a přijel král, jenž odebrav se na tribunu přivítán byl naším burácejícím, sokolským Na zdar! A zdá se, že pozdravu tomu porozuměl i sám italský král, neboť znal jej z dob našich boreů sokolských zájezdů i ze zákopů, kde jsme ukázali utužení své a sílu ducha. Král pozdravil to zelenavé moře junáků a hymna naše znovu potom se rozezvučela. Přísahu předčítá kapitán Šeba a to z ministerského nařízení našeho odboru válečného, přísahu, jež u vlastním obsahu jest ryze demokratického rázu, mohutně vyznívající a toho druhu že žvlům klerikálním se ani

dost málo nebude zamlouvati. A to by tak scházelo ještě! My vojáci naučili se přemýšlet a máme-li Bilou Horu a Lipany smýti, pak musíme nejprve sčítovati s nepřítelem s kterým ani doma nemůže býti žádné opravdové práce národní. A jestli Vás tam za tou kaluží v největší republice světa, jež stála nám po boku i s námi bojovala, namlouvají někteří chytrákové, že bychom se sotva bez pambička obejít mohli i krmiti vás nějakou "snášenlivostí" i požehnáním Říma aneb jiné viry protestantské a církviček jako houby po dešti rostoucích, nedejte se od té naší Volné Myšlenky odvrátiti a napněte všechny síly své, všechnu tu pokrokovost a volnost sokolů i podržte takovým lidem tu naši přísahu před očima a to v plném znění:

"My vojáci svobodné a samostatné republiky zemí československých, skládáme do rukou vlády zemí československých tuto slavnostní přísahu: Ve jménu naší národní cti, ve jménu všeho toho, co je nám jako lidem i Čechoslovákům nejvíce svaté, přísaháme, že vždycky a všemi silami hájiti budeme zájmy republiky zemí československých. Jako věrní bojovníci, nesouce ve své krvi dědictví našich slavných dějin a vždy jsouce pamětlivi nezapomenutelných hrdinských činů našich národních mučedníkův i našich vojevůdcův, slibujeme býti jich důstojní a přísaháme nikdy z boje neutíkat, nijakému nebezpečí se nevyhýbat, rozkazů náčelníků svých poslouchati, své prapory a odznaky ctíti, nepříteli o milost nikdy a za nijakých okolností neprositi a se zbraní v ruce se nevzdati, navzájem se milovat a v nebezpečí chrániti, smrti se nelekat a za svobodu národa a vlasti své vše, i život položit. Tak budeme jednati a tak přísaháme."

Měli Jste slyšet to burácející a jako vlnobiti se ozývající: 'Přísaháme,' jež po třikráte se opakovalo. Myslí mou pak v té chvíli zaletěl jsem k obětnímu oltáři veliké Athény, jakž o posledním sletu byl při Marathonu na Letné. I tam znělo to slovo vážné vojsku řeckému, jež v boji se silnějším nepřítelem zvítězilo. Pamatuješ se dojista, pamatuješ se na to velebné ticho, když běžec se slovy: "Vítězství!" doběhl, kdy na tribunách a v celém hledišti něco tak netušeného, podivného šumělo nad hlavami tisíce Sokolů a Sokolic a věci sokolské příznivců, lidu veškerého! A zde v cizí zemi najednou tentýž pocit, třeba obraz byl jiný, nicméně však: Vítězství! Na tvářích vojáků byl bys mohl vyčísti dojem veliký a když potom do toho vážného ticha nesly se znovu zvuky naší hymny národní jednotlivých hudebních sborů pluků našich i sám král se dotazoval na podrobnosti a co vše znamená. Pluky defilují, jde se rázně v před, pak již jdou naši rozvěděci 39. pluku a oddělení strojních pušek, dělostřelectvo ve dvou plucích polní dělostřelectvo a pak baterie těžkých děl, roty cyklistů a dvě ocelová auta panceřová s bílým a červeným pruhem našich barev vojska československého a naší republiky. Dvě škadrony jízdy defilé zakončují a povážíme-li, že všechno to jest naše, krev naše, morek kosti našich, jak asi uvítá nás Praha, ta máti měst i s dobrým lidem svým a národem naším vůbec. Král odjíždí, vysloviv pochvalu našim velitelům i vojsku národnímu. Slavnost končí a my vzpomínáme i Vás všech dobrých lidí, bratří dobré vůle a všech pracovníků a občanů velikého Vašeho presidenta, zdraví me Vás vřele našim upřímným Na zdar!

K. Smolař.

South Omaha, Neb., 14. prosince.

Již tomu dávno, co jsem psala poslední dopis do Sokola Amerického a jest již věru čas, abychom o sobě

dali vědět, že ještě existujeme v našem sboru. Zajímavých zpráv podati nemohu, proto budu muset psát z krátka. Cinnými příliš nejsme, neboť necvičíme vůbec, ale tentokrát není naší vinou. Jelikož nemůžeme mít tělocvičnu vytápěnou k vůli šetření uhlím, nám z toho sešlo a pokazilo se. Měli jsme pěkný počet žáček schopných ku cvičení, i dobrého cvičitele. Doufám ale, že naše dívky se ochotně zase přihlásí ku cvičení, až začneme. Měsíční schůze nejsou příliš častě navštěvovány. Poslední schůze nebyla docela odbývána. Sestry, navštěvujme aspoň schůze častěji a vyplňme místa, abychom mohly jíti s úspěchem v před. — Lepších zpráv nemám, o kterých bych se mohla rozepsat a tak pro dnešek končím se sokolským pozdravem na sestry a bratry. Na zdar!

Anna L. Květenský.

Guy, Tex., 18. pros. 1918.

Bliží se konec roku, tak musím podati zprávu z naší jednoty Jan A. Komenský. Schůze odbýváme vždy čtvrtou neděli v měsíci v siní řádu F. B. Zdrůbek SPJST. Na začátku roku po 4 měsíce byly častě navštěvovány, poslední byla v dubnu a tu se sešli všichni členi jak Sokola tak Svobodné Obce. Na to po následující dvě schůze přišlo, nepřišli jen asi tři, v červnu bylo hezky, ale stejně jsme byli schůzi přítomni jen asi čtyři a usnesli jsme se oslavit památku upálení Mistra Jana Husi 7. července. Za řečníka jsme si pozvali p. Ant. Kulhánka z Herstead, Tex. Návštěva byla slabá, ale přece se vytěžilo \$15; \$10 jsme věnovali na hlasy pro královnu bazáru, odbývaném v Taylor, Tex., jako bohyni Svobody, a \$5 jsme zaslali pro československou armádu ve Francii. Pak zase byla schůze až v říjnu a od té doby nic, ale sama jsem jela pokaždé i s mojim až na dvě schůze, ač bylo špatné počasí. Věřte, bratři, že mi bylo vždy divně nad takovou netečností. Zvláště když jsem viděla tu naši omladinu se hrnout ke kostelu, kde se jim stále hlásá ta pověra o pekle a věčném zatracení, kdyby šli do takové nevěrecké schůze! Ale přece jsme zde dohotovily k vánočům 14 kabelek a dobře naplnily as \$12 pro československou armádu ve Francii. Také od našeho Sokola máme jednoho vojínem, jenž dli kdesi ve Francii. Je to br. Ladislav Pultz, horlivý navštěvovatel schůzi, dokud byl doma. Je to syn našeho starosty, který také nebyl přítomen schůzi od dubna k vůli nemoci. Těším se, že v novém roce vše zameškané vynahradíme a sejdeme se v hojném počtu první neděli v měsíci únoru 1919 na Guy v siní řádu F. B. Zdrůbek SPJST. odpoledne. Mnoho zdaru vám všem přeje

Rozi Mikesková.

Long Island City, N. Y., 20. prosince 1918.

Zajisté, že bratry překvapí, že zase něco budou čísti v našem "Sokole" i z našeho středu; příliš mnoho není, abych vypisoval naše svízele, to též mají i jiné jednoty, jak čteme v dopisech. Máme 6 členů cvičičího sboru v armádě, i doufáme, že se vrátí všichni. Jeden bratr z nich již navštívil poslední naši schůzi, br. Jos. Kopecký a hned zvolen podnáčelníkem jednohlasně, neboť tu jistě naděje nás nezklame a týž bude nadále pracovat v řadách sokolských. Naš výbor zábavní oznamuje, že pořádá jakýsi večírek na uvítání ostatních, jakmile se navrátí. V poslední schůzi si stěžoval náš náčelník, že poslední pořadové s prohlídkou stejnokroje bilo velmi slabě navštíveno. Bylo nás tam as 11 a celkem bylo asi 6 v stejnokroji. Zároveň zasedal stížní výbor, který udělil pokuty každému, neboť omluv

nebylo žádných, jak výbor udává. Pracuje se dle stanov, zde však jest otázkou, mnohému bratru se kroj rozpadl, někteří chtějí čekat, až jaký zůstane v platnosti, jiný ani si ho za nynějších poměrů nemohou zaplatit atd. To vše přivádí naše členy do větších pokut, tak že mnohý raději odstoupí aneb se dá vyloučit; zvláště v nynější době měla se poskytnout úleva pro naše bratry trpící výši i malých poplatků, které přicházejí ze všech stran pro rozličné účely. Mám své přesvědčení, patřím zde k Odbočce Nár. Sdružení. Jednou jsem měl výbor sběrací, ted' posledněji jsem byl na výpomoc. Tak byli jsme asi u pěti rodin, u kterých výbor nebyl, neb neměl adresy. První návštěva u městského strážníka, nebyl doma, manželka nedala nic, Češka; pak u jedné staré vdovy, která je živa na malý výdělek její dcery, přispěla 25 centy; jinde svobodný hoch, Čech, 50c, pak jiný majetník měl dost výmluv a nedal nic a poslední byl továrník, též měl více výmluv, nežli peněz a nepřispěl také ničím. Tak jsme dohromady sebrali 75c. Z toho člověk pozná rozdíl mezi svými krajany. A nyní musím se rozloučit na nějakou dobu, neb jest na mé místo zvolen dobrý pracovník a schopný ku psaní do "Sokola," Štěpán Kostka starší. Přeji mu mnoho zdaru. Též přeji všem bratřím a sestrám šťastný a veselý nový rok. Na zdar!

Jos. Koutník.

Detroit, Mich., 28. prosince.

Jsem přesvědčen, že zpráva, kterou naše jednotka podává veřejnosti, dotkne se mnoha sokolských srdcí, jak zde v Americe tak i tam u nás doma. Zemřel nám br. Frant. Liška. Toto slovo skorem by stačilo všem těm, kdo našeho Frantu Lišku znali, a ti znají, co ztrácí Sokolstvo v Detroit a všechno Sokolstvo americké. Br. Fr. Liška byl duší detroitského Sokolstva, byl vzorem amerického Sokola a své doby byl chloubou na sokolském kolbišti, neboť kterýchkoliv závodů se účastnil, vždy odnášel si palmu vítěznou. Fr. Liška vychován byl v sokolské škole spolu s bratry: Jos. Čermákem, Janem Pavlíkem, Aug. Tesařem, tedy počátky Sokolství Fr. Lišky datují se z let sedmdesátých z newyorského Sokola, který tolik těch nejlepších Sokolů pro Ameriku vychoval. Z New Yorku přišel Fr. Liška do Detroit ještě jako útlý mladík, ale co Sokol uvědomělý, plný života. Okamžitě chopil se práce u jednoty Budivoj, tehdy již založené. Zde strávil celé své mládí a možno říci i celý život, neboť do poslední chvíle náš Franta byl Sokol hrdý, když již krutá choroba jej úplně připoutala k lůžku, ještě telefonem vyjadřoval své náhledy a rady poskytoval. Ve svém mladém věku byl náš Liška nepřekonatelným borcem, již jeho nad jiné vyvinuté tělo bylo jak ku cvičení stvořeno, které jsme mu mnohý z nás častokrát záviděli, vše tak lehce, vše tak ladně vykonával a vždy budil obdiv. Velké množství cen dobytých jak při sokolských závodech, tak i na mezinárodním zápasu byl nebezpečným soupeřem. Jakým byl náš Liška dobrý borcem a Sokolem, takým byl i dobrým společníkem. Milo bylo trávit v jeho společnosti. Našeho Fr. Lišku vyhledával každý Čech, zavítavši do Detroit, zvláště ti, již jej znali z první sokolské výpravy v roce 1887, které se účastnil jako borec Nár. Jed. Sokolské. Věčný pomník zbudoval si br. Fr. Liška mezi námi, jeho jméno stkví se bude věčně na štítu Sokola v Americe. Naše jednotka projevuje tu nejhlubší soustrast pozůstalé rodině našeho bratra nad ztrátou jejich milého manžela a otce, k níž i já připojuji milou vzpomínku mému prvnímu cvičiteli a sokolskému učiteli.

Současně s úmrtím br. Fr. Lišky ztratila naše jednotu další čtyři Sokoly v jednom měsíci. Jest to krutá rána pro naše těleso, jest mezerá, která se stěží zaplňuje, neboť všichni čtyři byli naši nejlepší pracovníci. První dva, br. Jar. Fučík a br. Martin Vališ, našli hrob na světovém bojišti jako hrdinové, padli v boji za práva člověka, první u americké armády, druhý u armády československé. Slova jsou tuze malá, aby mluvila o zásluze těchto dvou hrdých, udatných sokolských junáků, kteří znali sokolskou povinnost, když zavolala máti Čechie. Nad těmi nepláceme, ti jsou a budou naši věčnou chloubou, o těch není třeba mluvit, neboť pomník, který si zbudovali sami, jest nebetyčný a celý svět jej vidí, jejich smrt byla sladká, neb umírajícím žehnala jim Čechie s Kolumbií a poslední jejich vzpomínka zalétala tam k těm černým hájům



Br. Jaroslav Fučík, Detroit, Mich.

vlasti. Druzí dva bratři, Kar. Motl a Jos. Havránek zemřeli trapnou nemocí, jež zvaná jest bílým morem. Oba v mužném věku. První nadějný stavební kreslič, nevyrovnatelný, jeden z činovníků naší jednoty a třeba zde rozený, byl věrným Čechem. Jeho články v amerických časopisech budily pozornost americké veřejnosti svou věcností a informací o národě českém. Několik dnů před svou smrtí začal boj s jedním Američanem, který drze psal proti samostatnosti československé. Boj tento nedokončil, smrt učinila konec. Náš br. Havránek zůstane nám nezapomenutelným, svou věčně veselou náladou a humorem vynikl a získal srdce naše. Ochotně vždy vykonával povinnosti sokolské neunavně a bez reptání. I tu naše jednotu věnuje pozůstalým nejhlubší soustrast a věčnou vzpomínku.

A teď slovo k Vám, bratři živi! Zvolili jste mne za dopisovatele skoro proti vůli. Bál jsem se svého péra, neb je dobře znám, stěží je dovedu udržeti na uzdě, mám své zkušenosti, kdy bránil jsem svou starou jednotu proti bratru, který vzal si za účel vyštvtati členy jemu nepohodlné a nikdo neměl tolik sokolské odvahy jej zastaviti. Znal jsem jeho záměry, varoval jsem i poradatele, a tak vidíte, bratři, jak těžko mi bude dostáti povinnosti. Nedovedu nikomu lichotit, dovedu však pracovat. Jeden bratr při návržení mé osoby pravil: my chceme, by jsi psal pravdu. Žalostně to slovo skoro pro mne. Já přece jsem se neučil v mém sokolském životě znát, nežli pravdu, mluvil pravdu a hledal pravdu. Slibuji vám, bratři, že budu psáti nežli pravdu, neboť jiného ničeho neznám. Prozatím, bratři, upřete svůj zrak a pozornost ku vzdělávacímu odboru, který hodlá zavést do jednoty nový, zdravý sokolský život. Schůze odbyvány jsou každý poslední čtvrtek v měsíci. Přijďte všichni! Šťastný a veselý rok přeji všem. Na zdar!

Jan Fryš.

St. Paul, Minn., 29. prosince 1918.

Opět uplynul rok práce, a jest nutno nahlédnout do těch nešťastných i šťastných chviliek v té naší Minnesotě. Jsa spolupracovníkem v tom našem Okrsku od počátku jeho založení, rok od roku pohlížím vstříč pokroku, ale zdá se stále, že těch, kdo by opravdu ducha svého vložili do opravdového Sokolství, jest stále pořádka. Vloni snažili jsme se do mnoha bratří a sester našich vštěpovati to, na čem nejvíce nám v Sokolství záleží a podařilo se nám, však ta válka nám ty bratry odvedla, tak že nám nutno opět pracovati, aby zase místa těch se vyplnila, to však jde ztěžka. Sestry našeho okrsku se opravdu vyvinuly dvě, které mohou vésti cvičení dostatečně. Sestry Hejdukova a Martova jsou z těch mnoha, jež kurs náš navštěvovaly. Nemohu ani sám vysvětliti, proč to naše Sokolství našim sestrám tak málo chutná. Po námaze a práci máme dvě v celém okrsku, ale pomozme si, když tu osobní přeměnlivost mnoha nelze přejinačit, v myšlenkách toho mnohá umí dost, ale vykonat pak hrozně málo, zejména, když se při tom musí pracovat a dřít. Jsem jist, že u některých našich sester jest domněnka, když dovede vzorně cvičit, že to postačí a jest hotová cvičitelka. Ale dle mojí zkušenosti taková jest na hrozném omylu, což jest platno cvičit, když ten vedoucí duch není doma, ten vzor sokolský a vytrvalost, bez toho já myslím se málokterý cvičitel, buď sebe lepší cvičenec obešel a svoje družstvo k něčemu dovedl. U nás marno mluvit, není toho opravdového pochopení našich snah, něco sám dobře umět není žádný zázrak, ale mít způsob, jak naučiti druhého a ukázati mu vzor ne pouze cvičení, ale i Sokola, to jest ten háček, neboť hubou se málo ukáže, ale činem a trpělivostí teprve docílíme toho, nač jsme mířili. V St. Paul to ještě ujde, máme tu své starší bratry, kteří nám ten sokolský život udržují. V Minneapolis též nemusejí naříkat, i tam ti naši staří zákopníci hledí, co mohou vykonati pro dobro Sokolstva, kdežto v Hopkins, tam naši staří hledí si více kostelů a nápojů, jen když se v hostinci vykřičí, že Národní Sdružení je allright, tak je pilným pracovníkem a národovcem, co pak Sokol, tam jest jeho sousem a on by tam nebyl, dokud takový těž u vesla, druhému zas to není dosti sociální a stojí to čtvrtáček měsíčně, kde by to bral. V Nové Praze Ptáček odjel, tak to musí čekat, až zase přijede z vojny, jest asi nenahraditelným. V Montgomery to ujde, bratři Kolář a Linberger činí, co mohou, jen že mají též hod-

ně těch přítelů, kteří za nimi hledí rozbit, co oni se snaží postavit, ale jsme si jisti, že naši starší bratři zakladatelé jednoty se chopí práce a pomohou tam zase jednotu postavit na vzor nám všem, vždyť tamnější Češi vědí dobře, co Sokol jest. V Owatoně to vloni šlo dobře, ale letos nevím, co se stalo, naše schůze okřskově nenavštěvují a jaksi to Sokolství se mně zdá moc na váhu neberou. Starší občané tamnější as nedbají a třeba nevědomky s tím jak se říká sekli a mladí as zlenivěli. Vidět pak to pochopení věci sokolské, naše nejlepší česká osada v Minnesotě, a Sokol mrtev jako trám. Ve Foley, tam se dosti činí, je jich málo, ale přece jsou živi a to zásluhou našich bratří Pokladníkůvých, těch bratří, již dovedli vždy ocenit ideál sokolský. Doufám však, že opět se to všude zlepší a rád bych, aby byli ujištěni naši bratři a sestry, že na ty naše schůze nechodí jen cvičit, ale i se učit, jak jeden s druhým zacházet a sokolsky se cítit k Sokolu, býti příkladem druhým a mít zodpovědnost pokroku jeho jednoty. Jest též na čase, aby někteří ti páni v Hopkins poznali, co Sokol jest a stali se takovými, jaké svět dnes vyžaduje, neboť peciválů nebude, ani ta naše, ba ani ta nová republika jistě potřebovat. Proto zase s chutí začneme pracovat a očekáváme lepší výsledek. Co jest hodno života, pomozme tomu a to, co jen čeká a spoléhá se na druhého, rozšlápneme, aby to darmo netrápilo a nedělalo si nároky, že jest také Čech. Na zdar!

Fr. Drassal.

New York, 29. prosince 1918.

Zmínil jsem se minule, že náš pěvecko-dramatický sbor se připravuje přednésti v tomto období smetanovu operu "Hubička" a co toto piší, jest tento obtížný, však krásný cíl dosažen. Na hod vánoční byla našimi bratry a sestrami předvedena veřejnosti české jedna z nemnohých perel hudebního umění českého a můžeme říci, že přednesena skvěle. Na mě jest úkol bych o naši opeře pojednal a obávám se skoro, že nenalezu vhodných slov, abych vystihl krásu zpěvů přednesených. Celá hra působí tak milým dojmem, že mané se člověk vmyslí do průběhu děje a prožívá spolu ten jímavý tak ryze český a náš vlastní v jednom každém tonu i slově. Zapomenou se léta ztrávená v cizině a sladká hudba a zpěv zaneše nás pod doškové střechy jako by kouzlem. Sestra Gregorova v úloze Vendulky byla přímo okouzující a upoutala zájem od prvé chvíle jejího vystoupení. Její ladný hlas, někdy plný a mohutný a zas tak jemný jako ševel vánku byl každému přítomnému vzácným požítkem. Ona a br. Sova tvořili hvězdy večera; však neméně mají i ostatní účinkující bratři a sestry velkou zásluhu o zdárné provedení celku. Pangrác, který teprve krátký čas před provedením převzal úlohu Tomše za Zazuláka, jenž v poslední době vážně onemocněl měl těžké postavení, vzdor tomu jeho přednes byl bezvadným, dík jeho péči a dobrým schopnostem. Jeden každý účinkující zasluhuje uznání za krásné provedení, které bylo možné jen za velké námahy a obětavosti všech a lásky k českému hudebnímu umění. Rád bych se zmínil o jednom každém zvláště o Peroutkovi, ses. Urválkové, br. Jelenu a br. Hrbkovi, vzalo by příliš dlouho než bych jejich výkony po zásluze ocenil, ale nemohu nezminiti se o našem sboru, jehož zpěv zněl uceleně a melodicky jako dobře zladený nástroj hudební, však se bratři dosti natrápili, nežli mohli vystoupiti ve svých malebných krocích, které jim tak pěkně slušely. Rovněž jest nutno se zmínit i o sestrách, jež tančily v prvním jednání šátečkový tanec. Nacvičení i provení bylo přímo vzorné

a ladné, postavy, nádherný kroj i hudba tvořily obraz, který dlouho utkví v paměti. Dále nelze opomenouti úlohu Barči, kterou přednesla sest. Součková ve třetím jednání, zjev její byl vtělené kouzlo mládí a zpěv její bez přehánění zněl báječně. Sklidila bouři pochvaly a zasloužila si ji. Náš milý bratr Průša řídil hru s mistrovskou dovedností, kterou mu propůjčuje jeho nadání a láska k hudbě, on a jeho manželka jsou duší našeho jeviště. Opera byla 2 týdny před provedením vyprodána a doufejme bude i na dále. Jen jedna vzpomínka nám kalí radost, proč br. Kraupner s námi není? Nech bratře vzdorů a zde je tvoje místo mezi námi. Snad jsem mnohé ještě opomenul, ale to již mi musíte prominout, mám toho ještě víc. Náš br. obchodveda slavil svoje 50leté narozeniny a tu se sešli bratři, aby mu blahopřáli i bylo hudby dost a veselosti a žertů na kopy. Našeho bratra Bartuška musí mít každý rád, ba mnozí nám jej závidí. Přeji mu i já tímto ku jeho 50letému jubileu "Mnogaja ljeta". Při té příležitosti bylo vybráno \$140, jež byly připojeny ku národní dani, která obnášela \$760. Zajisté slušný obnos. A kromě toho připravujeme se na sbírku únorovou. Na koledu naše jednota pořádala maskarní ples pro dívky svých členů a příznivců. Co do pestrosti masek a jich množství předčil každý ples velkých, je vidět, že rodiče na své miláčky drží a ta dětská drobotina dovede užít i může mluvit o pobavení. Též pěkný program byl připraven, aby dospělí se mohli přesvědčiti o pili a péči sokolské. Za vední br. Průši pěvecký kroužek, žáků přednesl směs národních písní a br. Průša v krátké řeči připomněl přítomným, aby, kdo může poslal svoje dívky do zpěvu neb nebude-li dorostu bude s tím trpěti divadlo i píseň, dříve zpívalo až 100 dítek, teď sotva 35. Vezměte bratři na vědomí! Po zpěvu následovaly skupiny cvičenců žáků, tři pěkné skupiny svědčící o dobrém nacvičení, pak 3 dvojice volný zápas a naposled kroužení kuželi vše velice pěkné. Děvčátka po dvou se znaky spojeneckých zemí přednesla svérázné tance a po té utvořila skupinu kol děvčátka představujícího Červený Kříž. Vše to nacvičila Sokolka sestra Luckova, která s nevšední láskou se jim věnuje. Na konec opět volná zábava do 8 hodin, to jest zatím vše, končíme starý rok v plné činnosti a jdeme s důvěrou do nového. S bratrským pozdravem Ferda Vokurka.

Cleveland, O., 31. prosince 1918.

Po čtrnácti měsíční službě v armádě Strýce Sama, jsem opět mezi Vámi. Jsem rád doma, neboť doma nejlepší, jak se říká. — Byl jsem však překvapen, že nenaležám v práci bratry ty, kteří měli býti mezi pracujícími. — Jak jsem slyšel, schůze Sokola Havlíček navštěvovány hrozně malým počtem bratří a tělocvična ovšem ještě hůře. — Čím to? — Což nedali Jste čestný slib při vstupu do jednot, že chcete pilně konati povinnosti sokolské? Doufám, že napravíte vše v roce 1919 než-li bratři přijdou domů ze západní fronty, neboť veliké bylo by sklamání jejich, odevzdávších Vám všem jednotu v ruce Vaše k záchraně. V neděli, 29. prosince, odbývala se valná hromada a volby činovníků na rok 1919. Za starostu zvolen opět neúnavný harcovník br. B. E. Pták, který nechtěl přijmouti tento čestný úřad, neboť byl zklamán nečinností a lhostejností Vás všech bratří. Bera na bedra svá otěže jednoty přál si součinnosti všech bratří a proto budme tam, kde naše místo, kam povinnost každého jednoho nás volá. Za náměstka br. Brychein O. K., za tajemníka br. Jos. Petr, za účetníka br. Navrátil Ad. a za pokladníka br. Vlastimil Kadlec a náčelníkem br. Joža Klimeš. Jedno-

ta darovala ze své pokladny \$100.00 do vinku československé republiky, ku sbírce na kterouž se upsal každý bratr, takže souhrn bude činiti asi \$1400.00. Dále sehráno bylo divadlo ve prospěch československé republiky pod názvem "Na zdar Matice", dne 15. prosince, čistý výtěžek \$90.00. Zábavní výbor chystá Šibřinky. Nejkrásnější obraz podává "dorost sokolský" oběho pohlaví vedením brů. V. Ptáka a F. Berana, cvičenky vedené br. Hořicou nezůstávají počtem pozadu, pouze členstvo, cvičící. Tu musíme si připomenouti, že naše chloubka odešla do boje za svobodu naší drahé vlasti. Bud' me na to hrdí, neboť můžeme světu dokázat, že poslali jsme největší počet našich hochů do řad bojujících a že jsme mezi prvními českého Clevelandu vůbec. Na hvězdnatý náš prapor dostala čestné místo také hvězda zlatá, neboť ztratili jsme br. Jana Jílka, který padl 24. října v lesích argonských, v americké armádě sloužícího. Byl to bodrý hoch, dobrý pracovník se srdcem zlatým, pravým, českým. On zůstane nám příkladem v práci a v boji čestným pravý hrdina! — Budiž ti čest a poklona vzdána! Těž s novým rokem nová naděje, lepší budoucnost. Všem bratřím a sestrám mnoho zdaru.

Jos. Petr.

Baltimore, 3. ledna 1919.

Již dlouho tomu, co jsem psala o činnosti sboru Sokolek Blesk, avšak věděla jsem, že místa v orgánu mnoho nebylo a nechtěla jsem ho ubírat věcem důležitějším. Nyní však musím alespoň krátce nastínit činnost naši za uplynulý rok. Činnost tělocvičná jest ještě dosti uspokojující. Cvičí sester 26. Pouze epidemie v měsících září a říjnu poškodila návštěvu tělocvičny tím, že z nařízení zdravotní rady musila být po několik týdnů zavřena. O vánocích účastnily jsme se veřejného bratrského jednoty Blesk. Pořad byl následující: 1.) Hymna Americká; 2.) Overtura na Slovanské melodie od Titla; 3.) Proslov, br. J. R. Cihlár; 4.) Kde domov můj, Pěvecký odbor Sokola; 5.) cvičení s kroužky, žáčky v počtu 20; 6.) skupinová prostná, žáci; 7.) cvičení s obručí, dívčí dorost; 8.) cvičení "base-ball", mužský dorost; 9.) nářadí, Sokolové: I. četa hrazdu a bradla, II. četa bradla a kozu; 10.) Sokolky, prostná s indiánskými tomahawky; 11.) prostná, Sokolové. Hudbu řídil p. Karel Sappé. Celkové provedení bylo velice pěkné, zvlášť se mi zamlouvala prostná žáků hladkostí a přesností pohybů, a cvičení dorostu s base-ballovými pákami. Cvičení toto bylo důmyslně sestaveno a napodobení hry výtečně provedeno. Cvičitel Štětka zaslouží si plného uznání za namáhavou práci svoji. Pozorovala jsem mezi tou drobotinou již i dívky těch bratrů a sester, které jako žáky i žáčky svého času br. Štětka cvičil, tedy již druhého pokolení vychování. Je to zajisté vzácný příklad vytrvalosti a obětavosti. Příjmi za práci svou dík i uznání nás všech, bratře Štětko. — V posledním roce účastnily jsme se několika průvodů. Tak dne 30. května společně s bratry Sokoly zúčastnily jsme se průvodu na pozvání Srbů ku slavnosti odhalení americké a srbské vlajky. Dne 4. července účastnily jsme se průvodu na důkaz věrnosti k americké vládě zde v Baltimore a odpoledne jelv jsme do Washingtonu, kde braly jsme účast na velikém historickém průvodu, který přehlížel prezident Wilson. Dne 21. července zúčastnily jsme se průvodu k uvítání prof. Masaryka, který přednášel v Lyric o snahách československých na zahájení kampaně ku prodeji válečných úsporných známek. Dne 25. srpna společně se Sokoly pořádán banket na po-

čest prof. Masaryka v Sokolovně. Dne 24. listopadu pořádán Český Den ve vojenském táboře "Mead" pod protektorem War Camp Community Service, při které příležitosti Sokolové i Sokolky cvičily. Dne toho zúčastnilo se veliké množství našich lidí a denní tisk velice pochvalně zmínil se o provedeném programu. To jest asi vše, co mohu o činnosti sboru v roce minulém napsati. Ta drobná práce sokolská ovšem je ovšem stále táž a vykonána být musí. Ku práci sborové v roce nastávajícím zvoleny činovnice a sice: Starostka Rosalie Stichova, náměstka Alžběta Primusova, tajemnice a dopisovatelka Marie Česká, účetnice Marie Slásková, pokladní Valerie Šťastná, náčelnice Markéta Musilova. Důvěrnice: Marie Franzova, Emilie Čermáková, Otilie Martinkova. Výbor účetní: Božena Bernardova, Helena Zárasova a Otilie Primusova. Do Školního Patronátu Ros. Stichova, Otilie Martinkova. Do Čes. Nár. Sdružení Marie Česká. — Na zdar!

Marie Česká.

Chicago, 5. ledna.

V neděli, dne 22. prosince odbývána byla výroční schůze Sokola Chicago. Schůze tato byla neobyčejně četně navštívěna, což by mělo býti dobrým znamením pro lepší činnost v přítomném roce, a snad po této schůzi najde se více snahy po součinné a svorné práci, kterou by jednoty naše byla udržena na úrovni, na které se poslední léta nacházela.

Bratr starosta Jos. Plaček, jakož i úředníci ve svých zprávách seznámili přítomné členy jak s činností jednoty, tak s finančním stavem, který jeví se dosti uspokojivým na nepříznivé poměry nynější doby.

Volby pro příští rok provedeny s následujícím výsledkem: Starostou zvolen br. Jos. Plaček; náměstem br. Václ. Fišer; tajemníkem br. Jos. Zeman; účetním br. Bedřich Mager; pokladníkem br. Frant. Štěpánek; náčelníkem br. Rich. Molcar; mistonáčkem br. Sam Matějka.

Říditelstvo ustaveno následovně: Jos. Plaček, V. Fišer, Vojta Novák, Jos. Mikoláš, Jan Kušta, V. Tesař, J. Kočka, Tom. Zasadil a A. Červenka.

Zároveň usneseno, aby schůze Sokola Chicago odbývány byly pouze jednou za měsíc a sice třetí čtvrtek v měsíci. Kladen však požadavek, aby pořádány byly, je-li možno, každý měsíc schůze zábavního rázu, kde by zábavní výbor postaral se o program vzdělávací, osvětový a zábavní. Tam aby scházeli se členové i Sokolky a při přátelské zábavě se společně blíže seznámovali.

Zábavní výbor, do něhož zvoleni bři.: Fr. Luňák, Ant. Pečanka, Ed. Pták, J. Knop, Fr. Černý, Jan Švec a Jiří Štěrba, má na starosti všechny zábavy pořádané jednotou v roce 1919, a zajisté bude se snažiti, aby zábavy byly ušlechtilého rázu, tak jak na zábavy sokolské se sluší.

Dle zprávy bratra náčelníka tělocvičná činnost jednoty značně byla zabrzděna tím, že cvičitel bratr Brouk, který převzal tělocvičnu po bratru Paskovském, po třech měsících resignoval a tělocvična zůstala bez cvičitele. Náhradu za cvičitele nebylo možno získati a tak tělocvičná činnost vázne. Bylo by žádoucí, aby se podařilo jednotě naléztí cvičitele, který by byl schopen dosavadní prestiž v ohledu tělocvičném udržeti.

Jos. Paskovský.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. S. O., konané dne 30. prosince 1918.

Schůzi zahájil starosta br. J. Čermák za přítomnosti 11 zástupců. Nepřítomni br. A. Vlk, sestry Splavcová, Pejřilová a Pánková. Omluvení br. Vlk, sestra Splavcová.

Zápisy o mimořádné schůzi ze dne 11. listopadu, pravidelné schůzi ze dne 25. listopadu a mimořádné schůzi ze dne 30. listopadu čteny a přijaty.

Sokol Havlíček, Cleveland, O., žádá, by jednotám byl předložen návrh, by obč. G. Borglum, jenž propůjčil svůj pozemek ve Stamford, Conn., pro tábor československé armády byl jmenován čestným členem "Sokolské Obce". Žádost tato vzata v úvahu a usneseno vyříditi ji napřed poděkováním pánu tomu a vyšetřit zda by čestného členství zasluhoval.

Br. Taisler, bývalý jednatel Ústř. Výboru Jed. Dě. Amer. Sokolů, zděluje, že knihy Ústř. Výb. nebudou moci býti zaslány protože v nich veden úmrtní fond a zděluje dále, že nemovitý majetek je v opatrování jednoty v New Yorku a že snad by mohl býti předán k opatrování výboru Župy Východní. K dopisu tomu br. jednatel zděluje, že poslal žádost po sborech o zaplacení příspěvků k Obci za poslední 3 měsíce. Na další dotaz ohledně zřízení župního výboru na východě usneseno odpověděti, že nový Výk. Výb. jakmile se ustaví vyhoví. Br. jednatel dále zděluje, že jednotám poslal členské diplomy a prazdnotisky čtvrtletních zpráv. Uloženo mu, by dopis zodpověděl dle svého nejlepšího náhledu.

T. J. S. Milwaukee žádá o diplom pro závodníka Jana Janečka a opětuje svou žádost o zapravení cestovních výloh soudcům jimi vyslaných k mimořádným závodům Župy Střední.

Br. Jan Sedlák žádá o zodpovídání asi šesti dotazů týkajících se činnosti sokolské ve vojsku a při sbírkách Českého Národního Sdružení. Uloženo jednatelem, br. Šimečkovi, Kubcovi a Dr. Jičínskému sestaviti dotazník jednotám, by statistický přehled práce vykonané byl sestaven, k tomu má býti přidána i otázka jak členstvo sokolské obstálo při odvodních přehlídkách zdravotních, aby tak zjištěn byl účinek výchovy tělesné námi prováděné.

Sokolice Marie Dražanová z Detroit, Mich., žádá a podmínky, za kterých by jednotu Sokolic tamních mohla býti přijmuta do Obce. Jednatel podal vysvětlení.

Ústředna Českého Národního Sdružení zaslala dopis Sokola Slávského v němž žádána byla o vystavení legitimaci členských pro členy její a dotazuje se, zda přáním by bylo by každému členu Obce byly takové legitimace vydány a kdo vystavení jich na starosti by si vzal. Usneseno požádati Ústřednu o zaslání legitimací a ty budou dány jednotám by je vyplnily pro své členy.

T. J. S. Little Ferry, N. J. na vyzvání o zaplacení dlužné částky za nářadí odpovídá, že v přítomné době jest ji nemožno a že obnos povinný zaplatí v krátké době. Podobný dopis zaslal Sokol Berwyn a Sokol Čech z Clevelandu. Uloženo jednatelem odpověděti, že Výk. Výb. musí se řídit usnesením sjezdu, že trvá na obnovení směnek a vymáhání splátek.

Br. Ryjáček od T. J. S. Svornost Bronx, N. Y. pokazuje na položky jednatele k upomínce a žádá vysvětlení. Br. jednatel zodpoví.

Br. Richard Stránský zděluje, že byl zvolen tajemníkem T. J. S. Waco, Tex. a že se vynasnaží, aby záležitosti zanedbané přivedl do pořádku. Br. jednatel čte odpověď, kterou zaslal v záležitosti finanční.

Sokol Chicago žádá vysvětlení ohledně záslužní listiny pro člena Josefa Bláhu. Br. jednatel zděluje, že vyřídil a poslal odpověď nejen jednotě ale i br. jmenovanému.

T. J. S. Owatonna zasílá \$70.90 poplatek pro Č. N. Sdružení a dotazuje se zda ještě v příštím roce příspěvek ten bude požadován. Má býti poukázáno na usnesení sjezdu.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. Karla Rutha, podobnou žádost má Sokol Omaha pro br. Jana Koláčného a Sokol Tábor Slov. Lípy pro br. Boh. Veselého. Usneseno vyhověti.

Jednota Dě. Amer. Sokolic New York, stěžuje si do neúplného zaslání Sokola Amerického členkyním a jednatel podává k tomu vysvětlení svědčící o nápravě.

Dopis br. Buňaty, týkající se položení okrskového výboru do Ennis, Tex., odkázáno novému Výkonnému Výboru k vyřízení.

Br. Ferdinand Musil posílá účet na \$30.00 za stylizování stanov a doprovází ho delším vysvětlením v němž žádá, by výboru skládajícího se br.: Dvořáka, V. Dibelky, B. Háka, J. Paskovského, A. Doležala, A. J. Plačka bylo poděkováno. Účet povolen k vyplacení a jmenovaným bratrům poděkováno.

Dopis divise pro prodej válečných známek, v němž žádána je podpora okupováním, čten a doporučen jednotám a cvičitelové mají mládež povzbuzovati k šetření odkupováním úsporných známek.

O oběžníkovém dopisu Česko-Slovanského Pomocného Výboru rozpravena delší rozprava jejímž výsledkem bylo dopsati Č. N. Sdružení i Pomocnému Výboru aby se dohodly mezi sebou, by pomocná akce byla jednotnou.

Plzeňský Sokol stěžuje si, že br. F. D. Novák je na kandidátní listině členů Výk. Výb. K dopisu tomu posláno T. J. S. Havlíček-Tyrš vysvětlení. Oba dopisy projednány a usneseno na ně odpověděti.

Čten účet brů. Kušty a Mejdricha za tisk 8 tisíc čtvrtletních zpráv ve dvou stech knihách znějící na \$63.60 poukázán ku vyplacení. Účet Bohemian Print. Co. za 3 tisíc hlasovacích listků na \$12.00 poukázán k vyplacení. Podobně stalo se s účtem br. Šimečka za vyplnění diplomů pro jednoty v obnosu \$25.00, a br. M. Fantla na \$5.00 a J. Vrby na \$1.50 za rámy.

Br. jednatel předkládá účet na poštovné v obnosu \$14.25 a podává k němu vysvětlení. Poukázáno vyplátní.

Br. jednatel oznámil výsledek volby členů nového Výkonného výboru, zvoleni: bři.: J. Plaček, T. Vonášek, J. Čermák, J. Košar, A. Vlk, A. Doležal, C. Popelka, F. Kubec, J. Štěpina, J. Makyta, sestry M. Štěpánková, M. Šlaufová, T. Dobiášová, M. Brychtová a K. Kubičková. Usneseno svolati schůzi tohoto nového Výkonného Výboru na sobotu dne 4. ledna.

Br. jednatel zděluje, že zadal tisk stanov brům.: Kuštovi a Mejdrichovi. Dále, že vystavil ček na \$1500. pro Č. N. Sdružení a že se sestrou Štěpánkovou uvedl jednotu Sokolic Čechie do Sokolské Obce.

Jednatel předkládá finanční zprávu za měsíc prosinec roku 1918.

Příjem v prosinci 1918.

Holan bři. za oznámku	\$ 56.00
T. J. S. Montgomery do fondu sjezd.	15.00
T. J. S. Newark za přisp.	16.65
T. J. S. Jan Amos Komenský, za přisp. 5.10, pro Čes. Nár. Sdruž. 5.10	10.20
Fr. Drassal, St. Paul, za knihy	2.50
T. J. S. Edwardsville, Ia., za přisp.	5.40
T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., do fondu sjezd. ..	12.80
Sokolky Libuše Dallas, Tex., za přisp. 2.55, do f. sj. 4.40, pro Č.N.S. 13.20	20.15
T. J. S. Svornost N. Y. přisp.	9.00
Úrok z banky, říjen	7.40
Úrok z banky listopad	3.89
Sokolky Slávské, přisp.	4.15
T. J. S. Čechie, přisp.	26.40
Úroky z dluhopisů	60.00
Úroky z dluhopisů Půjčky Svobody	20.00
Sokolky Havlíček Tyrš pro Č. N. S.	19.80
Sokolky Komenský pro Č.N.S.	14.00
Sokolky Havlíček-Tyrš za přisp. 4.95, pro Č. N. S. 9.90	14.85
T. J. S. Fugner, Long Island City, N. Y., přisp. \$18.60, pro Č. N. S. \$18.60	37.20
T. J. S. ve Foley, Minn. přisp. 1.40, pro Č.N.S. 2.20	3.60
T. S. D. a P. Schenectady, N. Y., přisp. \$1.85, pro Č. N. S. \$10.80	12.65
T. J. S. Detroit, přisp. dlužné za Podlipný a 10 centů na výměnu	146.95
T. J. S. Owatonna, Minn., pro ČNS.	70.90
Sokolky San Francisco přisp. 3.45, pro ČNS. 17.30, do fondu sjezdového 3.00	23.75
Sokolky Cleveland přisp. 6.60, pro ČNS. 38.40	45.00
T. J. S. Newark, N. J.	15.90
Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., přisp.	1.10
T. J. S. Schenectady, přisp. 18.00, do ČNS.	36.00
T. J. S. Minneapolis, Minn., za Skupiny a Kni- hu družstev	2.00
Kussi Wm., Newfield, N. Y., předpl. na S. A.	1.00
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., přisp. 61.20, pro ČNS. 61.20	122.40
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., přisp. 4.25	4.25
Sokol Slávský, přisp. 58.75, pro ČNS. 58.50	117.25
Sokolky Chicago, přisp. 11.90, pro ČNS. 64.80	76.70
Sokolky Tábor, přisp. \$7.60, pro ČNS. 45.60	53.20
Sokol Slávoj, přisp. 25.00, pro ČNS. 50.00 ..	75.00
T. J. S. Havlíček-Tyrš za evič. tabulky	1.25
Ž. O. S. Mladoch, Racine, přisp. 2.85, pro Č. N. S. 5.55	8.40
Celkem	\$1,171.39

Vydání v prosinci 1918.

Ček čís.	
305 Vonáček T., procenta z oznámek	14.00
306 Jičínský Rudiš Jan dr., za pořádání pros. čís. Sok. Amer.	45.00
307 Košar Jarka, za poř. Tech. HL. v pros.	15.00
308 Čes. Nár. Sdruž., příspěvky růz. jednot	1,500.00
309 Bohuš Hák, za zasklení obrazu zaplace- no bru. Fantlovi a Vrbovi.	6.50
310 Bohemian Printing Co., za tisk hlasova- cích listků pro členy V. V.	12.00
311 Kušta a Mejdřich za tisk 8,000 prázd- notisků zpráv ve 200 knihách	63.60
312 Šimeček a Stáňa, za vyplnění 25 diplomů pro sbory D. A. S.	25.00

313 Nár. Tiskárna za tisk pros. Sok. Amer. 366.68, za dopravu 61.74	428.42
315 Nár. Tiskárna za tisk 500 Cvič. večerů	17.75
316 Franklin Co. za štočky pro Sok. Amer. a technickou přílohu	22.48
317 Vonáček T., služné za prosinec, poštov- né a dovozní	114.25
318 Musil F. L., za přípravu stanov k tisku	30.00
Celkem	\$2,294.00

C. Popelka, tajemník.



ZÁPIS O PRVNÍ SCHŮZI NOVÉHO V. V.,

konané dne 4. ledna 1919.

Schůzi zahájil br. T. Vonáček za přítomnosti no-
vě zvolených členů a sice: sester: M. Brichtové, M.
Štěpánkové, T. Dobiášové, M. Šlaufgové a K. Kubičko-
vé a bratři: Plačka Jos., Vonáška T., Čermáka Jos.,
Košar Jarka, Vlka Adolfa, Popelky Cyrilla, Kubce
Fr. J., Štěpiny J. F., Makyty J. Nepřítomni pouze br.
Doležal, ale též předem oznamoval, že mu nebude
možno v sobotu večer býti schůzi přítomnu. Jednatel
předkládá sčítací list o výsledku volby a míní, že snad
by měl být zvolen výbor k přehlédnutí téhož, ale
vzhledem k tomu, že též bude uveřejněn v Sokole A-
merickém, kde každý, kdo se o volbu zajímá, může
si ho prozkoumat, a kdo by chtěl ještě dříve do něho
nahlédnouti, může učiniti tak u jednatele, upuštěno
od volení výboru. Na to jednatel požádal o zvolení
prozatímního předsedy. Navržen byl br. Plaček a též
ujal se vedení schůze. Prozatímním zapisovatelem zvo-
len byl br. Vonáček. Prvním bodem pořadu bylo řadné
ustavení se. Aby se tak mohlo státi, bylo nutno pře-
hlédnouti odhad příjmu a vydání, aby dle toho mohlo
býti ustanoveno služné činovníků. Br. jednatel předlo-
žil následující rozpočet: počet mužských členů dle
zprávy sjezdů podané, byl 6,974, příjem od nich po
40 centech čtvrtletně \$11,152.40. Ženských členkyň
2,634, po 40 centech \$1,053.60, pak je menší příjem
jako: úroky z banky předplatné za oznámky, celkem
as \$500, celkový příjem byl by as, když by všechny
jednoty správně konaly své povinnosti, \$12,706.00. Na-
proti tomu je vydání: Tisk Sokola Amerického za rok
dle poslední nabídky \$4,390.80, redakce \$720, dopra-
va \$720.00, štočky \$200.00, celkem \$6,030.00; Župám
po 10 centech ze člena \$960.80. Vzdělávacímu Odboru
po 10 centech \$960.80. Ústřednímu Technickému Od-
boru po 25 centech za členy mužské \$1,743.50, za čle-
ny ženské po 10 centech \$263.40. Běžná vydání (tisk
a poštovné i dovozní as \$700.00) činí celkem \$10,659.-
30, zbývá tedy na další vydání as \$2,046.70. Jelikož
dosud bylo vydání za služné jak následuje: tajemníkovi
\$30.00 za rok, jednateři Obce \$480.00, jednateři
Vzdělávacího odboru \$120.00 ročně, celkem \$630.00,
a protože všechna práce ta bude na příště práci jed-
natele V. V., usneseno, by pro první rok plat jeho byl
\$75.00 měsíčně, a aby po prvním roce byl zvýšen, bu-
dou-li poměry dovolovat, aby jednatel mohl být vý-
hradně jen ve službách Obce. Služné pokladníka má
zůstat na \$20.00 ročně. Ohledně záruk rozhodnuto,
by byly takové jako dosud, a sice starosty Obce \$1,000,
jednatele \$2,000, pokladníka \$5,000. Mají býti obstará-
ny opět u ručitelské společnosti. Na to přikročeno k
volbě starosty. Navržen br. Čermák. Odmítá přijmou-
ti, poukazuje, že nemohl dostávat povinností staro-
stů dříve a povolání mu dosud brání, by mohl dostá-
vat nabídlým požadavkům úřadu toho na čas. Navr-
žen br. J. Košar, ale i on z týchž důvodů odmítá. Na-

vržen pak br. Plaček. Avšak i on zdráhá se přijmouti a br. Vík též. Konečně přijímá návrh br. Plaček a jest zvolen jednohlasně. Děkuje pak za důvěru projevenou a klade členům V. V. na srdce, by konali povinnosti své a budou-li je oni konat, že činovníci budou nuceni tak činit, a připomíná, že lid má takovou vládu, jakou si zasluhuje. Za místostarostku zvolena sestra M. Štěpánková jednohlasně. Podobně zvolen T. Vonášek za jednatele. Pro úřad pokladníka navrhnul br. Štěpina. Když odmítl, navrhnul br. J. Makyta a C. Popelka. Rozhodováno listky a br. Makyta zvolen většinou jednoho hlasu. Do účetního výboru zvoleni br. Štěpina, Vík a sestra Šlafova. Za archivářku zvolena sestra Brichtova. Za zástupce do Č. N. S. zvoleni br. Štěpina a Kubec. Jednatel čte dopis bra. Grabensteina, týkající se návrhu k ustavení Župy Východní a hned na to přikročeno ku stanovení sídel Žup. Za sídlo Župy Východní vybrán New York, za sídlo Župy Severovýchodní Cleveland, za Střední Chicago, Západní Omaha, Jižní St. Louis, Pacifické San Francisco. Čten dopis bra. Buňaty, prozatímního tajemníka jednoty v Ennis, v němž je vysvětlováno, proč nebylo by prospěšným, by pro sídlo okrskové zůstalo Ennis, jak bylo na sjezdu usneseno. Dopis ten má být poslán jednotě St. Louiské, která ho má předat zase Výboru župnímu, jakmile se ustaví, a má být doporučeno Výboru tomu, by se dle přání toho zařídil, až tvořit bude okrsky. Vzhledem k tomu, že způsob volby župních výborů v místech, kde stává více jednot je velice těžkopádný, a vzalo by to dva měsíce, než by se ustavil, usneseno, by jednatel dopsal jednateli Župy Střední, k vyzvání jednot místních, aby zvolily dodatečně zástupce, jak stanovy praví, na každých 50 členů jednoho, takto navržený členové, aby byli pozváni ku společné schůzi a v té zvolili si výbor župní, aby činnost jeho mohla býti zahájena 1. února. Dále uloženo jednateli, aby svolal náčelníky a cvičitele místních jednot ku společné schůzi, na niž by zvolili členy do Ústř. Technického Odboru schválili členy zvolené do Ú. T. O. Jelikož V. V. neví, který z členů by přijmul místo ve Vzdělávacím Odboru Ústředním, a proto je těžko jmenovat členy do výboru toho, usneseno zvoliti tříčlenný výbor, který by vyhlédl schopné bratry a sestry, zjistil u nich, zda by se podjali práce té, a pak doporučil takové V. V. v příští schůzi, která má být konána v sobotu, dne 11. ledna. Jest tak nutno, neb pak se musí ustavit nový Vzdělávací Odbor a jeho první práci bude doporučit redaktora pro Sokol Americký. Seřazení smlouvy s Národní Tiskárnou má obstarati jednatel, a br. starosta slibuje pomoc. Čten dopis Č. N. S. obsahující žádost za otisknutí oběžníkových dopisů a svolání rozesílaných po spolcích a po další rozpravě o něm usneseno otisknouti nejen toto svolání, ale i ono Českoslovanského Pomocného Výboru a přičiniti k tomu poznámku, která by vysvětlovala stanovisko V. V. k oběma žádostem o podporu, to jest mít obě tělesa, by se spojila k jednotné práci. Na to schůze skončena. —

Sepsal

Tom. Vonášek.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.,

konané dne 5. ledna 1919.

Schůzi této byli přítomni: Sestra M. Kazdová, br. Košář, Sliva, Pokorný, Žitný, Brouk, Čermák, omluveni br. Paul a Fr. Pecival. Předsedal br. Paskovský, zápis vedl br. Vonášek. Protokol o minulé schůzi přijmut jak čten. Dopis bra. V. Fořta z Minneapolis, v němž zděluje uspokojení nad knihou Kroužení s kůž-

li, vzat na vědomí. Čten další dopis bra. Čermáka, v němž žádá za přivedení k zakončení finanční části spojené s vydáním díla jeho: Dětský tělocvik. Poukazuje na to, že dílo to má 493 stran drobného písma, že k vůli úplnosti použil některých pojednání ze Sokola Amerického a některých výňatků o vyučovací metodě ze svého díla Tělocvik. Takto použité látky není více jak 50 stran a ty jsou z rozpočtu odměny požadované vynechány. Původní látky je 449 stránek. Za odborné práce nejmenší odměnou bývá \$1.50 za stránku, proto účet by měl zníti na \$644.50, ale, protože kniha ta je vydána pro dobro Sokolů v Americe, požaduje pouze náhradu času se spisováním stráveného, to jest \$275.00. K dopisu tomuto vyžádal si slovo br. Jarka Košář. Popírá, že by odborná práce toho druhu mohla být honorována pouze \$1.50 za stránku, že by měla přinésti nejméně \$2.50 za každou stránku, ať již v ní použito některých věcí z dřívějších prací, a proto staví návrh, by bru. Čermákovi bylo za práci tu povoleno \$500.00. Br. Čermák se tomu opírá, ale pak opět br. Košář vysvětluje stanovisko své v té věci, a br. Paskovský se také přimlouvá za přiměřenější náhradu. Na konec br. Čermák žádá, aby se se stanovením vyšší odměny počkalo, až bude kniha v rukou členů výboru, aby ji mohli náležitě ocenit. Pak děkuje všem za uznání takto projevované. Br. Košář čini konečný návrh, aby byl účet \$275.00 povolen k výplatě, a aby až kniha bude vydána a členy Ú. T. O. prohlédnuta, byla povolena další renumerace, ne menší než \$25.00, by odměna za práci tu byla skutečně \$500.00. Jednohlasně přijato. Br. jednatel předkládá návrh bra. J. Holana na knihy seznamu cvičících žáků, v nichž jsou rubriky pro zaznamenání příjmů od nich. Jelikož však potřeba takových knih v této zemi je malá a náklad s vydáním je veliký, usneseno zjistiti provoláním v Sokole Americkém, kolik by as odkupníků bylo na takovou knihu a pak dle toho jednati. Poukazováno na svolání T. J. Sokol Tyrš v Cedar Rapidsích v novinách uveřejněné, čelici ziskání cvičícího žactva, a projevena radost nad snahou ožviti činnost v městě tom. Odporučeno též příštím Ú. T. O. vydání pamfletu, v němž by veřejnost byla srozumitelným způsobem seznamována s účinky tělocviku na tělo lidské a jeho důležitost pro boj životní. Br. Košář upozorňuje na spis bra. Velkoborského a slibuje postupně jeho otiskování v Technické Příloze a pak samostatného vydání jeho. Všechny jednoty v Obci zastoupené mají být požádány, by veškerá společná cvičení členů svých poslaly Ú. T. O. a ten aby z nich sestavil sbírku, která by byla bohatým pramenem poučení a vzorů pro cvičitele slabší, z nichž by mohli čerpati příklady k veřejným vystoupením. Mnohá pěkná cvičení přišla tak k zapomenutí, jako na příklad bra. Pokorného cvičení Sokolic s vesly, provedená na sletu v Omaze, a některá cvičení sestry Kazdové. I cvičení Sokola Chicago, provedená s kůželi na slavnosti jednoty milwaucké, přišla k ztracení. Pak veden rozhovor o podávání zpráv měsíčních, o návštěvě tělocvičen, a br. Košář pronáší náhled, že čtvrtletní zprávy do ústředí by byly výhodnější a přehlednější a stěhuje si, že jemu co náčelníkovi župnímu podávány byly správně zprávy pouze od jedné jednoty, a tou je Sokol Chicago. Projevil také zcela oprávněnou omrzelost nad takovou netečností cvičitelů a náčelníků. Br. Paskovský žádá o propuštění štočků pro anglické vydání knihy Skupinových cvičení a v tom mu dle dřívější úmluvy ochotně vyhověno. Pak usneseno, by náčelníci a cvičitelové místních jednot byli svoláni do schůze společné do Sokola

Havlíček Tyrš na příští neděli dopoledne o 10. hod., aby tam byla provedena volba členů příštího Ú. T. O. Na to br. Paskovský děkuje všem členům Ú. T. O. za

spolupráci a dobrou vůli při každé schůzi projevovalou a povzbuzoval k další činnosti. Tim schůze skončena. — Sepsal Tom. Vonásek, jednatel.

VOLBA ČLENŮ VÝK. VÝBORU SOKOLSKÉ OBCE pro příštích pět roků.

	Př. Sokol	Sokol Chicago	Tábor Slov. Lípy	K. Jonáš, Ciceo	Česko-Americký	Čechie	Oak Park	Berwyn	Slávký	Havlíček-Tyrš	Slavoj	Komenský	Fuegner	Lyons	Pizenské	Chicago	Tábor Slov. Lípy	Rozvoj	Slávké	Havlíček-Tyrš	Komenský	Slavoj
Počet členů	351	381	232	222	53	88	66	73	197	194	94	82	34	29	203	215	161	49	78	99	48	69
Brichta M.	35				5				20			8							8			76
Čech Fr.			23		5	9																37
Čermák Jos.	35	38	23	22	5	9	7	7			9				20	21	16				5	7 224
Dibelka J.	35		23			9		7							20		16					94
Doležal Ant.		38				9		7	20	19	9	8				21	16		8	10	5	7 177
Dvořák Jos.	35					9									20		16		8	10	5	7 87
Frauknecht Fr.									20													20
Chobotský Zik.				22	5										20					10		57
Košar Jar.		38	23	22	5		7		20	19	9	8					16		8	10	5	7 197
Křišťan Jos.						9									21							30
Kubec Fr. J.		38		22		9	7	7			9					21	16		8			7 144
Makytá J.							7		20	19	9	8				21			8	10	5	107
Musil Ferd.		38		22								8										73
Mueller Ant.			23		5			7							20							55
Novák F. D.							7	7	20	19	9	8							8	10	5	93
Plaček Jos.	35	38	23	22	5	9	7	7	20	19	9	8			20	21	16		8		5	7 279
Popelka C.		38		22			7		20	19	9	8				21			8	10	5	7 174
Procházka Aug.			23														16					39
Rychtářik O.										19										10		29
Slíva Fr.																						
Slíva Jos.																						7 133
Štěpina F. J.	35				5		7	7	20			8			20		16		8			99
Štěpánek Fr.	35	38			5											21						55
Strunc Fr.	35														20							31
Továrek Tom.							7			19											5	58
Vegner Ant.				22				7		19										10		7 191
Vlk Ad.	35	38	23	22		9									20	21	16					262
Vonásek T.	35	38	23	22	5	9	7	7	20		9				20	21	16		8	10	5	9
Zachotina J.										19												37
Žitný J.											9									10		138
Brichtová M.		38		22	5	9			20	19	9	8							8			7 148
Dobiášová Ter.	35			22	5		7		20			8			20		16		8		5	69
Hlaváčková R. J.		38			5											21						7 30
Jordanová Žofie			23																	10		96
Kalíková Marie	35			22		9									20							115
Kubičková Kateř.	35		23				7				9				20		16				5	7 67
Loudlová Marie			23		5	9	7										16					79
Machová Marie							7	7	20	19		8							8	10		20
Poláková Antonie															20						5	68
Popelková Kateř.								7	20	19	9	8										7 192
Šlaufová Marie		38	23	22		9	7	7	20			8				21	16		8		5	7 213
Štěpánková Marie	35	38	23	22	5	9	7	7								21				10	5	59
Vacíková Anna		38									9				20	21						85
Vytlačilová Anna	35									19										10		29
Mirovská										19									8	10		37
Jakoubková																						
Sedláček Albert																						

Zvolení:

Plaček	279
Vonásek	262
Čermák	224
Košar	197
Vlk	191
Doležal	177
Popelka	174
Kubec	144
Štěpina	133
Makytá Jos.	107

Doplňovací:

Štěpánek	99
Dibelka	94
Novák	93
Dvořák	87
Brichta	76
Musil	73
Vegner	58
Chobotský	57
Mueller	55
Strunc	55
Čech	37
Procházka	39
Žitný	37
Továrek	31
Křišťan	30
Rychtářik	29
Frauknecht	20
Zachotina	9

Zvolení:

Štěpánková	213
Šlaufová	192
Dobiášová	148
Brichtová	138
Kubičková	115

Doplňovací:

Kalíková	96
Vytlačilová	85
Machová	79
Popelková	68
Hlaváčková	69
Loudlová	67
Vacíková	59
Jakoubková	37
Jordanová	30
Mirovská	29
Poláková	20

Motto: "A znovu necht' promluví české srdce..."

ČESKOSLOVANSKÝ POMOCNÝ VÝBOR.

V Chicagu, v lednu, 1919.

Prátelé:

Když před čtyřmi roky v srpnu 1914 vyzvedli jsme si charter jako národní organizace pomocná a to ve prospěch vdov, sirot a válkou postižených v zemích českých i slovanských, neměli jsme ani tušení, na kolik bude nám lze vykonati nejen v nešťastném Srbsku, ale i na všech frontách, kde napotom byli naši zajatci a hlavně naši legionáři i dobrovolci v Srbsku, Itálii, ve Francii a konečně i na Rusi, ba i v Africe a Australii. Pomáhali jsme hmotně i mravně, šíříce spolu s Besedou Frič českou literaturu a české časopisy naše do všech táborů zajatců i dobrovolců a pečující tak, aby politická akce naše byla akcí pomocnou co nejvíce podepřena. Z toho důvodu posílali jsme peněžní dary i ve větších obnosech, šaty, prádlo a jiné potřeby dnes na soluňskou frontu, zítra do Francie a pak již i na Sibiř za pomoci Amerického Červeného Kříže. Tak našli jsme i cestu k obstarání korespondence do vlasti a všech dílů světa, kde naši byli i navázali jsme konečné styky nyní s organizací českou, jež stará se hlavně o vdovy, sirotky a válkou postižené, legionáře zmrzačené i o výživu chudých doma, to jest Českým Srdcem, organizací to, jež podobá se oné Amerického Červeného Kříže a již předsedou jest Dr. Scheiner, starosta Obce Sokolské a náměstkem ministr Klofáč nynější vlády osamostatnělého Československa. Americkému Červenému Kříži hned po uzavření příměří poukázali jsme na potřeby našich v Čechách, pokud potravin a léků se týče a nyní dali jsme se znovu do práce, aby co nejvíce se vykonati mohlo na dobro našich tam doma, jakž charterem našim a státním povolením úkoly naše označeny jsou. Po ukončení politické akce nastala povinnost akce pomocné a my s důvěrou obracíme se k Vám, aby Jste nám nějakým tím darem přispěli a pomohli věci na ten čas pro každé české srdce doista nejkrasší. Máme-li pokračovati v blahodárné práci, za kterou nám hladovali, trpěli a válkou ničení jen povděční budou, potřebujeme fondů! Každý milodar bude účtován a uveřejněn, kdežto spolky a jednoty, jež nemají u nás ještě zástupců prosíme, aby je vyslaly a tak přímo, aneb v odborech našimi příznivci v těch kterých městech založených pomohli nám pracovati na díle, je muž žehnati bude doista na sta lidí českých, vedle práci naší osvobozovací.

Prosíme za vyplnění přiloženého listku a zaslání darů na níže podepsaného pokladníka, kdežto přihlášky zástupců, založení odboček a p. děje se u tajemníka. Odporučujeme humanitní dílo naše přízni Vaši, jsme oddáni za

Česko-Slovanský Pomocný Výbor
J. F. Štěpina, předseda. Jos. Vokřál, tajemník.
Bohuš Hák, místopředseda. 1735 W. 18th St.
Chicago, Ill.

O. Vašák, pokladník, Americká Státní Banka,
Blue Island Ave. and Loomis St., Chicago, Ill.

Výkonný Výbor: M. Lišková, J. Hrychová, M. Mazáčová, E. Hříšná, J. F. Štěpina, Dr. J. Rudiš-Jičínský, J. Dušek, Dr. K. Neuman, F. Macák, J. Tittlebach, J. Anděl a J. Vokřál.



NAŠIM NÁRODNÍM ORGANISACÍM VE SPOJENÝCH STÁTECH!

Při svém odjezdu ze Spoj. Států povolal si prof. Masaryk zástupce československého lidu k sobě do New Yorku, aby s nimi pojednal o další práci pro český lid

ve staré vlasti. A tehda to opět bylo, kdy prof. Masaryk žádal nás a námi všechen československý lid: Prosím Vás, abyste pokračovali ve své práci. Až skončí práce politická, jistě česká Amerika pomůže chudým. A my jsme pokračovali.

Vyvolali jsme velikou kampaň Národní Daně, která v těchto dnech byla skončena a jejíž výsledek bude v brzkou oznámen našemu lidu. Ale tolik již dnes můžeme říci: Národní Daň bude odvedena celá a nedělena naši národní vládě a bude již sloužiti nejen politickým, ale z části i dobročinným účelům.

V poslední době počínají pronikati českou veřejností hlasy, jakoby práce Čes. Nár. Sdružení byla již skončena, jakoby další práce jeho třeba nebylo. Snad lidé, kteří v době boje za svobodu stáli proti nám zaujati, nemohou zapomenouti své prohry. Ti dnes od úst k ústům, od spolku ke spolku jdou a dobré přátele naše snaží se přesvědčiti, že České Nár. Sdružení již dokončilo svůj úkol.

Prohlašujeme tu tedy poznovu, že práce naše nejen není skončena, ale nikdy skončena býti nesmí. Jestliže si čeští katolíci jako oko v hlavě chrání svůj katolický Svaz, čekajíce, že v budoucnosti bude jim platným činitelem veřejným, jestliže bratři Slováci již déle deseti let mají své středisko ve Slovenské Lize, bylo by to bolestným vysvědčením svobodomyšlnému českému lidu ve Spoj. Státech, aby jedinou velikou a politicky všenárodní svoji organizaci zrušil ve chvíli, kdy je jí snad více třeba, než kdykoliv jindy.

České Národní Sdružení již podle stanov svých je povinno setrvati na poli své práce a novým rokem obrací veškerou svoji činnost hlavně směrem dobročinným.

Veškeré své síly obrací tedy České Nár. Sdružení na prospěch chudoby v naší staré vlasti a doufáme, že najde podporu všech v pravdě českých duší, všech poctivých pracovníků pro dobro naší rodné země.

Tak jako sjednotili jsme se v práci politické, prosíme: sjednot' me se i v práci dobročinné ve svém velikém národním tělese, v Českém Nár. Sdružení. Potom můžeme vykonati dílo důstojné českého lidu ve Spoj. Státech.

Prosíme naše spolky: vysílejte horlivě a za každý český spolek své zástupce do odboček a krajských Výborů Čes. Nár. Sdružení. Neodpírejte svůj 5-centový příspěvek, který jste až do této doby platili na účely politické, neodpírejte jej na pomoc nebohým sirotám a vdovám po padlých bratřích.

Nechat' není jediného českého člověka, který by nepodal pomocnou ruku dílu milosrdenství. Nechat' není jediného srdce, které by se zatvrdilo proti české vlasti. Dnes, kdy není již sporu o naše politické snažení, dnes snad všichni sejítí se můžeme v Českém Národním Sdružení ve spolupráci pro ty, kteří trpí hladem a opuštěností.

České Nár. Sdružení vedle politické pomoci počiná touto chvílí pracovati pro pomoc chudým a sirotám naší vlasti. Všichni, kdož jste dobrého srdce a laskavé rozvahy; i ti, kdož jste dosud mimo Čes. Nár. Sdružení stáli: vstupte v naše řady a pokračujme bratrsky v díle, které je stejně velké a jehož pozhánání bude věčně vzpomínáno vděčnou vlastí.

V Chicagu, 1. ledna 1919.

Za České Národní Sdružení: Dr. J. J. Pecivál, Vojta Beneš, Prof. B. Šimek, předs. A. Č. S. Výboru; Anna Štolfová, místopředs.

Z VÝK. VÝBORU SOKOLSKÉ OBCE.

Tato s hora uveřejněná svolání, žádající o přispěvky pro jeden a týž lidumilný účel, byla zaslána V. V. se žádostí o uveřejnění v orgánu a Výk. Výbor jeho činnost tento měsíc končí i nově zorganizovaný — podávají tímto svůj projev, tak aby veškeré Sokolstvo se stanoviskem ústředních těles obeznámeno bylo. Členové obou s hora jmenovaných těles byli námi důtklivě vyzváni, aby ze všech sil k tomu pracovali, by tak důležitý a tak lidumilný účel netrpěl příslovečnou naší rozháraností, která maří u nás každou lepší snahu. Jiná silná naše sdružení jsou téhož náhledu, ano pronášeny jsou i výstrahy, že volání toto zůstane bez výsledku, nebude-li pracováno svorně, nebudou-li vůdčí členové obou těles, všemožně k tomu hleděti, aby utvořeno bylo těleso jedno — tak aby přestaly stále se opakující stížnosti a žaloby jednoho tělesa na druhé a aby akce, mající za účel ulevování bídě v staré naší domovině, vedena byla zodpovědným tělesem jedním. V. V. Obce Sokolské proto žádost obou těles odkládá až do té doby, kdy obě tělesa přijdou k poznání, že jen svornou, jednotnou prací lze docílit úspěchu a že tímto tříštěním sil poškozován jest tak vznešený cíl, který každému upřímnému Čechu a každé Češce — když politická akce vedla k cíli kýženému — nyní musí býti nejbližším. Doufáme pevně, že tento náš projev bude mít za následek sloučení obou těles a že Sokolstvo bude státi za Výk. Výborem a vyčká dalších pokynů, jak ve věci této se zachováti.

S přáním, abychom co nejdříve oznámili mohli, že touha naše po společné práci za účelem tak šlechetným došla svého splnění, znamenáme se se sokolským Na zdar!

za odstupující i nový Výkonný Výbor

J. Plaček, starosta nového V. V.

J. Čermák, starosta odstupující,

T. Vonásek, jednatel.



PROHLÁŠENÍ ZÁSTUPCŮ ČESKOSLOVENSKÉHO NÁRODA V ŽENEVĚ.

1.) Připomínajíce si mohutné projevení vůle národa československého ze dne 6. ledna 1918 a slavnostní přísahu ze dne 13. dubna 1918, již národ československý jasně a přesně projevils své nezávratné rozhodnutí býti svobodným a úplně neoddvislým státem s dějinnými hranicemi svých zemí (Čech, Moravy a rakouského Slezska se Slovenskem), plně schvalujeme politiku a veškerou činnost jak vojenskou tak diplomatickou Národní Rady Československé, přeměňivši se v prozatímní vládu zemí československých, s dočasným sídlem v Paříži, jakož i závazky, jež jménem československého národa se Spojenci a sprátcenými mocnostmi učinila. Současně vyslovujeme jí vděčnost za veliké služby, jež našemu národu prokázala.

2.) Prohlašujeme, že československý národ jest rozhodnut hájiti všemi prostředky tento program, a že pro vždy zlomil všechny svazky s Vídní a Budapeští. Nepřestane bojovati, dokud nedosáhne úplně svobody svým čtyřem historickým zemím. Mír, který by nezaručil uskutečnění tohoto programu, nebyl by mírem trvalým; národ československý v tomto případě jest jednomyslně odhodlán pokračovati v boji za osvobození z područí Rakousko-Uherského do krajnosti, a veškeré Evropě stále hrozilo by ono nebezpečí, z něhož povstala nynější hrozná válka a všechny dnešní převraty sociální.

3.) Představitelé československého národa prohlašují dále kategoricky, že není a nebude nikdy již žádného svazku mezi národem a dynastií Habsburků.

4.) Mirová konference, jejímž úkolem bude dáti nový politický řád celému světu, musí poskytnouti československému národu možnost, aby bral účast na vytvoření — v naprostém souhlase s mocnostmi spojeneckými a sprátcenými, jež tak mnoho spolupůsobily k osvobození našeho národa — na vytvoření nového politického řádu, zaručujícího spravedlivý a trvalý mír v celé Evropě. Národ náš na věky zůstane vděčným spojeneckým mocnostem, po jichž boku bojuje, a slavnostně se zavazuje věrností při budoucím praktickém provádění velkých principů moderní demokracie a v budoucím životě politickém.

Po prvé po čtyřech letech války, mohou strávit několik chvil na půdě neutrální a býti v přímějším styku s národy, s nimiž náš národ československý je ve styku spojeneckém, zástupci jeho obracejí se s tímto slavnostním rozhodnutím ke všem spojeneckým zemím i vládě Spojených Států Amerických, opírajíce se o vznešený princip spravedlnosti a moderní demokracii, to jest o právo sebeurčení národů, a poukazují na nezbytnou nutnost utvoření nového politického řádu ve střední Evropě, který navždy zabráni Němcům a Maďarům znovu prováděti jejich dřívější politiku, jež přivedla Evropu do nynější katastrofy.

V Ženevě, dne 31. října 1918.

G. Haberman, Karel Kramář, Ant. Kalina, Václav Klobáček, Frant. Staněk.



Z ČESKÉ LITERÁRNÍ SPOLEČNOSTI.

Česká Literární Společnost, kteréž Obec Sokolská se na svém clevelandském sjezdu stala zakládajícím členem, byla založena v Chicagu v roce 1916. Účelem Společnosti bylo a jest vydávati školní knihy a pomůcky pro české třídy na amerických High Schools a universitách. Roku 1910 byla v Chicagu na Harrisonově vyšší škole (High School) zavedena čeština jako jeden z moderních jazyků. Čeština byla před tím zavedena na universitě státu Nebraska a později na státní universitě texasské a na vyšší škole v Morton Parku, Ill. Rozvoji vyučování češtiny však překážel nedostatek učebnic a nedostatek ten byl dvojnásobně pocítován, když válka zamezila dovoz knih z Čech.

Knihy pro jiné třídy jako španělské, francouzské, německé etc., vydávají v statisících a se ziskem americké nakladatelské firmy. Kdo však měl vydávati v několika stech učebnic, jichž roční prodej nedosahoval by ani sta kusů? Takové vydavatelství značí práci bez zisku a po případě se škodou. A chtěli-li jsme tudíž naše české třídy udržeti a po případě vyučování češtiny rozšířiti, bylo potřeba několika obětavých jednotlivců, kteří by sehnali kapitál a věnovali své síly.

Jako obyčejně když se jedná o ryze kulturní a národní snahu, byli Sokolové a Sokolky, kteří i zde se uchopili práce. Byl to především bratr James B. Dibelka, který jakožto člen chicagské školní rady češtinu na program chicagských vyšších škol dostal, dále to byla neúnavná pracovnice sestra Klára Klausová a br. J. V. Nigrin, současný učitel češtiny na Harrisonce; ti to se nedali odstrašiti neúspěchy, jež obvykle provázejí začátky, a jejich snaze lze děkovati, že naši mládež byla učiněna přístupnými následující díla české literatury: Především započato se sbírkou Bohemian Classics, v pohodlném vydání, hodícím se pro školní potřebu, podobně jako jsou vydávány knihy jiných cizích autorů. V této sbírce bylo vydáno: V.

Šmilovského povídka z dob českého probuzení "Krupař Kleofáš". Sbírka českých pohádek (výbor prací Erbeny, Němcové, Havlíčka, Weniga a Tilleho) a nejnovější divadelní kus z dob vrcholu české slávy, veselohra Jaroslava Vrchlického "Noc na Karlštejně." Jižnou vysoce cennou pomůckou pro české třídy bylo vydání mluvnice českého jazyka psané anglicky, která má být bránou k české literatuře nejen našemu dorostu, ale i cizině. Že kniha byla časová dokazuje, že byla zakoupena nejen do knihoven všech předních universit, ale i Smithsoniovým institutem ve Washingtonu.

My můžeme vřele doporučit knihy Českou Literární Společnosti vydané našim bratřím a sestrám. Naše děti se zájmem budou číst pohádky — co lepšího jim můžete koupit v novém roce než dobrou českou knihu? Kniha pohádek, ilustrovaná Scheinerem stojí i s poštovným 35c. Naše dramatické odbory s vděkem přijmou výtečnou veselohru Vrchlického "Noc na Karlštejně", poštou 38c. Bohemian Grammar stojí poštou \$1.05. Objednejte je u České Literární Společnosti, 2315 S. Ridgeway ave., Chicago, Ill.



NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— U T. J. S. Moravan, Toledo, O., suspendován Jan Jagoš. Minule bylo chybně vysazeno že znovupřijal byl Jan Jirosek; mělo státi Jan Jurásek.

— Do Těl. Jed. Sokolek Cleveland uvedena byla Anna Škodová. Zemřela Barbora Dvořák. Odstoupily Marie Sikmet a Marie Vild.

— Z T. J. S. Cleveland, O., vystoupil Ed. David. Vyloučení: Vác. Hejduk a Karel Mareš.

— Do T. J. S. Havlíček v Clevelandu přijati byli: Jos. Kohl, Fr. Pelz, Karel Čánský, Jos. Rataj, Ant. Šula. S přest. listinou od T. J. S. Tyrš přijati Fr. Růžička a Fr. Formánek. Zemřeli Fr. Státník, Jan Kasal. Vystoupili Eman Leman, Karel Tuhela, Rud. Sýkora, Ant. Wizner. Přestupní list obdržel Ant. Franc. Vyloučení byli pro neplacení Jar. Štech, Karel Sládek a E. J. Šimek pro nečestné jednání Jos. Kopp; pro nedodržení daného slova: Fr. Duspiva, Václ. Telčér a Fr. Šrámek. Na bojišti padl Jan Jílek.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Karel Hedeček a Jan Hýbl.

— Z T. J. S. Svornost v New Yorku vystoupil Karel Muller.

— Z T. J. S. Divek a Paní v Schenectady, N. Y. vystoupily Anna a Johanna Čejkova.

— Z T. J. S. Owatonna, Minn., vystoupil Wm. E. Sršeň.

— Ze sboru Sokolek Libuše, Dallas, Tex., vystoupily M. Tůmová, M. Ballasa, Fr. Janovská. Přijata byla Anna Holenovská.

— Od T. J. S. Slovan, Lyons, Ill., přestupní listinu obdržel August Novák a odstoupil Ludvík Šembera.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Karel Váša. Odstoupil Louis Borovanský.

— Do T. J. S. Havlíček-Tyrš v Chicagu přijat byl s přest. listinou Václav Lukeš; dále přijati byli: Fr. Švejnar, Ant. Švejnar, Fr. Hlavatý, Ant. Krahulec, Fr. Kotek, Alois Kotek, Otto Kotek, John Viktora, Leo Pelej, Jos. Silovský, Fr. Vrdský, Fr. Urban, Jos. Bitterman, Boh. Fink, Richard Mejdrich, Karel Tichý, Karel Bezděk, J. Foit, Fr. Barda, V. Fingrhut. Odstoupil Ferdinand Vydra.

— Do Žen. Odb. Sokola Komenský v Chicagu přijaty byly Emilie Štípková, Františka Ondrušová, Růžena Kaděrka. Odstoupily: Vera Otrušina, Marie Svobodová, Marie Baštová. Zemřela Amalie Šimerová. Přestupní listinu do Clevelandu dostala Jennie Vašák-Tichý.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Václav Chada, Louis Sirotek, Albert Kimell, Jos. Hobik, Fr. Ouředníček, Fr. Vrba, John Sládek, John Pitour.

— Ze Sokola Tábor Slov. Lípy v Chicagu vystoupil Stan. Brož. Zemřeli Karel Petřík, Jakub Šindelář.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu přijati byli: Petr Suchomel, Ant. Schirmer, Karel Fišer, Jar. Tolinan, Josef Karásek.

— Do Sokola Slávského v Chicagu přijat Josef Smidt.

— Do Žen. Odboru Sokola Slávského v Chicagu přijata byla Hedv. Krkavcová. Vystoupily Frant. Kobernová a Marie Žáčková.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slov. Lípy v Chicagu se poděkovaly: Marie Krupička, Božena Čapek, Emilie Kripner, Anna Kotešovec, Marie a Mildred Frana.

— Do Žen. Odb. Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu přijaty byly: A. Kutáková, V. Vrázová a s přestupní listinou Emma Fischerová. Odstoupily Marta Kirian a Anna Kuchař.

— Do Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: Václav M. Vavruška, J. J. Hájiček, Joseph Schejbal, Joseph Hurka, Vincenc Stránský, Ed. Hama, Klára Hejduk. Odstoupili: F. A. Hampl, Antonie Hampl, Karolina Steklo.

— Z T. J. S. Minneapolis, Minn., vyloučen pro neplacení Anton Němec.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md. vyloučení byli: Frank Jetenický, Frank Mach, Jar. Soukup, Ludvík Hejman a Rud. Pařízek.

— Do Ž. O. Sokola Nová Vlast v Clevelandu přijata byla Amalie Olšák. Odstoupily: Alžběta Růžička, Rose Pekař, Anežka Hlaváček, Anna Kořan, Emma Wagner.

— Z T. J. S. Westfield, Mass., vystoupili: Alois Vokolek, Frank Výška, Emil Moták, V. Kyliš, ml. Přijati byli: Václav Lebečka, Alojs Břejha, Vinc. J. Strniště.

— Do sboru Sokolek Chicago přijaty byly: Bessie Janota, Marta Majer, Libuše Brajer, Kristina Karlovská, Marie Brouček, Josefa Kašpar, Anděla Hlinský. Odstoupily: Marie Dědic, Marie Záhlava, Marie Záhrobský, Marie Bezner. Vyloučeny pro neplacení: Marie Miller, Lillian Řezáč.

— U H. J. S. Omaha, Neb., zemřel Rob. Dohnal.

VOLBY.

— T. J. S. Omaha, Neb. — Starosta Rud. Havelka, náměstek J. Peška, tajemník Vác. Sudík, účetník J. Říha, pokl. J. Kolačný, dopisovatel K. Špalek, náčelník A. Třeska, podnáč. J. Říha, župní výbor: J. Mik, Fr. Říha; zástupci do Č. N. S.: St. Šerpán, K. Špalek.

— Sokol Moravan, Toledo, O. — Starosta Fr. Kádličík, náměstek Štěp. Stanec, jednatel Pavel Drlik, účetní Bed. Bartoš, pokl. Frant. Ondruš.

— Těl. Jed. Sokolek Cleveland. — Starostka Alžběta Krávcová, náměstkyně Anna Buřvalová, tajemnice Marie Procházková, účet. Sylvia Hanketová, pokl. Milada Skalová, náčelnice Anna Řezáčová.

— T. J. S. Cleveland, O. — Jednatel zůstal starý, náčelník Frank Pliska, 8317 Central Ave.

— T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. — Starosta Josef Lhoták, tajemník Josef Růžička, účetní Karel Lacina, pokladník V. F. Kuncel.

— T. J. S. New York. — Starosta Jos. Modr, 1. náměstek, Vác. Krejčík; 2. náměstek Jan Hala, zapisovatel Ant. Gregor, účetní Jos. Kafka, pokladník Karel E. Hrbek.

— T. J. S. Svornost, New York. — Všichni činovníci zůstali staří.

— T. J. S. Oklahoma City, Okla. — Starosta Vác. Dvořák, náměstek Fr. Černošek, tajemník Dom. Tuma, účetní J. L. Borecký, pokladník M. Karbusický.

— T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. — Starosta Alois Kousal ml., náměstek Jan Losák, náčelník Honza Šimčík, účetní Fr. Schiller, pokladník Alois Kousal st., tajemník Richard Stránský.

— Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex. — Starostka Fr. Homolova, náměstka Ella Linková, tajemnice Adolfa Stránská, účetní Marie Kosourova, pokl. Růž. Partykova; správní výbor M. Rezková a M. Vančurová; župní výbor M. Rezková a M. Vančurová; náčelnice a cvičitelka V. Polavka.

— T. J. S. Oak Park, Ill. — Starosta Josef Kučera, náměstek Frant. Jeníček, tajemník Frank Šindelář, účetní Fr. Smetana, pokl. Fr. Koubek.

— Žen. Odbor Sok. Mladočech, Racine, Wis. — Starostka Anna Prostředníková, náměstka Berta Kancianová, tajemnice Fanda Weirachová, účet. Karolina Kroupová, pokl. Eliška Dostálová.

— T. J. S. Havlíček-Tyrš, Chicago. — Starosta Václav Mejda, náměstek Václav Jakoubek, tajemník Dag. F. Novák, účetní Ant. Šourek, pokl. Otto Rychtář, náčelník Fr. Veselý, mistonáčelník Fr. Ludický.

— Žen. Odbor Sokola Komenský v Chicago. — Starostka Anna Pánka, náměstka Filomena Košťálová, tajem. Marie Krajčovičová, účet. Marie Štipková.

— Sokol Tábor Slov. Lipy v Chicagu. — Starosta Jos. Lang, náměstek Jan Čížkovský, tajemník Ludv. Švarc, pokl. Ferd. Vondráček, účetní Stan. Faigl.

— T. J. S. Komenský, Chicago. — Starosta Ferd. L. Musil, náměstek Jos. Ralínovský, jednatel Albert Kline, účetní Josef Musil, pokladník Jan Košťál, náčelník Rud. Stýblo. Zástupci do Župy Jan Makyta a Ferd. L. Musil.

— Sokolky Chicago. — Vysloužilá starostka Růž. Havránková, starostka Marie Štěpánková, náměstka Josefina Dvořáková, tajemnice Emma Stárková, 2518 S. St. Louis Ave., účetnice Vlasta Kubátová, pokladnice Anna Brychtová, náčelnice Klára Vodáková, podnáčelnice Růžena Patrná.

Pozvání k oznamování v časopisu tomto.

“Sokol Americký” jest vydatnou pomůckou v oznámení toho kterého obchodu, výroby, průmyslu, podniku, aneb všeho toho hlavně, co řady naše sokolské potřebují, Sokolové a Sokolky jako jednotlivci, aneb celé rodiny jejich. List náš přijímá jen oznámky naprosto čisté, oznamovati u nás nějaký humbuk, nějaký klam a šalbu vypočtenou na vydírání lidu našeho, aneb jeho poškození vůbec a zdraví jeho zvláště, rozhodně nelze. Jsme zaplavováni nabídkami všelikých takových a podobných firem českých i cizích, však důsledně odmítáme, zachovávajíc v listu svém místo výhradně poctivému výrobku, poctivému obchodu a práci, a však žel, že mnohé české firmy odborné a jiné, ba i Sokolové listu našeho si vůbec nevšímají a dají přednost plátkům všelikým, bezzásadním a s poměrně daleko menším kruhem čtenářstva se vykazujícím. Část oznámková jest u nás zcela zvláště a na obsah listu nesmí míti vlivu žádného. Poplatek za oznamování jest nepatrný, kdežto rozšíření listu našeho od roku k roku vždy větší. Dnes tiskne se přes 12,000 výtisků, což zajisté dokazuje, že list náš velice výhodným je prostředkem oznamovacím a povážíme-li kam všude proniká, na co jde i výtisků i do jiných zemí a po celém světě sokolském, slovanském, doporučuje se sám, co do obsahu a uspořádání rovněž nad jiné vyniká. Podmínky zdědí ochotně jednatel V. V., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

TAJEMNÍKŮM!

Veškeré změny v členstvu každého měsíce bud' teč zasílány přímo

Výpravčímu Sokola Amerického

a ne pořadateli, jednateli neb tajemníku V. V.

Nové, odstouplé, vyloučené a přestěhovalé členy oznamte Výpravčímu jedině, a nikomu jinému. Při zasílání změn adres udejte též vždy starou adresu. — Toto se týče též členů, kteří sami nové adresy zasílají. Nemůžeme adresu změnit, když nám není udána stará a jméno jednoty, ku které člen patří. Adresujte:

Výpravčí Sokola Amerického,
2150 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

VOZVÁNÍ!

Tech. Svaz. Župy Východní vyzývá veškeré náčelníky a náčelnice jednot, v Župě Východní zastoupené, aby měli udané adresy v adresáři své jednoty v “Sokole Americkém” k vůli vyřizování techn. záležitostí mezi Župou a jednotou. Pro neznalost adresy náčelníka té neb oné jednoty se zdržuje veškerá práce společná. Jednatel.

ADRESÁŘ V. V. Sokolské Obce v Americe.

Schůze poslední pondělí v měsíci v budově Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave.

Jos. Čermák, starosta, 2533 So. Central Park Ave. Tel. Rockwell 5060; Ant. Doležal, místostarosta, 2448 Kedzie Ave. Tel. Rockwell 708; Cyril Popelka, tajemník, 1453 So. Kedzie Ave. Tel. Lawndale 6830; jednatel T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. Tel. Rockwell 6456; pokladník Bohuš Hálek, 1834 Laflin St. Tel. Canal 8267; Fr. J. Kubec, 5343 W.

25. St., Cicero, Ill. Tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4233 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; Stan. Šimeček, 3011 W. 19th St.; Vác. Brouk, 2506 So. Trumbull Ave.; Jos. Paskovský, 2501 So. Homan Avenue. Telefon Rockwell 3065; Anna Pejřilová, 2548 So. St. Louis Ave. Telefon Rockwell 2654; Anna Pánková, 4725 W. 19. St., Cicero, Ill.; M. Šlaufová, 4132 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; O. Splavcová, 1328 W. 18. St. Tel. Canal 1105; Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave. Tel. Rockwell 1385. Dr. A. Mueller, 1854 W. 12. St. Tel. Monroe 3289.

Poštovní peněžní poukázky a čky bud' teč psány na jméno B. Hálek a bud' teč posílány na jednatele T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. K čku připočítejte 10 centů na výměnu.

Ústřední Technický Odbor Svazu Slov. Sokolstva. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicago, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Ústřední Vzdělávací Odbor Sokolské Obce v Americe. Schůze každý 3. pátek v měsíci

o 8. hod. večer v budově “Sokola Chicago” na 24. ul. a Kedzie Ave. Předseda: J. B. Dibbelka, 2331 S. Lawndale Ave.; telefon: Lawndale 4883. Jednatel: Ferd. L. Musil, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel M. Grabenstein, 1037 Forest Ave.; tajemník V. Lípák; pokladník M. Klein; náčelník A. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník J. Gregor; 2. podnáč. Jindř. Vozáb; účetní výbor: J. Kolman, Jindř. Vozáb a Jindřich Wellebil. Veškeré dopisy a župní poplatky bud' teč zasílány na jednatele M. Grabenstein, 1037 Forest Ave., New York, N. Y.

Schůze poslední čtvrtek v měsíci. Tech. Odbor župy Vých. Č. A. O. S. sídlem v New Yorku obývá schůze každou 4. neděli v měsíci ráno. Václav Šolc, náčelník, 409 E. 74th St., N. Y.; Gustav Kašpar, jednatel, 572 Central Ave., West Hoboken, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; náčelník Fr. Štětko, 2010 S. Ashland Ave.; tajemník Em. Lopata, 816 N. Rose St. Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 613 N. Belmond Ave.; náčelnice Markéta Musil, 419 N. Castle St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Arnošt Julius Podlucky, 123 — 19th Ave., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 497 E. 166th St.; tajem. Jos. Kruta, 410 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; tajemník Ant. Jaroš, 209 Clarkson Ave., Olney, Philadelphia, Pa.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118-120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, 26 George St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59-2nd Ave. Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Antonie Hvězda, 656 So. 20. St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave. Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Kovalský, box 117, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Puma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115-5th Ave. Taj. Fr. Bradáč, 305 Lafayette St.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Blaž. Maturová, 520 Congress St.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Vác. Kunašek, 2483 E. 86. St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděli v měsíci ve 4. hod. odpo. Tajemnice Marie Procházková, 2534 E. 128. St.

Sokol Cech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štěrba, 3251 E. 55th St., S. E.

Sokol Detroit. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut ave. Taj. A. Skramský, 49 Tillman ave., úč. Karel Mottl, 82 Colfax ave.; pokl. Jos. Podany, 1150 W. Hancock ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Rip, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 100 Vinial St.; tajemník Miloslav Janoch, 1003 Sheffield St., N. S., Pittsburgh, Pa.

Sokol Havlíček v Cleveland, O., koná své schůze 4. středu v měsíci v Čes. Národní Síní na Broadway. Jednatel J. Jilek, 3529 E. 103. St.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou první neděli v měsíci určitě v 9 hod. ráno. Tajemník Fr. Wagner, 3349 Fulton Rd., Cleveland, O.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděli v místnosti J. Kačmaříka, 2002 Front St. Taj. Pavel Drlik, 319 Brough Street.

Sokol Fugner-Tyrš v Dayton Ohio, 202 Troy St., u Varšavy. Schůze 3. neděli dopoledne. Cvičí se v pátek od 8 do 10. Jednatel J. Novotný, 726 Huston Ave.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., koná schůze v místnosti na rohu Buckeye Rd. a E. 111. každou 1. neděli v měsíci v 9 hod. ráno St. Starosta: A. Hrabák, 11621 Parkview ave. Jednatel: Frant. Ováček, 11726 Parkview Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček v Clevelandu, O., koná schůze 3. středu v měsíci v Národní Síní (Besídka) na Broadway. Marie Kasalova, jednatelka, 042 Hollister Ave.; náčelnice Josefa Kupcová, 7325 Ivy Ave.

Ženský Odbor Sokola Nová Vlast v Clevelandu, O., schůze 3. pondělí v Čes. Síní Sokol na Clark Ave. Tajem. Marie Řehula, 3812 Carlyle ave.

Ženský Odbor Sokola Tyrš koná schůze každou 1. neděli v měsíci v místnosti obě. Berty, Buckeye Rd., roh E. 111. ul. Anna Hodiňová, tajemnice, 2991 E. 116. Street, Cleveland, O.

D. A. Sokol v Yonkers, N. Y. Schůze každou 1. středu v měsíci u br. Fr. Štastný, 274 Ashburton Ave., Yonkers. Starosta Jos. Bartoš, 30 Mulberry St.; prot. taj. Jar. Mrlik, 423 Walnut St.

D. A. Sokol Brooklyn, N. Y., koná své měsíční schůze každou 1. sobotu v měsíci

v "Balkan Halle", 193 Knickerbocker Ave. Brooklyn, N. Y. Prot. taj. Rud. Waldhauser, 157 Evergreen Ave., Brooklyn; fin. taj. Fr. Vostrý, 390 Melrose St., Brooklyn, N. Y.

D. A. Sokol New York koná své schůze každé 3. úterý v měsíci v Sokolovně v 72. ulici Starosta Ant. Vyskočil, 525 E. 72. ul.; prot. taj. Fr. Hájek, 1365 Avenue A.; fin. taj. Jiří Váchal, 426 E. 73. ul.

D. A. Sokol Long Island, N. Y., koná schůze každý první pátek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, 12 Forest St., Winfield, L. I., N. Y. Prot. taj. Jar. Valenta, 43 Forest St.; fin. taj. Jos. Luhan, 22 Worthington St., L. I., N. Y.

D. A. Sokol Newark, N. J., koná své schůze každou 1. neděli v měsíci v Nár. Budově, 19. Ave. 17. St., Newark, N. J. mezi 10. a 12. hod. dopol. Prot. taj. Vác. Hažmuka, 27 Edmund Place, Newark, N. J.; fin. taj. Jos. Stojan, Vant Hall Road, Vant Hall, N. J. Dopisy na prot. tajemníka.

D. A. Sokol Little Ferry, N. J., koná své schůze každé 3. pondělí v měsíci v budově D. A. Sokola na Washington Ave., Little Ferry, N. J. Fin. taj. Al. Heinige, Little Ferry; prot. taj. Frant. Kolaci, Little Ferry, N. J.

D. A. Sokol Astoria, L. I., N. Y., koná schůze 2. pondělí v měsíci v Čes. Domově, roh Woolsey a 2. Ave. Prot. taj. Jos. Havrda, 297 Lawrence St.; fin. taj. Anton Vavříčka, 297 Lawrence St.

Děl. Amer. Sokol, Baltimore, Md., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v Sokolovně, roh Gay a Preston St. Pot. taj. a dopisovatel F. Kaláš, 11 N. Rose St.; účetní Fr. Steiner, 712 N. Glover St.

D. A. S. Garfield, N. J., koná své schůze každou 4. neděli dopol. v měsíci v míst. p. A. Magocsyho, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. F. Kutenberg, 119 Willard St., Garfield, N. J.

D. A. S. v Hudson Co. pořádá schůze každou první středu v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. V. Kremen; účet. A. Hrček.

D. A. S. Elizabeth, N. J., koná své schůze každý 3. pátek v měsíci v místnosti Café Dahmen, 401 E. Jersey St. Prot. taj. Max Kunc. Dopisy na místnost: Café Dahmen, cor. 4th a Jersey St., Elizabeth, N. J.

D. A. S. Bridgeport, Conn., koná své schůze v Národní Budově 2. středu v měsíci. Jednatel Frank Zeller, 121 Deacon St.

Dillonvale, O. Starosta Vác. Loos, R. F. D. 105; taj. Fr. Brož, Lock Box 85; pokl. Jos. Bláha, Box 122. Veškeré dopisy na taj. D. A. S. Bellaire, O., koná schůze každou 4. neděli odpo. v Česko-Slov. Síní, Harrison St., Bellaire, O. Taj. M. Macháček, 4152 Trumbull St., Bellaire, O.

Sokol Boston, Mass. Jednatel V. Vepřek, 16 Atlantic St., So. Boston, Mass. Schůze každý 1. pátek v měsíci.

Sbor Děl. Amer. Sokolic v New Yorku koná své schůze 1. čtvrtek v měsíci v místnosti Děl. Amer. Sokola na 72. ul. Prot. taj. M. Richardová, 408 E. 78. ul.

D. A. S. Winfield, L. I., N. Y. Schůze 1. pátek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest, roh 12. ul. Jednatel J. F. Tichý, 51 Forest St.

Sbor D. A. Sokolek ve Winfield, L. I., koná schůze každý 3. čtvrtek v měsíci v místnosti br. Fr. Kohna, Forest St., Winfield, L. I. Prot. taj. Anna Handschur, 41 Forest St.

Sbor Děl. Amer. Sokolic v Astoria, L. I., N. Y., koná schůze každý druhý pondělík v měsíci v Čes. Domově. Prot. taj. M. Matlach, 267 Park Place.

Děl. Amer. Sokolic v Hudson Co. pořádá schůze druhý čtvrtek v měsíci ve své Sokolovně, 404 Main St., Union Hill, N. J. Prot. taj. Alb. Luxova.

Sbor D. A. Sokolic v Yonkers, N. Y., koná svoje měsíční schůze každý 2. čtvrtek v čís. 274 Ashburton Ave., Yonkers, N. Y. Prot. taj. Lud. Mrlik, 456 Walnut St.

Sbor Děl. Amer. Sokolic v Little Ferry, N. J., koná schůze každou 2. středu v měsíci v budově D. A. Sokola v Little Ferry, N. J. Prot. tajemnice Marie Kolaci; účetnice Ter. Holubcová.

Sbor D. A. Sokolic v Newarku, N. J., koná své schůze každou 1. neděli v měsíci v Národní Budově, roh 19. Ave. a 17. St., Newark, N. J. Prot. taj. Louisa Poledník, 449 So. 9th St., Newark, N. J.

Sbor D. A. Sokolic v Brooklyně, N. Y., pořádá schůze čtvrtý čtvrtek v měsíci v místnosti (Balkan Hall, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn). Prot. taj. Anna Daniels, 35 Eldert St., Brooklyn, N. Y.

Sbor D. A. Sokolic v Garfield, koná své schůze každé první úterý v měsíci v místnosti p. A. Magocsy, roh Palisade Ave. a Monroe St., Garfield, N. J. Prot. taj. Marie F. Machova, 27 Lederer St., Garfield, N. J.

Župa Střední.

Ústř. Výbor: Starosta Dr. A. Mueller; náměstek Dr. Rudiš-Jičínský; jednatel M.

Brichta, 2538 So. Turner Ave., tel. Lawndale 7651; pokladník Jan Makyta; náčelník Jar. Kořat; 1. podnáč. J. Žitný; 2. podnáč. F. Macák. Schůze každé 3. pondělí v Sokole Chicago.

Technický Odbor Zupy Střední koná pravidelné schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně Havlíček-Tyrš. Členové: Náčelník Jarka Kořat, 1928 So. 63. Ct., Berwyn, Ill.; podnáč. J. Žitný, F. Macák; taj. Jan Holan; přísedící J. Paskovský, J. Brouk, Jan Tomeš a náčelníci všech místních jednot a žen. odborů.

Župní Vzdělávací Odbor. Předseda Ferd. L. Musil, 3639 W. 26th Street; jednatel Frant. Škubník, 1159 W. 17. St. — Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v Sokole Chicago.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Vinc. Holeček, 4234 W. 22. St.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole; tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335-2341 S. Kedzie Av.; tajemník Jos. Zeman, 1933 S. Spaulding Av.; účetní Bedřich Mager, 3221 W. 23. St.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Emma Stárek, 2518 So. St. Louis Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma St.; tajemník Karel Kulíšek, 2534 Haddon Av.

Jednota Sokolek Čechie, koná schůze každé první úterý v měsíci na North Ave. a Central Park Ave. K. Greenwaldova, tajemnice, 1195 N. Homan Ave., Chicago, Ill.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci v Plz. 1300 So. Karlov Ave.; tajemník Ludv. Švarc, 4113 W. Grenshaw St.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lípy; tajemnice Josefa Kubů, 4014 W. 20. St.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Barbora J. Ringl, 4500 Kasson Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Ladislav Budinský, 1413 W. 16. St.

Sokol Slávký v Chicagu koná schůze 1. čtvrtek u br. Hegnera, 1805 Blue Island ave. a 4. středu v měsíci schůzi společnou tamže. Tajemník M. Brichta, 2538 So. Turner ave.

Ženský Odbor Sokola Slávkého v Chicagu koná schůze 3. čtvrtek v měsíci v Palace Inn, u br. Hegnera, 1805 Blue Island ave. Jed. Marie Brichtová, 2538 S. Turner ave.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicagu koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale ave. Karel Prchal, jednatel, Dag. F. Novák, 2234 So. Kedzie Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu koná schůze každou 2. středu v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. A. Matušová, 2817 S. Clifton Park Ave.

Sokol Slávo v Chicagu koná své schůze 2. a 4. středu ve své síni, 1420 So. Crawford Ave. Cyril Popelka, jednatel, 1453 So. Kedvale Ave.

Ženský Odbor Sokola Slávo v Chicagu koná schůze každou 1. středu ve své místnosti, 1420 So. Crawford Ave. Taj. Marie Sedláček, 1837 Yeaton St.

Sokol Fugner v Chicagu koná své schůze každou 4. neděli v měsíci ve vlastní budově 10756 Green Bay Ave. Vác. Vodák, jednatel, 10738 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Fugner v Chicagu koná schůze každou 1. neděli v místnosti Sokolské na 108. ul. a Green Bay Ave. Anna Nováková, jednatelka, 19729 Buffalo Ave.

Sokol Komenský v Chicagu koná své schůze 4. čtvrtek v měsíci v Čes. Slov. Amer. Síní. Albert Kline, 2220 So. Albany Ave.

Ženský Odbor Sokola Komenského v Chicagu koná schůze 3. čtvrtek v Čes. A. Síní, 1440 W. 18. St. Marie Krajčovič, 1602 Allport St.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 5510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 2. a 4. čtvrtek v měsíci; tajemník Jan Proků, 5411 W. 24. St., Cicero, Ill.

Sokol Slovan v Lyons, Ill., koná své schůze každou 2. sobotu ve Village Hall. Frank Černý, jednatel, box 345, Lyons, Ill.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Sokol Mladocích v Racine, Wis.; koná své schůze poslední neděli v měsíci ve vlastní budově, 1818 Lincoln St. K. Dvořák, jednatel, 1219 Kewaunee St.